BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • OCTOMBRIE 2019

Liahona

Copiii care se confruntă cu pornografia – cum îi poate ajuta dragostea, pagina 36

Claritatea lentilelor Evangheliei, pagina 12

5 moduri în care Isus a protejat copiii, pagina 18

Sărbătorirea a 100 de ani de binecuvântări ale templului în zona Pacificului, pagina 28

BISERICA
ESTE
AICI

Antananarivo
Madagasc

ar

FOTOGRAFIE DE LA GETTY IMAGES

Iată câteva date despre Madagascar și Biserica de acolo.

18 Triburi indigene pe insulă

Influențe culturale majore: polineziană, arabă, asiatică, africană și franceză — **5**

26 Milioane de oameni în Madagascar

Limbi oficiale: malgașă și franceză — **2**

12.000 Membri ai Bisericii

40 Congregații

1986 Primul membru malgaș botezat în Bordeaux, Franța

1990 Cinci oameni botezați și confirmați

1998 Prima misiune creată

2000 Primul țăruș creat

Isus ne iubește copiii

Am petrecut mult timp gândindu-mă la copii. Iubesc copiii din familia mea și din cercul meu de prieteni. În plus, în cadrul revistelor Bisericii, sunt responsabilă de crearea și redactarea paginilor pentru copii din întreaga lume. Dar, acum doi ani, mi-am dat seama că nu studiasem niciodată ce ne învață scripturile despre copii. Așadar, am hotărât să citesc Noul Testament și Cartea lui Mormon și să acord o atenție sporită fragmentelor care mă puteau învăța despre acest grup special.

A fost o experiență care m-a marcat! Printre multele adevăruri pe care le-am descoperit, cel mai prețios a fost o mai bună înțelegere despre cât de mult Îi pasă lui Isus de copii. A slujit copiilor, ca grup aparte, diferit de alții, din nou și din nou. Cum putem urma exemplul Său?

Articolul meu de la pagina 18 prezintă câteva dintre învățăturile pe care le-am desprins din acea experiență de studiu al scripturilor, alături de idei și sugestii din partea mai multor experți din domeniul prevenirii abuzurilor.

Copiii sunt atât de prețioși. Sper să putem lucra împreună pentru a-i proteja și a-i ajuta să aibă încredere în ei înșiși, tratându-i așa cum i-ar trata Isus!

Cu drag,

Marissa Widdison

Binecuvântări ale faptului de a privi din perspectiva Evangheliei
Vârstnicul Gary E. Stevensen
12

Templul Laie, Hawaii: un secol de adunare
Clinton D. și Angela R. Christensen
28

A fi sau a fi fost: aceasta este întrebarea
Vârstnicul Joni L. Koch
24

Abordarea pornografiei: protejăm, reacționăm și vindecăm
Joy D. Jones
36

Cuprins

5 Protejarea copiilor de pornografie

6 Portrete ale credinței
Wilson Di Paula – San José, Uruguay
Când Wilson a suferit un accident de motocicletă care l-a lăsat invalid și, după aceea, la scurt timp, soția lui a murit, el nu știa ce să facă. Dar Evanghelia i-a oferit răspunsuri.

8 Principii ale slujirii
Vă lipsește această parte esențială a slujirii?
Noi nu trebuie doar să „[plângem] cu cei ce plâng", ci și „[să ne bucurăm] cu cei ce se bucură". Iată patru moduri în care puteți face acest lucru.

12 Binecuvântări ale faptului de a privi din perspectiva Evangheliei
Vârstnicul Gary E. Stevenson
Pe măsură ce păstrăm un echilibru spiritual, vom privi mai mult din perspectiva Evangheliei.

18 Protejarea copiilor
Marissa Widdison
Isus Hristos a iubit și a protejat copiii. Cum puteți urma exemplul Său?

24 A fi sau a fi fost: aceasta este întrebarea
Vârstnicul Joni L. Koch
Este ușor să-i judecăm pe alții, dar trebuie să avem grijă să judecăm în mod drept și să-i vedem pe alții așa cum îi vede Dumnezeu.

28 Templul Laie, Hawaii: un secol de adunare
Clinton D. și Angela R. Christensen
Timp de 100 de ani, templul din Hawaii a permis sfinților din zona Pacificului să primească binecuvântările templului.

32 Glasuri ale sfinților din zilele din urmă
Două surori sunt îndrumate să slujească; mesajul misionarilor a adus o schimbare; un episcop hotărăște cum să folosească bonusul pe care l-a primit; o scrisoare ajută la repararea unei relații deteriorate.

36 Abordarea pornografiei: protejăm, reacționăm și vindecăm
Joy D. Jones
Copiii sunt afectați de pornografie și sunt expuși la aceasta, dar dragostea dumneavoastră îi poate ajuta să evite și să învingă influențele ei dăunătoare.

Relatări scurte

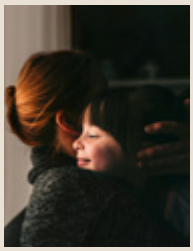

Pe copertă
Fotografie de Getty Images, folosită în scopuri ilustrative, au pozat modele.

Secțiuni

Tineri adulți
42
Această lună abordează **ce trebuie făcut** dacă ieșiți la întâlniri **cu cineva care are probleme cu pornografia** și sunt împărtășite **povestiri pline de speranță** de persoane care s-au confruntat cu pornografia în relațiile lor.

Tineri
50
Ce înseamnă să **fii un prieten adevărat**, modul în care un tânăr **împărtășește Evanghelia** și faptul de a ne aduce aminte de piatra din capul unghiului a Bisericii.

Copii
Prietenul
Aflați **cum să-i iubiți pe alții** așa cum îi iubește Isus. O rugăciune îl ajută pe Prodi când este speriat. Florence devine asistentă medicală. Vă puteți **pregăti pentru templu**.

ARTICOLE NUMAI ÎN FORMAT DIGITAL

Am luptat pentru a birui pornografia. De ce n-ar face-o și el?
Nume păstrat confidențial

O tânără adultă din Guatemala își împărtășește experiența de a se încrede în Domnul pentru a lua o hotărâre grea.

Cum am învățat să reacționez când cineva recunoaște că are probleme cu pornografia
Nume păstrat confidențial

Faptul de a afla că cineva vizionează materiale pornografice poate provoca tot felul de sentimente, însă această tânără adultă s-a bizuit pe Salvator pentru a ști cum să reacționeze dând dovadă de dragoste.

Am depășit momentul după ce am aflat că logodnicul meu vizionează materiale pornografice
Nume păstrat confidențial

O tânără adultă din Tahiti împărtășește cum i-a afectat pornografia relația.

AFLAȚI MAI MULTE

În aplicația Biblioteca Evangheliei sau pe liahona.ChurchofJesusChrist.org, puteți:

- să găsiți numărul curent;
- să găsiți articole doar în format digital;
- să studiați numere anterioare;
- să trimiteți povestirile dumneavoastră, precum și întrebări și sugestii;
- să vă faceți abonament sau să oferiți un abonament ca dar;
- să vă îmbunătățiți studiul cu ajutorul instrumentelor digitale;
- să împărtășiți articole și prezentări video preferate;
- să descărcați sau să tipăriți articole.

CONTACTAȚI-NE

Ne puteți trimite întrebările și sugestiile dumneavoastră prin e-mail, la liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Trimiteți povestirile dumneavoastră care promovează credința la liahona.ChurchofJesusChrist.org sau prin poștă la:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

FOTOGRAFIE CU O SĂGEATĂ DESENATĂ PE PAVAJ, DE GETTY IMAGES

OCTOMBRIE 2019, VOL. 22, NR. 5
LIAHONA 18610 171

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Randy D. Funk

Redactori asistenți: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Camila Castrillón

Colectiv de redactare și editare: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garry H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director general artistic: J. Scott Knudsen

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris
Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Nelson Gonzalez

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany
Informații privind abonamentul:
Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.
Tel. gratuit: 00800 2950 2950
Tel.: +49(0)6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.ChurchofJesusChrist.org
Prețul abonamentului pe un an:
6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova
Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă" sau „îndrumător") este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista Liahona pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2019 Vol. 22 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

PROTEJAREA COPIILOR DE PORNOGRAFIE

Sora Joy D. Jones, președinta generală a Societății Primare, spune că dragostea este cea mai mare armă împotriva pornografiei: „Așa cum spune și cunoscutul slogan, «pornografia ucide dragostea», însă să ne aducem aminte, de asemenea, că dragostea ucide pornografia". Iată trei moduri în care faptul de a ne arăta dragostea îi păzește pe copii de influențele pornografiei.

PROTECȚIA:

„Te iubesc"

Creați o relație în cadrul căreia fiecare copil se simte în siguranță și iubit.

REACȚIA:

„Tot te iubesc"

Discutați cu copiii dumneavoastră despre pornografie și invitați-i să vină la dumneavoastră cu întrebările lor.

VINDECAREA:

„Te voi iubi mereu"

Asigurați-vă copiii că, deși ei au probleme cu pornografia, dragostea dumneavoastră nu se schimbă.

Sora Jones explică mai multe despre fiecare dintre aceste idei în articolul său de la pagina 36.

CE PUTEȚI FACE

- Discutați deschis cu copiii dumneavoastră despre sexualitate și despre cum să-i protejați de pornografie.
- Ajutați copiii să înțeleagă *de ce*.
- Fiecare telefon inteligent, tabletă și calculator trebuie să aibă măsuri de protecție, chiar și cele ale adolescenților și adulților.
- Nu lăsați niciodată pe cineva singur într-o cameră cu un dispozitiv care are acces la Internet.
- Nu condamnați copiii care spun că au probleme cu pornografia.

„Ne protejăm copiii până când se pot proteja singuri."

Jason S. Carroll, profesor în domeniul vieții de familie la Universitatea Brigham Young

FOTOGRAFII CU O FAMILIE CARE STĂ SUB O UMBRELĂ, UN BĂIAT CARE STĂ LA COLȚ ȘI UN GRUP DE COPII DE LA GETTY IMAGES. FOLOSITE ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE, ÎN CARE AU POZAT MODELE.

Coca-Cola

Wilson Di Paula

San José, Uruguay

Un accident de motocicletă l-a lăsat pe Wilson paralizat. Un an mai târziu, soția lui a murit. Rămânând văduv, cu două fetițe, Wilson nu știa ce să facă. Nu știa dacă există un scop în viață. Wilson ar fi putut deveni plin de amărăciune. În schimb, el a început să caute adevărul.

CODY BELL, FOTOGRAF

Am avut multe întrebări. De ce se întâmplă lucruri rele? Mergeam înainte încercând să fac ceea ce era drept, iar soția mea a murit și am rămas într-un scaun rulant, iar, apoi, fiica mea a trebuit să fie operată la cap pentru ca medicii să elimine o tumoare. Am început să cred că nu există niciun scop în viață.

Mi-am dat seama că trebuia să găsesc adevărul. Am cercetat diverse religii și am găsit Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Am simțit că acolo era adevărul.

Știu acum că există un scop pentru care suntem pe pământ. Suntem aici ca parte a planului etern întocmit de Tatăl Ceresc. Avem un Salvator care a biruit moartea și a înviat. Faptul de a ști acest lucru îmi oferă putere. Acum, mă străduiesc să perseverez și să merg înainte. Am un scop și știu că, încercând să trăiesc o viață demnă, pot avea o familie veșnică.

DESCOPERIȚI MAI MULTE

Descoperiți mai multe despre călătoria plină de credință a lui Wilson, inclusiv mai multe fotografii, în versiunea online sau cea din Biblioteca Evangheliei a acestui articol, pe **ChurchofJesusChrist.org/go/10196.**

CUM SĂ TRIMITEȚI UN PORTRET AL CREDINȚEI

Pe **liahona.ChurchofJesusChrist.org**, puteți trimite o descriere scurtă și o fotografie de mare rezoluție a unei persoane a cărei credință vă inspiră.

Principii ale slujirii

Vă lipsește această *parte esențială* a slujirii?

Slujirea înseamnă să ne „[bucurăm] cu cei ce se bucură", la fel de mult cum înseamnă să „[plângem] cu cei ce plâng" (Romani 12:15).

Când ne gândim la slujire, este ușor să ne gândim la a-i ajuta pe cei care au nevoie. Vorbim despre grădinărit pentru văduve, aducerea cinei pentru bolnavi sau oferirea de ajutor celor care se confruntă cu dificultăți. Ne amintim de sfatul lui Pavel să „[plângem] cu cei ce plâng", dar ne concentrăm suficient pe *prima* parte a acestui verset – să ne „[bucurăm] cu cei ce se bucură" (Romani 12:15)? Faptul de a ne bucura împreună cu cei cărora le slujim – fie că aceasta înseamnă să sărbătorim succesul lor sau că îi ajutăm să găsească bucurie în momente dificile – este o parte importantă a slujirii în modul Salvatorului.

Iată trei idei care pot ajuta (și una de evitat) când încercăm să ne concentrăm asupra binelui pe care îl aduce Dumnezeu în viața noastră.

1. Fiți în cunoștință de cauză

Bonnie H. Cordon, președinta generală a Tinerelor Fete, ne ajută să înțelegem că trebuie să

ILUSTRAȚII DE AUGUSTO ZAMBONATO

ÎMPĂRTĂȘIȚI EXPERIENȚELE DUMNEAVOASTRĂ

Trimiteți-ne experiențele pe care le-ați avut când le-ați slujit altora sau când vi s-a slujit. Accesați liahona.ChurchofJesusChrist.org și apăsați pe „Submit an Article or Feedback".

îi *vedem* pe cei cărora le slujim – să nu le vedem numai poverile și greutățile, ci și punctele forte, talentele și succesele. A spus că trebuie să fim „un susținător și un confident – o persoană care le cunoaște circumstanțele și îi susține în lucrurile în care speră și cele la care aspiră"[1].

În pilda oilor și a caprelor, Salvatorul a spus că cei care se vor afla la dreapta Sa vor întreba: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?

Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit?" (Matei 25:37–38).

„Dragi frați și surori, cuvântul cheie este *văzut*", a spus sora Cordon. „Cei drepți i-au văzut pe cei în nevoie deoarece ei vegheau și observau. Și noi putem veghea pentru a ajuta și alina, a sărbători și chiar a visa."[2]

2. Găsiți motive pentru a sărbători

Sărbătoriți succesele mari sau mici. Acesta ar putea fi faptul de a se vindeca de cancer sau a depăși momentul unei despărțiri, găsirea unui loc de muncă nou sau a unui pantof pierdut, faptul de a supraviețui o lună după pierderea unei persoane dragi sau faptul de a rezista o săptămână fără zahăr.

Sunați să felicitați, lăsați un bilețel la ușă sau ieșiți la prânz. Împărtășind împreună binecuvântările noastre, trăind cu recunoștință și sărbătorind binecuvântările și succesele celorlalți, „avem bucurii în bucuria fraților noștri" (Alma 30:34).

EXEMPLUL SALVATORULUI

Isus Hristos S-a bucurat adesea de fericirea altora. El a participat la nunta din Cana, unde nu numai că a sărbătorit ocazia fericită, ci a și transformat apa în vin (vedeți Ioan 2:1–11). Putem, de asemenea, să ne străduim să participăm la evenimente speciale din viața celor cărora le slujim.

De asemenea, vedem că Salvatorul Se bucură de neprihănirea celorlalți. Când a vizitat nefiții, El le-a spus: „Binecuvântați sunteți voi datorită credinței voastre. Și acum iată, bucuria Mea este deplină" (3 Nefi 17:20).

3. Vedeți mâna Domnului

Uneori, faptul de a ne bucura cu alții înseamnă a-i ajuta să vadă motive să se bucure – indiferent de ce dificultăți sau bucurii avem parte în viață. Simplul adevăr că Tatăl Ceresc este conștient de noi și gata să ne ridice poate fi o sursă incredibilă de bucurie.

Îi puteți ajuta pe alții să vadă mâna Domnului în viața lor, împărtășind cum ați văzut-o în propria voastră viață. Fiți suficient de vulnerabili pentru a împărtăși modul în care Tatăl Ceresc v-a ajutat în încercările voastre. Această mărturie îi poate ajuta pe alții să își dea seama de și să recunoască modul în care El i-a ajutat (vedeți Mosia 24:14).

4. Nu vă limitați capacitatea de a vă bucura

Din nefericire, ne putem limita uneori abilitatea de a ne bucura cu ceilalți, mai ales când ne simțim nesiguri în ceea ce privește ce avem de oferit sau unde suntem în viață. În loc să găsim bucurie în fericirea altcuiva, cădem în capcana faptului de a compara. Vârstnicul Quentin L. Cook, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Compararea binecuvântărilor ne va alunga, aproape sigur, bucuria. Nu putem să fim și recunoscători, și invidioși în același timp"[3].

„Cum putem depăși o astfel de tendință atât de comună în aproape toată lumea?”, a întrebat vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Putem număra multele noastre binecuvântări și putem lăuda realizările altora. Mai presus de toate, le putem sluji altora, cel mai bun exercițiu pentru inimă prescris vreodată.”[4] În loc să comparăm, îi putem complimenta pe cei cărora le slujim. Spuneți-le deschis ceea ce apreciați la ei sau la membrii familiei lor.

După cum ne reamintește Pavel, suntem cu toții membri ai trupului lui Hristos și, când „este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el” (1 Corinteni 12:26). Cu ajutorul Tatălui Ceresc, putem să fim conștienți de experiențele altora, să sărbătorim succesele mari și mici, să-i ajutăm să recunoască mâna Domnului și să învingem invidia pentru a ne bucura cu adevărat împreună de binecuvântările, talentele și fericirea celorlalți. ■

NOTE

1. Bonnie H. Cordon, „Să devenim păstori”, *Liahona*, nov. 2018, p. 75.
2. Bonnie H. Cordon, „Să devenim păstori”, p. 75.
3. Quentin L. Cook, „Rejoice!”, *Ensign*, nov. 1996, p. 30.
4. Jeffrey R. Holland, „Celălalt fiu risipitor”, *Liahona*, mai 2002, p. 64.

INVITAȚIE LA ACȚIUNE

Gândiți-vă la cei cărora le slujiți. Ce talente și puncte forte au? Ce ocazii sau succese au avut? Cum puteți să vă bucurați cu ei, să îi complimentați sau să îi încurajați?

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Binecuvântări ale faptului de a privi din perspectiva Evangheliei

Faptul de a privi din perspectiva Evangheliei vă va oferi mai multă claritate în legătură cu modul în care vă gândiți la prioritățile vieții dumneavoastră, la modul de a rezolva problemele și la cel în care vă înfruntați ispitele.

Ce mare binecuvântare este să fim membri ai Bisericii lui Isus Hristos în dispensația în care restaurarea cheilor împărăției și împlinirea profeției ne permit să vedem „Evanghelia [rostogolindu-se] până la marginile pământului, așa cum piatra care se desprinde din munte, fără ajutorul vreunei mâini, se rostogolește până când umple tot pământul" (Doctrină și legăminte 65:2)!

Această profeție, făcută de Daniel din Vechiul Testament și, ulterior, repetată în această dispensație, pare să se afle la mijlocul îndeplinirii ei când observăm astăzi peste 3.300 de țăruși organizați în Biserică. În ultimii 50 de ani, numărul membrilor Bisericii a crescut de la 2,1 milioane la peste 16 milioane.[1]

Pentru mine, la fel de impresionant ca această creștere și această schimbare rapide este faptul că principiile și practicile Evangheliei rămân la fel, inclusiv tiparul de guvernare divină revelat Bisericii lui Isus Hristos. Acest tipar permite organizarea de țăruși, meniți „pentru apărare și pentru refugiu împotriva furtunii și împotriva mâniei când aceasta va fi revărsată fără amestec pe întreg pământul" (Doctrină și legăminte 115:6).

Dragi frați și surori, Domnul este generos în privința binecuvântărilor pe care ni le oferă. Faptul de a înțelege că binecuvântările sunt rezultatul supunerii noastre față de

FOTOGRAFII DE LA GETTY IMAGES

Unul dintre cele mai mărețe miracole din viața dumneavoastră muritoare va fi capacitatea dumneavoastră de a găsi un echilibru între spiritualitatea dumneavoastră și celelalte roluri importante pe care le aveți în viață.

porunci și cel că ținerea poruncilor este o demonstrare a dragostei noastre față de Domnul sunt precepte prețioase pe care trebuie să le învățăm. Principii ale Evangheliei ca acestea ne oferă o perspectivă importantă.

Acest lucru duce la două aspecte pe care doresc să le subliniez. Menționez faptul că președintele Dallin H. Oaks, primul consilier în Prima Președinție, a împărtășit anterior aceste două aspecte tinerilor adulți necăsătoriți, în anul 2015.

Continuați să priviți din perspectiva Evangheliei

Președintele Oaks a spus că, „să vezi din *perspectivă,* înseamnă să vezi toate lucrurile în relația care există între ele, să vezi imaginea în întregime”[2]. Vă spun câteva lucruri pe care le puteți înțelege când le priviți din perspectiva Evangheliei.

- Sunteți copii ai unui Tată Ceresc iubitor (vedeți Doctrină și legăminte 76:24).
- Sunteți aici, pe pământ, cu un scop, putând să alegeți (vedeți 2 Nefi 2:27; 10:23).
- „Căci trebuie să fie o opoziție în toate lucrurile.” (2 Nefi 2:11)
- Isus Hristos este Salvatorul nostru și Mijlocitorul nostru înaintea Tatălui (vedeți 1 Ioan 2:1; Doctrină și legăminte 110:4).

Gândiți-vă ce se întâmplă dacă faptul de a vedea din perspectiva Evangheliei devine lentila prin care priviți în fiecare aspect al vieții dumneavoastră. Faptul de a privi din perspectiva Evangheliei vă va oferi mai multă claritate în legătură cu modul în care vă gândiți la prioritățile vieții dumneavoastră, la modul de a rezolva problemele și la cel în care vă înfruntați ispitele. Acest lucru chiar vă va influența modul general în care vă abordați întreaga viață și diferitele hotărâri pe care le veți lua de-a lungul vieții.

Privind din această perspectivă, știm că Domnul dorește ca noi să luăm din împărtășanie în fiecare săptămână și ca noi să studiem din scripturi și să ne rugăm la El zilnic. Mai mult, știm că Satana ne va ispiti să nu-L urmăm pe Salvatorul nostru sau să nu dăm ascultare îndemnurilor șoptite ale Duhului Sfânt. Putem fi, așadar, mai conștienți de faptul că Satana se străduiește să ne ia libertatea de a alege și capacitatea de a ne împotrivi eforturilor sale prin intermediul dependenței, inclusiv a drogurilor și pornografiei.

În antiteză totală, lentila Evangheliei ne oferă o viziune clară asupra importanței faptului de a întemeia familii – alegând să ne căsătorim și să creștem copii în neprihănire. Această perspectivă ne deschide, de asemenea, ochii să vedem că dușmanului i-ar plăcea să distrugă unitatea familiei și să amestece rolurile genurilor, ducând astfel la o scădere a valorii pe care societatea o acordă întemeierii și întăririi familiilor.

Mențineți un echilibru spiritual

Președintele Oaks a declarat: „Când tinerii adulți privesc din această perspectivă – când văd imaginea întreagă – este vital ca ei să mențină un *echilibru* spiritual în viața lor. Pentru a face aceasta, trebuie să vă abțineți de la unele dintre atracțiile lumii și, de asemenea, să faceți lucrurile necesare pentru a vă apropia de Salvator”[3].

Pe de o parte, aveți parte de multe aspecte care vă presează și de priorități ale vieții de toate dimensiunile și de toate felurile, toate necesitând atenție, concentrare și îndrumare. Lista în cazul fiecăruia dintre dumneavoastră poate diferi foarte mult, în funcție de circumstanțele personale, însă printre lucrurile din ea, veți găsi, în mod sigur, educație, serviciu, căsătorie, precum și bunăstare psihică și fizică. Bineînțeles, provocarea dumneavoastră este să creați un echilibru între aceste lucruri importante din viață și spiritualitatea dumneavoastră.

Președintele Oaks v-a sfătuit, de asemenea, că trebuie să fiți atenți „cum vă alocați timpul, astfel încât să nu vă înfometați din punct de vedere spiritual atunci când principalele dumneavoastră activități planificate constau în alte lucruri. Acest principiu explică de ce este îndeosebi important ca tinerii adulți să urmeze sfatul de a frecventa adunările Bisericii, de a sluji în cadrul Bisericii, de a studia din scripturi zilnic, de a se ruga zilnic în genunchi alături de familie, precum și de a sluji în chemări în cadrul Bisericii”[4].

În mijlocul nevoilor dumneavoastră personale și diferite, când veți acționa pentru a vă pune în echilibru aspectele vieții și responsabilitățile pe care le aveți și spiritualitate, veți ajunge să vă dați seama că acel echilibru poate fi realizat. Domnul nu vă cere să faceți ceva ce nu puteți. L-am auzit, de multe ori, pe președintele Thomas S. Monson (1927–2018) că „pe cei pe care Domnul îi cheamă, Domnul îi pregătește”[5]. Eu cred că acest lucru este valabil îndeosebi pentru membrii Bisericii.

Deși menținerea acestui echilibru ar putea părea un lucru intimidant, vă promit că unul dintre cele mai mărețe miracole din viața dumneavoastră muritoare va fi capacitatea dumneavoastră de a găsi un echilibru între spiritualitatea dumneavoastră și celelalte roluri importante pe care le aveți în viață. Acest lucru poate avea loc într-un mod care vă va permite nu doar să vă mențineți spiritualitatea și rolurile importante pe care le aveți în viață într-un statu-quo, ci și să progresați și să vă dezvoltați în amândouă dintre aceste aspecte importante.

Motivul principal pentru care acest lucru este posibil este acela că Domnul este punctul de reazem. El este punctul de echilibru suprem. Și El este interesat în mod divin de dumneavoastră, de fiecare în parte, deoarece fiecare sunteți un copil al Său. Însă acest rezultat depinde de concentrarea și acțiunile dumneavoastră corespunzătoare de a găsi echilibrul.

Din ce am observat și din experiența personală, se pare că, de-a lungul vieții, avem tendința să înclinăm mai mult balanța de o parte sau de alta. Pentru a menține echilibrul în viață, trebuie să acționăm și să avem grijă în mod constant. Să alegem, în mod activ, să rămânem cumpătați.

În mod interesant, dezechilibrul se poate produce de ambele părți. Pot fi momente în care vă dați seama că trebuie să aveți grijă să vă concentrați asupra școlii sau profesiei, iar „slujirea în cadrul Bisericii să fie făcută în timpul alocat acesteia”[6]. Însă, aduceți-vă aminte ca Domnul să rămână punctul dumneavoastră de reazem, astfel încât să vă găsiți echilibrul spiritual corespunzător.

Domnul vă va ajuta

Când continuăm să privim din perspectiva Evangheliei, este ușor să înțelegem adevărul fundamental că Domnul ne va ajuta. Un principiu fundamental al Evangheliei este acela că suntem copii ai unor Părinți Cerești iubitori. Este firesc pentru Ei să ne ajute în orice mod pentru a ne întoarce la căminul nostru ceresc.

Doresc să vă împărtășesc un exemplu privind modul în care Domnul vă poate ajuta. Unul dintre conducătorii tinerilor pe care i-am avut, Thad Carlson, mi l-a împărtășit în urmă cu mulți ani. Thad, care a murit de curând, a avut o influență uriașă asupra mea când eram copil. El a crescut în timpul Marii Crize Economice, fiind al nouălea copil din

Aduceți-vă aminte să continuați să priviți din perspectiva Evangheliei. Priviți lumea din jurul dumneavoastră prin lentila Evangheliei lui Isus Hristos.

cei 14 ai părinților lui. Familia lui își câștiga existența din agricultură și creșterea vitelor. A fost o perioadă dificilă din punct de vedere financiar, iar cea mai mare avuție a lor era cireada lor de vite.

În tinerețea lui Thad, una dintre responsabilitățile sale era să aibă grijă și, când era necesar, să mâne cireada pentru a se asigura că a găsit cea mai bună hrană – o responsabilitate mare pentru un copil. A putut să facă acest lucru cu ajutorul unui ponei inteligent care știa exact ce să facă având nevoie de foarte puțină îndrumare. Numele poneiului era Old Smoky. Însă Old Smoky avea o problemă: nu dorea niciodată să fie prins. Ori de câte ori cineva se apropia de el, fugea știind că urma să fie pus la muncă.

Într-o zi, după ce Old Smoky a fost prins, i s-a pus frâul și i s-a pus șaua, tânărul Thad l-a călărit către pășunea unde păștea cireada. Pământul era uscat, la fel și pășunea, însă Thad a remarcat că iarba din afara pășunii, de-a lungul unor șine de cale ferată, era mai înaltă și mai verde. Prin urmare, s-a gândit să mâne vitele în afara pășunii îngrădite și să le lase să se bucure de hrana bună aflată de-a lungul șinelor de cale ferată.

Cu ajutorul lui Old Smoky, Thad a mânat cireada în afara pășunii, iar vitele au început să se miște încoace și încolo, de-a lungul șinelor de cale ferată, mâncând din iarba mai bună și mai verde. Vitele mulțumite păreau să-și poarte de grijă, prin urmare Thad a descălecat și s-a așezat pe frâu admirând împrejurimile, jucându-se și amuzându-se. Dorind să se ducă și el în iarba verde, Old Smoky s-a îndepărtat, într-un final, iar frâul a ieșit de sub Thad.

Acest moment feeric și liniștit s-a întrerupt brusc în momentul în care Thad a auzit, dintr-o dată, un zgomot puternic în depărtare. Era șuieratul unei locomotive care venea cu viteză chiar pe șinele unde cireada lui lenevea împrăștiată chiar în fața lui! El și-a dat seama că urmările puteau fi devastatoare pentru cireadă și pentru familia lui dacă nu acționa repede pentru a duce cireada înapoi pe pășune, departe de trenul care se apropia. Simțea că nu se va putea ierta vreodată pentru neîndeplinirea responsabilității care-i fusese dată.

Thad a sărit repede în picioare și a fugit să prindă frâul lui Old Smoky. Old Smoky l-a văzut pe Thad venind și s-a îndepărtat repede de el, nedorind să fie prins. Gâfâind și fiind disperat, imaginându-și vitele moarte și tragedia familiei, Thad a știut că trebuia să acționeze repede.

Ulterior, a spus ce s-a întâmplat: „Învățătoarea de la Societatea Primară ne-a învățat să ne rugăm și a reiterat învățăturile mamei mele. Neavând o altă opțiune, am căzut în genunchi și am început să mă rog pentru a primi ajutor să îndepărtez vitele de șine”.

Thad nu a auzit un glas, însă, în minte, i-a venit un gând clar: „Vezi cum vitele pot merge pe lângă Old Smoky, iar el nu se mișcă? Așadar… acum că ești în genunchi, puneți și mâinile pe jos. Prefă-te că ești vită și mergi, în patru labe, către Old Smoky”.

Thad a spus: „Am făcut acest lucru. El nu s-a mișcat. I-am apucat frâul, l-am dus la gard, l-am încălecat, și am alergat ca vântul pentru a duce vitele înapoi pe pășune. Old Smoky a fost neobișnuit de sclipitor la fiecare întoarcere și răsucire”.

Mai târziu, când Thad era la liceu, a înțeles pe deplin că primise un răspuns clar la rugăciunea sa într-un moment critic. El a spus: „Îngeri i-au slujit lui Old Smoky mai presus de puterea mea, iar familia noastră a fost scutită de o tragedie”. Ulterior, el a spus: „Acesta a fost primul dintre numeroasele îndemnuri pe care [urma] să le primesc. «Și orice veți cere voi de la Tatăl în numele Meu, care este drept, crezând că voi veți primi, iată, lucrul acesta vă va fi dat vouă» (3 Nefi 18:20)”.[5]

Noi, toți, avem vita noastră pe care trebuie s-o îndepărtăm de șine înainte să vină trenul. Pericolele de care avem parte sunt sub multe forme și de diferite dimensiuni. Unele sunt tot la fel de grave ca situația periculoasă în care s-a aflat Thad, având consecințe care ne amenință viața sau sufletul, nouă sau celor dragi ai noștri.

Alte situații de care avem parte pot să nu aibă consecințe atât de grave, însă pot avea un efect nedorit asupra minții și inimii noastre. Un lucru este sigur – fiecare dintre noi vom avea parte de adversitate și suferință în viața noastră, deoarece ele fac parte din viața noastră muritoare. Însă aduceți-vă aminte, Domnul ne va ajuta!

Îndrăgesc următoarele cuvinte din Cartea lui Mormon: „Noi vedem că Dumnezeu este grijuliu cu fiecare popor, în orice țară ar fi el; da, El îi va număra pe oamenii Săi, iar inima Lui miloasă este peste tot pământul” (Alma 26:37).

Aceasta înseamnă fiecare dintre noi. Ce alinare minunată să știm că Domnul ne va ajuta!

Credința, speranța și perspectiva Evangheliei

Ca rezumat, vă încurajez să vă aduceți aminte să continuați să priviți din perspectiva Evangheliei. Priviți lumea din jurul dumneavoastră prin lentila Evangheliei lui Isus Hristos.

Mențineți un echilibru spiritual. Cu toții avem de-a face cu provocări și ocazii în ceea ce privește diferitele roluri pe care le avem în viață, iar ele sunt cel mai bine îndeplinite când le punem în echilibru cu credința noastră în Isus Hristos și în ispășirea Sa.

În final, aveți credința și speranța că Domnul vă va ajuta. Această cunoaștere este ce vă ajută să înfruntați provocările care sunt o parte inevitabilă a misiunii dumneavoastră din viața muritoare. ■

Din cuvântarea „A Gospel Perspective (Din perspectiva Evangheliei)" rostită în cadrul unei adunări de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young – Hawaii în data de 19 septembrie 2017.

NOTE

1. Vedeți „Raport statistic, 2018", *Liahona*, mai 2019, p. 112.
2. Dallin H. Oaks, seară la gura sobei pentru tinerii adulți necăsătoriți, 8 febr. 2015, orașul Salt Lake, Utah (nepublicată).
3. Dallin H. Oaks, seară la gura sobei pentru tinerii adulți necăsătoriți, 8 febr. 2015.
4. Dallin H. Oaks, seară la gura sobei pentru tinerii adulți necăsătoriți, 8 febr. 2015.
5. Thomas S. Monson, „Duty Calls", *Ensign*, mai 1996, p. 44.
6. Dallin H. Oaks, seară la gura sobei pentru tinerii adulți necăsătoriți, 8 febr. 2015.
7. Thad Carlson, corespondență personală.

ILUSTRAȚIE FOTO DE LINDA LEE

Protejarea copiilor

Ce putem face pentru a proteja și a întări mai bine copiii din viața noastră?

Marissa Widdison
Revistele Bisericii

Dintre toate grupele de oameni cărora Isus le-a propovăduit, știm că El a iubit, în mod special, copiii. El a oferit atenție copiilor chiar și când acest lucru nu era convenabil. El a invitat copiii să primească o binecuvântare individuală de la El. El i-a condamnat pe cei care rănesc copiii. Și El ne-a învățat că trebuie să devenim mai asemănători copiilor pentru a intra în împărăția cerurilor.[1]

După învierea Sa, El le-a spus celor de pe continentul american: „Iată-i pe cei mici ai voștri”. Cerurile s-au deschis și îngeri iubitori și protectivi au venit și au format un cerc în jurul copiilor, înconjurându-i cu foc. (Vedeți 3 Nefi 17:23–24.)

Cu toate pericolele din lumea de astăzi, ne dorim ca propriii copii să fie înconjurați în mod constant de foc din cer. Se estimează că unul din patru oameni din întreaga lume a fost abuzat în copilărie și această medie crește atunci când ne uităm la anumite grupuri vulnerabile, precum cei cu dizabilități.[2] Vestea bună este că sunt multe lucruri pe care le putem face pentru a fi proactivi în ceea ce privește protejarea copiilor.

Sora Joy D. Jones, președinta generală a Societății Primare, a spus: „Imaginați-vă un copil pe care-l iubiți. Când îi spuneți acestui copil «Te iubesc», ce înseamnă acest lucru?… Oferim protecție, astfel încât să-i putem ajuta pe cei pe care-i iubim să devină cât pot de buni și să înfrunte provocările vieții”[3].

Poate dacă ne uităm cu mai multă atenție la exemplul Salvatorului, vom avea idei despre cum putem proteja mai bine copiii din viața noastră.

Când Isus i-a vizitat pe nefiți, El a binecuvântat fiecare copil. În mod asemănător, și noi trebuie să ajungem să cunoaștem fiecare copil.

Isus Și-a făcut timp pentru ei

Isus Și-a făcut timp pentru a asculta pe cei tineri și vulnerabili (vedeți Matei 19:14). Și noi putem să ne facem timp pentru a-i asculta pe copiii noștri și a încerca să le înțelegem încercările.

Sora Jones a spus: „Cu cât copilul simte mai multă dragoste, cu atât mai ușor îi este să se deschidă… *Noi* trebuie să începem conversația și să nu așteptăm ca propriii copii să vină la noi”[4].

Unei mamei i s-a părut de ajutor faptul de a adresa următoarea întrebare copiilor ei în fiecare seară: „Ați auzit astăzi cuvinte pe care nu le-ați înțeles?”.

Principalul instinct al copiilor noștri este de a căuta pe Internet răspunsuri, deoarece Internetul oferă ajutor imediat și nu judecă, dar noi trebuie să-i convingem că *noi* suntem o sursă de informare mult mai de încredere. Și acest lucru include faptul de a nu exagera când copiii noștri ne spun ceva stânjenitor. De exemplu, dacă avem o izbucnire emoțională când copilul nostru ne mărturisește că a căutat materiale pornografice, s-ar putea ca el să nu mai vină din nou la noi pentru ajutor. Dar dacă răspundem cu dragoste, avem o ocazie de a transmite un mesaj clar – că dorim să vorbim cu ei despre *orice*.

Sora Jones a spus: „Problemele minore care sunt discutate cu dragoste stabilesc temelia unei reacții sănătoase, astfel încât atunci când se ivesc probleme mari, comunicarea este încă deschisă”[5].

Unele dintre cele mai importante și care protejează conversații pe care părinții le pot avea cu copiii sunt cele despre trupurile lor. Aceste conversații trebuie să includă cuvinte exacte privind părțile trupului, informații despre igienă și la ce schimbări trebuie să se aștepte în anii următori. Trebuie să vorbim despre sexualitate și modul în care intimitatea fizică și emoțională sunt o parte minunată a planului Tatălui Ceresc pentru noi. Am putea, de asemenea, să vorbim despre teme precum abuzul și pornografia. Aceste conversații trebuie să fie corespunzătoare vârstei și îndrumate de întrebările pe care copiii noștri le au. În mod ideal, avem mai multe conversații în timp, adăugând straturi de informații suplimentare pe măsură ce copiii noștri cresc și înțelegerea lor se mărește. (Pentru resurse utile, vedeți sfârșitul acestui articol.)

Isus a stabilit un exemplu pentru ei

Isus a stabilit un exemplu perfect pentru toată lumea (vedeți Ioan 8:12). Ca adulți, avem, de asemenea, ocazia și responsabilitatea de a fi exemple. Unul dintre cele mai bune moduri de a ne ajuta copiii să fie în siguranță este să fim un exemplu în luarea hotărârilor bune. Copiii observă modul în care părinții lor îi tratează pe alții și le permite altora să îi trateze. Vă rog, dacă sunteți într-o relație sau vă confruntați cu o dependență care vă pune pe dumneavoastră sau pe familia dumneavoastră în pericol, cereți ajutor. Apelați la autoritățile civile și la terapeuți, precum și la episcopul dumneavoastră sau la președinta

IATĂ-I PE CEI MICI AI VOȘTRI, DE DAVID LINDSLEY © 1983

dumneavoastră a Societății de Alinare, care vă pot ajuta să găsiți resurse potrivite în Biserică sau în comunitate. Meritați să aveți parte de siguranță și respect.

Ar trebui, de asemenea, să stabiliți un exemplu privind faptul de a vă îngriji de tăria dumneavoastră spirituală. Ne văd copiii noștri rugându-ne? Știu ei că noi citim din scripturi? Ne-au auzit mărturiile? Oare ne punem „toată armura lui Dumnezeu" ca familie dimineața înainte de a ieși afară (vedeți Efeseni 6:11–18; Doctrină și legăminte 27:15–18)?

Isus a vorbit în numele lor

Salvatorul i-a mustrat pe cei care făceau rău copiilor (vedeți Matei 18:6). Și noi putem fi apărătorii copiilor din viața noastră.

Președintele Dallin H. Oaks, primul consilier în Prima Președinție, ne-a învățat: „Copiii au nevoie de alții care să-i susțină și au nevoie ca cineva să ia hotărâri în locul lor și să pună bunăstarea lor înaintea intereselor egoiste de adult"[6].

Deși nu trebuie să ne fie frică sau să fim suspicioși în legătură cu alții, trebuie să fim conștienți de potențialele pericole și să luăm hotărâri înțelepte și sigure. Conducătoarele Societății Primare trebuie să urmeze îndrumările Bisericii privind prevenirea abuzului[7] – faptul de a avea două învățătoare sau doi învățători în fiecare clasă și faptul că cineva din președinție verifică aceste clase reprezintă o formă de protecție.

Părinții și conducătorii trebuie să se sfătuiască împreună și să hotărască dacă există precauții suplimentare pe care le pot lua pentru a minimaliza anumite amenințări. De exemplu, multe clădiri ale Bisericii au geamuri la ușile sălilor de clasă. Dacă clădirea dumneavoastră nu are astfel de uși, puteți lua în considerare faptul de a lăsa ușa un pic întredeschisă în timpul claselor și de a vorbi cu reprezentantul care se ocupă de dotări materiale pentru a vedea dacă este posibilă instalarea geamurilor la uși. Indiferent de chemările lor, toți adulții pot fi atenți la Biserică și pot ajuta când este nevoie, întâmpinând vizitatorii care sunt pe holuri sau încurajând copiii care se plimbă fără o destinație anume să se întoarcă la clasă.

Din păcate, uneori copiii sunt loviți de alți copii. Dacă observăm orice formă de hărțuire sau contact fizic necorespunzător la Biserică sau în altă parte, trebuie să intervenim imediat. Dacă sunteți un conducător sau o conducătoare, trebuie să fiți dispuși să vorbiți cu familiile implicate – chiar dacă respectivele conversații sunt stânjenitoare – pentru a vă asigura că toți copiii sunt în siguranță. Vorbiți cu claritate și compasiune pentru a stabili un mediu al bunătății.

Dacă credeți că un copil este abuzat, trebuie să raportați imediat aceste probleme autorităților civile. În multe țări, există linii telefonice non-stop care oferă intervenție în caz de criză, informații și servicii de asistență. Trebuie să spuneți, de asemenea, episcopului despre abuzul pe care îl suspectați, mai ales dacă este implicat cineva care ar putea avea acces la copii prin intermediul Bisericii. Pe lângă faptul de a lua măsuri pentru a preveni accesul făptașului la copii, episcopul poate oferi alinare și sprijin victimelor și îi poate ajuta să găsească resurse suplimentare de la Departamentul Servicii pentru Familie.

Isus i-a binecuvântat pe fiecare în parte

Isus i-a cunoscut și i-a binecuvântat pe copii, pe fiecare în parte (vedeți 3 Nefi 17:21). În mod asemănător, trebuie să ajungem să cunoaștem fiecare copil și să încercăm să-i ajutăm în mod concret.

Cum putem face capela să fie un loc sigur pentru copiii cu probleme medicale? Avem un plan pentru a ajuta copiii cu dizabilități de la Societatea Primară? Sunt lecțiile de la Societatea Primară pe care le predăm sensibile la diferitele situații de acasă? Ce altceva putem face pentru a include pe toată lumea?

ILUSTRAȚIE FOTO DE SHANEA JANESE ACEBAL

Comentariile rasiste, remarcile înjositoare despre alte culturi și atitudini care condamnă față de membrii altor credințe nu trebuie să se regăsească în mesajele pe care le împărtășim. Într-o clasă a Societății Primare, un băiat nu vorbea foarte bine aceeași limbă ca ceilalți copii. Pentru a-l face să se simtă binevenit, învățătorii s-au asigurat că au tipărit foi de prezentare în ambele limbi. Simple fapte de bunătate arată copiilor că îi cunoaștem și că ne pasă de fiecare dintre ei și aceste fapte pot fi un exemplu pe care ei să-l urmeze.

Puteți afla că anumiți copii au nevoie de ajutor urgent. De exemplu, deși câteva schimbări ale stării de spirit sunt un lucru normal al faptului de a crește, dacă un copil este furios, retras sau trist timp de câteva săptămâni, este posibil să existe o problemă mai serioasă care necesită ajutor de specialitate. Deși obiceiurile neprihănite precum rugăciunea și studiul din scripturi sunt importante, deseori cei care au de-a face cu o boală mintală care abia a apărut sau se confruntă cu o traumă nedescoperită au nevoie de mai mult sprijin. Faptul de a ignora situația nu va îmbunătăți lucrurile. În multe aspecte, episcopii pot oferi asistență financiară persoanelor și familiilor pentru consiliere prin intermediul Departamentului Servicii pentru Familie sau al altora.

Isus i-a întărit

În timp ce a protejat copiii, Isus, de asemenea, i-a întărit. El i-a dat pe copii drept exemple (vedeți Matei 18:3). După ce a vizitat continentul american, copiii mici au putut să-i învețe pe adulți „lucruri minunate” (3 Nefi 26:16).

Putem întări copiii pe care îi cunoaștem învățându-i să recunoască modul în care Spiritul li se adresează și, apoi, să urmeze Spiritul când iau hotărâri – ajutându-i să-și dezvolte un filtru intern care să le îndrume faptele. Sora Jones ne-a învățat: „Faptul de a ajuta copiii să-și creeze propriul raționament de a [lua hotărâri sigure] este esențial”[8]. Iată câteva idei care au întărit alte familii:

- o mamă și-a învățat copiii să fie atenți dacă „simt frică, sunt îngrijorați sau suspicioși” și să aibă grijă în preajma oamenilor care par a fi „înșelători”. Acest lucru a dat roade când unii oameni au încercat să-i convingă fiul să-i urmeze într-o baie și el a dat curs sentimentelor sale de îngrijorare și a refuzat;
- unele familii întocmesc din timp un plan de salvare pentru a-l folosi când întâlnesc ceva dăunător. De exemplu, un plan de salvare al unei familii a fost numit „când apare, spune-mi” și consta din faptul de a închide monitorul calculatorului și a spune imediat unui părinte dacă a apărut o fotografie nepotrivită. Copiii lor nu au trebuit niciodată să se întrebe cum să aibă de-a face cu materialele media nepotrivite – ei știau ce să facă;
- o altă familie a stabilit un cuvânt cheie pe care copiii lor puteau să-l trimită într-un mesaj text părinților lor sau să-l spună la telefon dacă aveau nevoie să fie luați imediat;
- puteți să vă ajutați copiii să exerseze să spună „Nu!” când cineva încearcă să-i convingă să facă ceva care îi face să se simtă

ILUSTRAȚIE FOTO DE ANGALEE JACKSON

incomod. Fiecare copil trebuie să știe că poate cere ajutor și trebuie să continue să ceară ajutor până este în siguranță.

Rolul nostru în calitate de adulți

Haideți să ne amintim din nou de scena din 3 Nefi 17, când Isus „[a luat] pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei… Și erau înconjurați de foc; iar îngerii le-au slujit lor” (versetele 21, 24). Poate că un punct cheie al acestei povestiri nu este doar acela de a ne învăța cât de importanți sunt copiii, ci și acela de a ilustra care ar trebui să fie rolul *nostru* în calitate de adulți. Noi suntem responsabili pentru următoarea generație. *Noi* trebuie să fim îngerii care înconjoară copiii și le slujesc. Haideți să continuăm să-L privim pe Isus ca fiind exemplul nostru perfect și, apoi, să facem tot ce putem mai bine pentru a-i înconjura pe cei mici ai noștri cu dragoste și protecție. ■

NOTE

1. Vedeți referințele scripturale de sub fiecare rezumat al secțiunii din acest articol pentru a găsi aceste povestiri în scripturi.
2. Vedeți „Child Maltreatment (Child Abuse)”, Organizația Mondială a Sănătății, who.int/violence_injury_prevention/violence/child/en.
3. Joy D. Jones, „Abordarea pornografiei: protejăm, reacționăm și vindecăm”, *Liahona*, oct. 2019, p. 38.
4. Joy D. Jones, „Abordarea pornografiei”, p. 39, 40.
5. Joy D. Jones, „Abordarea pornografiei”, p. 39.
6. Dallin H. Oaks, „Protejați copiii”, *Liahona*, nov. 2012, p. 43.
7. Vedeți „Preventing and Responding to Abuse (Prevenirea și reacția în caz de abuz)”, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
8. Joy D. Jones, „Abordarea pornografiei”, p. 40.

O RESURSĂ A BISERICII PENTRU CONDUCĂTORI/CONDUCĂTOARE

Biserica are o pagină web pentru a ajuta conducătorii/conducătoarele să sfătuiască membrii care se confruntă cu încercări precum abuzul. Accesați counselingresources.ChurchofJesusChrist.org.

RESURSE ONLINE UTILE

- Abuse.ChurchofJesusChrist.org
- OvercomingPornography.ChurchofJesusChrist.org
- „Abuse (Abuzul)”, Gospel Topics (Subiecte din Evanghelie), topics.ChurchofJesusChrist.org

SFATURI PENTRU PROTEJAREA COPIILOR

Acasă

- Creați un plan al familiei pentru a sta departe de materialele media nepotrivite sau pentru a evita situațiile dăunătoare.
- Purtați discuții la nivelul vârstei lor despre trupuri, sexualitate și intimitate.

La Biserică

- Urmați îndrumările Bisericii privind predarea, inclusiv faptul de a avea doi adulți în fiecare clasă.
- Stabiliți un mediu al bunătății și nu permiteți hărțuirea.

Vârstnicul Joni L. Koch
din Cei Șaptezeci

A fi sau a fi fost: aceasta este întrebarea

Este de așteptat ca noi să judecăm. Trebuie să o facem. Dar noi *nu* trebuie să încadrăm pe cineva într-un stereotip sau să-l etichetăm.

Cu mulți ani în urmă, soția mea și cu mine am vizitat castelul Kronborg din Helsingør, Danemarca. Acest castel a fost făcut faimos de piesa de teatru *Hamlet*, scrisă de William Shakespeare. Când am intrat în sălile castelului, ne-am adus aminte de scene și replici din piesa de teatru, mai ales de faimoasa întrebare a lui Hamlet: „A fi sau a nu fi: aceasta este întrebarea".

Dar atunci m-am gândit la o întrebare mult mai relevantă pe care să ne-o adresăm: „A fi sau *a fi fost:* aceasta este întrebarea".

Permiteți îmbunătățirea

Din nefericire, deseori folosim etichete când vorbim despre alții. De exemplu, am putea spune lucruri precum cele de mai jos.

- *„Vârstnicul Brown este un misionar leneș."* În schimb, ar trebui să spunem: „Vârstnicul Brown nu a muncit din greu în ultima vreme, dar cred că se poate îmbunătăți".
- *„Mary nu este o persoană religioasă."* În schimb, am putea să spunem: „Mary nu a fost interesată de religie, dar ar putea să simtă Spiritul dacă îi depun mărturia mea".

Când spunem că cineva *este* ceva, putem ajunge să punem etichete sau să încadrăm pe cineva într-un stereotip, judecând fără să lăsăm loc posibilității unei schimbări și îmbunătățiri. Dar când spunem *a fost*, arătăm că noi credem faptul că progresul și creșterea sunt posibile.

ILUSTRAȚII DE DAVID GREEN

Este greșit să judecăm?

Majoritatea traducerilor Bibliei oferă următoarea versiune a învățăturilor Salvatorului: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați” (Matei 7:1). Dar Traducerea lui Joseph Smith ne oferă clarificări: „Nu judecați *nedrept… ci judecați cu judecată dreaptă”* (în Matei 7:1, *Ghid pentru scripturi*; subliniere adăugată).

Este într-adevăr acceptat – și chiar de așteptat – ca noi să ne exercităm judecata pe măsură ce apreciem, evaluăm și discernem situații și luăm hotărâri. Și este, în mod special, important ca noi să exercităm o judecată dreaptă pe măsură ce interacționăm cu oamenii.

De exemplu, trebuie să evaluăm cu grijă cu cine ne vom căsători, să ne folosim discernământul pentru a înțelege intențiile cuiva sau să evaluăm capacitățile cuiva de a îndeplini cu profesionalism o însărcinare.

Noi trebuie să evaluăm mereu acțiunile sau caracteristicile oamenilor în funcție de standardele Domnului, așa cum se găsesc în scripturile sfinte și în cuvintele profeților. Dar mai ales, trebuie să fim siguri că judecata noastră nu încearcă să definească într-un mod lipsit de bunătate, să încadreze pe cineva repede într-un stereotip sau să eticheteze pe cineva în mod nedrept.

Capabili să ne schimbăm

Noi exercităm o judecată nedreaptă când caracterizăm pe alții în mod greșit, mai ales dacă facem acest lucru sugerând că ei nu se pot schimba. În toate interacțiunile noastre cu alții, trebuie să ne amintim că, datorită sacrificiului ispășitor al Domnului, fiecare dintre noi are capacitatea de a se îmbunătăți. Gândiți-vă la exemplele Salvatorului menționate de mai jos.

- El i-a spus femeii care a fost prinsă în preacurvie: „Du-te, și să nu mai păcătuiești” (Ioan 8:11).
- El i-a spus unuia dintre bărbații care au fost răstigniți lângă El: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai” (Luca 23:43).
- Ca ființă înviată, El a continuat să vadă potențialul lui Petru și i-a fost mentor, chiar dacă Petru s-a lepădat de El de trei ori (vedeți Matei 26:34 și Ioan 21:15–17).
- El i-a spus lui Saul, care îi persecutase pe sfinți, să se pocăiască. Saul, care a devenit Pavel, s-a supus și a devenit neprihănit. (Vedeți Faptele apostolilor 9:3–6.)

Domnul Isus Hristos dorește foarte mult să ne ofere a doua șansă – și a treia și a patra șansă. El ne-a învățat să iertăm „până la șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18:22). El este singura persoană care a trăit o viață perfectă pe acest pământ, dar datorită vieții Sale, a învățăturilor Sale, a sacrificiului Său ispășitor, a învierii Sale și, prin intermediul rânduielilor Evangheliei Sale, și noi putem să devenim perfecți într-o zi. Făcând referire la frații și surorile noastre într-un mod care arată lipsa de încredere în capacitatea lor de a se schimba înseamnă să arătăm lipsă de încredere în puterea Salvatorului și în ispășirea Sa.

Exteriorul și interiorul

Este un adevăr al vieții că noi judecăm deseori (și suntem judecați) în funcție de primele impresii. Totuși, suntem în pericol de a judeca în mod nedrept când judecăm doar ținând cont de primele impresii și eșuăm să evaluăm adevăratul caracter al unei persoane.

„Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă” (1 Samuel 16:7). Isus a descris ipocriții din zilele Sale ca fiind ca „mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de… orice fel de necurăție” (Matei 23:27).

Salvatorul nu propovăduia că o înfățișare curată și decentă nu este un lucru bun, ci faptul că personalitatea unui bărbat sau a unei femei (starea morală și spirituală) este mult mai importantă. Gândiți-vă la templele noastre maiestuoase – terenul din jur este frumos, însă și mai importante sunt rânduielile care sunt înfăptuite înăuntru.

Și misionarilor li se cere să păstreze standardele cu privire la îmbrăcăminte și aspectul exterior. Fiind curați, îmbrăcându-se decent și folosind un limbaj corespunzător, ei dau un exemplu bun celor care vor afla despre Evanghelia lui Isus Hristos prin ceea ce văd și aud de la misionari.

Exercitarea discernământului

Pe măsură ce încercăm să judecăm cu dreptate, este important să folosim

discernământul. Ghidul pentru scripturi ne spune că discernământul înseamnă „a înțelege sau a cunoaște ceva prin puterea Spiritului… Datorită lui se percepe adevăratul caracter al oamenilor și sursa și înțelesul manifestărilor spirituale” („Discernământ, darul”).

Uneori, oamenii care sunt răi pe dinăuntru se folosesc de înfățișarea lor lumească pentru a încerca să ne păcălească să credem că sunt demni de a fi urmați. Ei sunt „deștepți în propriii ochi și se cred prevăzători” (Isaia 5:21; 2 Nefi 15:21). Salvatorul a putut să vadă dincolo de această șaradă și El a putut să discearnă tăria caracterului și intenția onestă a inimii chiar și printre cei mai umili și asupriți.

Alma a dat dovadă de un astfel de discernământ când s-a adresat celor care erau „disprețuiți de toți oamenii din cauza sărăciei lor”, dar binecuvântați deoarece ei au devenit umili și „cu inima smerită” (vedeți Alma 32:5–8).

Trebuie să ne amintim că „lucrurile Duhului lui Dumnezeu… trebuie judecate duhovnicește” (1 Corinteni 2:14). Când îi privim pe alții așa cum îi privește Tatăl nostru din Cer, discernământul ne permite să exercităm o judecată dreaptă.

Judecată dreaptă

În fiecare zi a vieții noastre, noi judecăm apreciind, evaluând și punându-ne în practică discernământul. Totuși, Domnul Se așteaptă ca noi să facem acest lucru în mod drept. Ca ucenici ai Domnului Isus Hristos, cuvintele și faptele noastre trebuie să arate că suntem miloși, iubitori și dispuși să ajutăm.

Fiind judecători drepți, trebuie să ne asigurăm că acordăm mai multă atenție caracterului unei persoane, nu înfățișării ei. În același timp, trebuie să ne amintim că, în fiecare zi, creăm prime impresii prin modul în care arătăm și prin cuvintele pe care le folosim. Majoritatea oamenilor vor fi atrași să afle mai multe despre caracterul nostru și despre mesajul Evangheliei dacă înfățișarea noastră reflectă valoarea mare a mesajului nostru.

Domnul și Învățătorul nostru, Isus Hristos, ne-a arătat modelul perfect pe care să-l urmăm pe măsură ce ne străduim să judecăm în mod drept. Trebuie – așa cum face și El – să menținem un echilibru între ceea ce vedem la suprafață și ceea ce se află în interiorul fiecărei persoane. ■

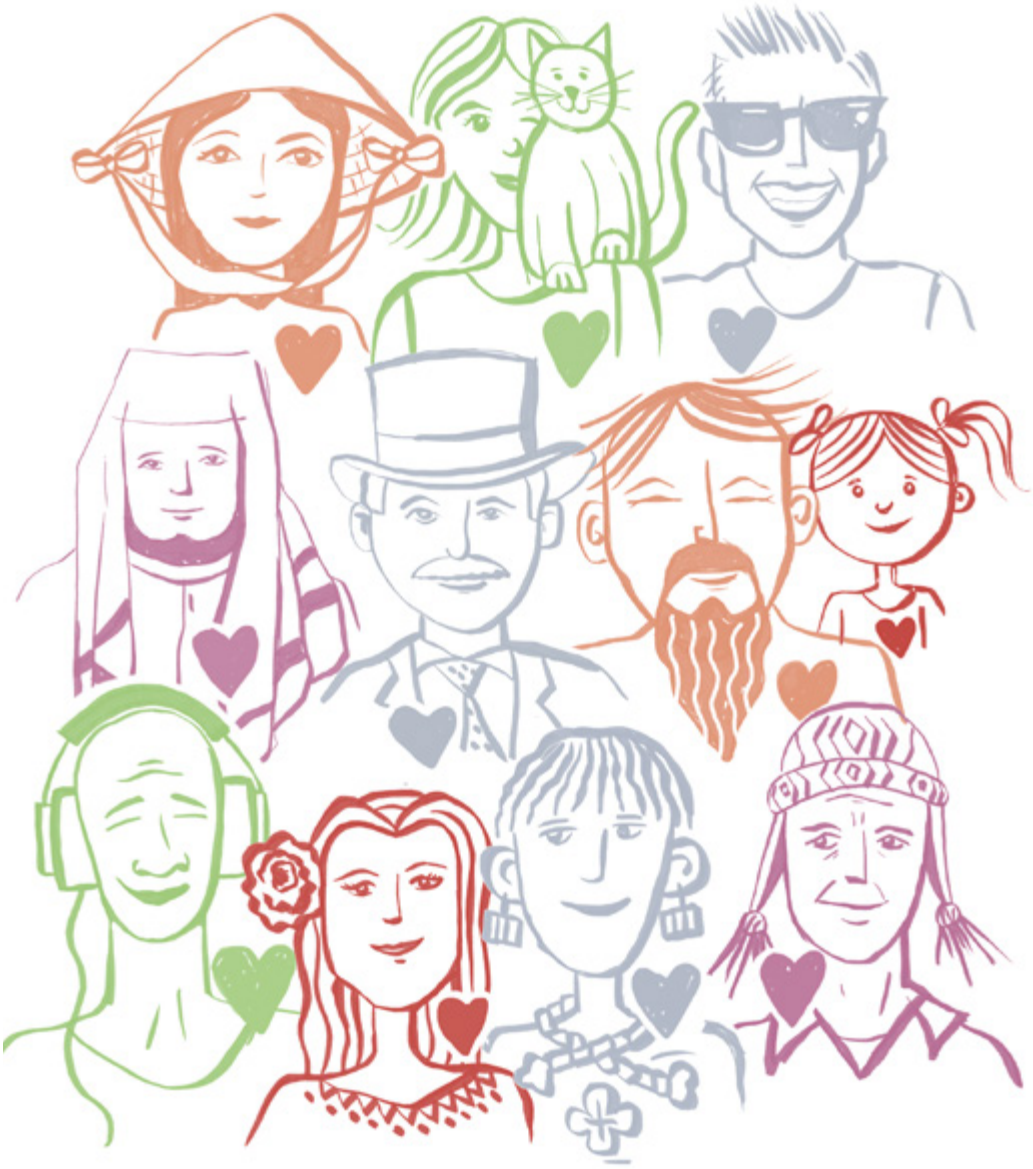

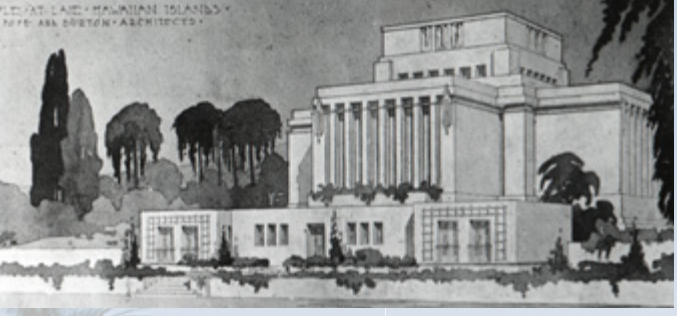

Schițe arhitecturale ale templului, de arhitecții Hyrum Pope și Harold W. Burton.
Dreapta: una dintre cele patru sculpturi din jurul templului reprezentând patru dispensații ale Evangheliei.

O farfurie decorativă reprezentând primele opt temple ale Bisericii. Cel din Laie este situat în partea de jos, centru.

Mijloc: președintele Heber J. Grant în Laie pentru dedicarea templului. Mai sus: președintele Joseph F. Smith (în partea stângă) în Laie. El a dedicat terenul templului în iunie 1915.

Sculptură reprezentând calitatea de mamă, de Avard Fairbanks.
Stânga: membri se adună la templu (1920).

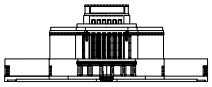

Templul Laie, Hawaii

UN SECOL DE ADUNARE

Dedicat cu 100 de ani în urmă, Templul Laie, Hawaii a făcut posibil ca sfinții să se adune pentru a primi binecuvântările templului pe măsură ce Evanghelia a început să se răspândească în întreaga lume.

Clinton D. și Angela R. Christensen
Autorii articolului locuiesc în Utah, S.U.A. Fratele Christensen lucrează pentru Departamentul de Istorie a Bisericii.

Una dintre marile misiuni ale Bisericii lui Isus Hristos în zilele din urmă este aceea de a oferi binecuvântările templului tuturor oamenilor, atât celor vii, cât și celor morți. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „ obiectivul adunării… poporului lui Dumnezeu în orice epocă a lumii… a fost construirea, pentru Domnul, a unei case în care El să ne poată dezvălui nouă, oamenilor din poporul Lui, rânduielile casei Sale”[1].

La începutul secolului XX, pe pământ se găseau doar patru temple în funcțiune, toate situate în Utah. Astfel, adunarea fizică în Utah era principalul mijloc de a avea acces la binecuvântările templului. În anul 1919, acest lucru s-a schimbat. În data de 27 noiembrie 1919, președintele Heber J. Grant (1856–1945) a dedicat Templul Laie, Hawaii. Acest lucru a marcat un punct istoric de cotitură în restaurare, deoarece binecuvântările templului au devenit disponibile multor națiuni.

În multe privințe, Templul Laie Hawaii a fost primul templu internațional. A deservit de la bun început membrii din Hawaii, Noua Zeelandă, Samoa, Tonga, Tahiti, Japonia și Australia. Pe măsură ce Biserica a continuat să crească în Insulele din Pacific și în Asia, numărul țărilor binecuvântate de acest templu a continuat să crească.

Anul acesta marchează aniversarea a 100 de ani de la această importantă etapă în adunarea lui Israel de ambele părți ale vălului.

Adunarea din Samoa

Insulele Samoa se află la aproximativ 4.000 km de Hawaii. În anul 1919, președintele Misiunii Samoa, John Q. Adams, a spus: „La finalizarea templului din Laie, poporul nostru părea să fie cuprins de o dorință intensă de a strânge suficiente bunuri ale acestei lumi pentru a merge la templu”. Aulelio Anae, de exemplu, a slujit ca misionar fără plată timp de 20 de ani. Din cauza anilor de sacrificiu, nu a avut destui bani pentru a călători în Hawaii. Așadar, fratele Anae a vândut tot ceea ce deținea și a reușit să adune șase sau șapte sute de dolari americani.[2] Fratele Anae și alți samoani au sacrificat tot ce au putut pentru a se muta la Laie, în anii 1920.

Familia Leota a sosit în Hawaii de Anul Nou, în 1923. Vailine Leota, în vârstă de șapte ani, și-a amintit: „Când am

FOTOGRAFIE A SCULPTURII DE PE TEMPLUL HAWAIIAN OFERITĂ PRIN AMABILITATEA BIBLIOTECII DE ISTORIE A BISERICII; FOTOGRAFIE CU TEMPLUL LAIE PE TIMP DE SEARĂ, DE CARLA JOHNSON

văzut prima oară templul… ni s-a părut cea mai frumoasă priveliște”[3]. După numai două săptămâni, părinții lui Vailine, Aivao și Matala, și-au primit înzestrarea și au fost pecetluiți ca un cuplu, iar copiii lor au fost pecetluiți cu ei. Cuplul Leota a slujit cu credință în casa Domnului timp de 50 de ani și au fost îngropați „în apropierea templului pe care l-au iubit atât de mult”[4]. Astăzi, sute dintre urmașii lor credincioși trăiesc în Hawaii.

O sarcină imposibilă

În timp ce mulți membri din Pacific își părăseau patria și emigrau în Hawaii, numeroase episcopii și ramuri din diverse națiuni organizau grupuri pentru a călători la templu, numite excursii. Această formă spirituală de adunare a oferit o cale ca membrii Bisericii să călătorească pentru a-și primi rânduielile din templu și, apoi, să se întoarcă acasă pentru a clădi Biserica în națiunile lor.

La dedicare, președintele Grant s-a rugat ca Domnul să deschidă calea pentru sfinții din Noua Zeelandă și din toate insulele din Pacific și să-și întocmească genealogiile pentru a putea veni la templu și a deveni salvatori ai strămoșilor lor.

Excursiile la templu au început cu un grup de sfinți maori din Noua Zeelandă la doar șase luni de la dedicare. Deși se aflau la peste 8.000 de kilometri distanță de Hawaii, acești sfinți s-au bucurat când au aflat despre dedicare.

Waimate și Heeni Anaru au dorit să facă parte din primul grup care călătorea la templu. Cu toate acestea, sarcina părea imposibilă din cauza sărăciei familiei și a costului de 1.200 de lire din Noua Zeelandă necesare pentru această călătorie – o sumă foarte mare. Aveau nevoie de un miracol.

De ani de zile, familia Anaru a urmat sfatul profetului și și-a adunat înregistrările genealogice. Acele înregistrări erau îndosariate, iar familia Anaru aștepta un miracol. Fiul lor, Wiwini, știa că părinții săi erau credincioși: „Mama nu și-a pierdut niciodată nădejdea că va îngenunchea într-o zi cu tata la altarul templului”.

A avut loc un miracol. Waimate a câștigat un contract din partea guvernului Noii Zeelande pentru un proiect amplu de dezvoltare imobiliară. Veniturile sale din acest proiect au asigurat suficiente fonduri plătite în avans pentru a acoperi costul călătoriei în Hawaii. Waimate și Heeni și-au depășit frica de a călători peste ocean și au călătorit spre Hawaii cu un grup de 14 sfinți, în luna mai a anului 1920. Și-au primit înzestrarea și au fost pecetluiți. Imposibilul s-a produs.

Povestea familiei Anaru este doar una dintre miile de povestiri despre sfinți din zilele din urmă care au călătorit la Templul Laie, Hawaii pentru a primi rânduieli și a obține promisiunile oferite de Domnul în casa Lui. Acest lucru a necesitat un mare sacrificiu, dar a întărit sfinții care s-au întors în țara lor pregătiți să conducă Biserica.[5]

Adunarea spirituală din Asia

După cel de-al Doilea Război Mondial și restabilirea Bisericii în Japonia, sfinții de acolo au organizat prima excursie din Asia la templu. În anul 1965, un avion plin cu 165 de sfinți devotați au călătorit de la Tokyo în Hawaii pentru a-și primi rânduielile din templu. Această călătorie a generat o forță incredibilă pentru Biserica din Japonia. Nouăzeci și cinci la sută dintre acești

FOTOGRAFIE A UNEI FLORI ROZ ÎN FAȚA TEMPLULUI LAIE, HAWAII, DE AARON B. PIKE

1850

1850: misionarii sosesc în Regatul Hawaii pentru a propovădui Evanghelia restaurată.

1855: Joseph F. Smith slujește prima sa misiune în Hawaii.

1875

1865: Biserica achiziționează teren în Laie, unde se construiește o casă de întruniri. În anul 1916, clădirea este mutată pentru a face loc templului.

1900

1915: Templul Laie, Hawaii este anunțat de președintele Joseph F. Smith.

27 noiembrie 1919: templul este dedicat de președintele Heber J. Grant (văzut sus, în centru).

1920: Waimate Anaru călătorește din Noua Zeelandă la templu.

1925

1923: familia Leota (jos) se mută în Laie din Samoa.

membri au rămas activi în Biserică. Mai târziu, cinci dintre ei au devenit preşedinţi de templu în ţara lor, inclusiv vârstnicul Yoshihiko Kikuchi, prima autoritate generală din Japonia.[6]

În anul 1970, un grup de membri coreeni au călătorit la Laie. Choi Wook Whan, preşedinte de ramură, a spus: „Am mers la templu, iar acest lucru ne-a deschis minţile şi ne-a deşteptat cu privire la cum putem primi salvarea. Planul etern a devenit real; mărturiile noastre au fost întărite atât de mult, încât este greu de explicat. Ce binecuvântare minunată este pentru oamenii din Coreea să aibă ocazia de a participa la rânduielile din templu”[7].

Adunarea strămoşilor noştri decedaţi

Când rânduielile templului devin disponibile unei naţiuni, ele aduc binecuvântările Domnului nu numai celor care trăiesc în acea ţară, ci şi celor din acea naţiune care se află acum de cealaltă parte a vălului. Această binecuvântare a fost resimţită de membrii din ţările asiatice, unde cultura lor a înregistrat cu meticulozitate genealogia secole la rând.

Părinţii lui Kwai Shoon Lung au emigrat din China în Hawaii. El s-a născut în Kauai, în anul 1894, şi a fost botezat în anul 1944, la împlinirea vârstei de 50 de ani. Fratele Lung a predat istoria familiei la biserică şi le-a spus celor din clasa lui: „Am avut o viziune într-o noapte, în care am văzut multe dintre rudele mele decedate care mă rugau să lucrez pentru ele”. Trei zile mai târziu a primit genealogia sa de la mătuşa lui din China: 22 de pagini în chineză în care erau menţionaţi toţi strămoşii săi, până în anul 1221 d.H. Împreună cu fiul său, Glenn, şi nora Julina, au înfăptuit mii de rânduieli în templu pentru familia lor. Ulterior, Glenn şi Julina Lung au slujit cu credinţă în calitate de preşedinte şi coordonatoare a femeilor în Templul Laie, între 2001 şi 2004.[8]

Adunarea continuă

Situat la răscrucea Pacificului, între America şi Asia, Templul Laie, Hawaii a deschis uşa binecuvântărilor templului pentru multe naţiuni. Astfel, adunarea lui Israel a devenit în primul rând o adunare spirituală, deoarece membrii pot să primească binecuvântările templului şi, apoi, să se întoarcă pentru a clădi Biserica în ţările lor natale. Această ocazie a ajutat la propovăduirea Evangheliei restaurate în multe culturi şi popoare de ambele părţi ale vălului.

În timp ce sărbătorim cea de-a 100-a aniversare a Templului Laie, Hawaii, suntem privilegiaţi să fim martori ai unui eveniment important al restaurării şi la împlinirea profeţiei profetului Iacov din Cartea lui Mormon: „Mari sunt făgăduinţele Domnului către cei care sunt pe insulele mării” (2 Nefi 10:21). ■

NOTE

1. *Învăţături ale preşedinţilor Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 440.
2. Vedeţi James Adams Argyle, compilaţie, „The Writings of John Q. Adams”, p. 14, FamilySearch.org.
3. Vailine Leota Niko, în Clinton D. Christensen, compilaţie *Stories of the Temple in Lāʻie, Hawaiʻi* (2019), p. 70–71.
4. Aivao Frank Leota (1878–1966), FamilySearch.org.
5. Vedeţi Christensen, *Stories of the Temple in Lāʻie, Hawaiʻi*, p. 64–65.
6. Vedeţi Christensen, *Stories of the Temple in Lāʻie, Hawaiʻi*, p. 114–117.
7. Choi Wook Whan, în „Going to the Temple Is Greatest Blessing”, *Church News*, 17 aprilie 1971, p. 10.
8. Vedeţi Christensen, *Stories of the Temple in Lāʻie, Hawaiʻi*, p. 166.

1950

1965: în prima excursie asiatică la templu, 165 de sfinţi japonezi ajung în Hawaii.

1970: sfinţii din Coreea se alătură sfinţilor din Japonia într-o excursie la templu.

1975

13 iunie 1978: preşedintele Spencer W. Kimball rededică templul, după ce acesta este mărit considerabil. De asemenea, el şi preşedintele N. Eldon Tanner (sus) vizitează Centrul Cultural Polinezian.

2000

2015

21 noiembrie 2010: după lucrări de consolidare împotriva cutremurelor şi de remodelare, preşedintele Thomas S. Monson rededică templul.

Îndrumate către Monica

Când locuiam în São Paulo, Brazilia, am cunoscut o femeie deosebită pe nume Graça. Era o femeie drăguță și bună și prietenă cu toată lumea.

Graça era colega mea cu care făceam învățământul prin vizite. Ea era mama a trei copii, lucra cu jumătate de normă și nu avea o mașină sau un telefon, dar nimic din toate acestea nu o împiedicau să slujească.

De la balconul meu, puteam vedea o singură fereastră a casei ei. Când era disponibilă, Graça punea o bucată de pânză roșie la aceea fereastră prin care îmi transmitea că era gata să meargă în vizite. Ea nu a găsit niciodată o scuză pentru a nu sluji. M-am gândit deseori la semnalul lui Graça și la exemplul ei minunat de slujire făcută cu credință și simplitate.

Graça punea o bucată de pânză roșie la fereastra ei prin care îmi transmitea că era gata să meargă în vizite.

Îmi aduc aminte în mod deosebit de o experiență. Ne-am pregătit și ne-am rugat înainte de a merge în vizită la una dintre surorile desemnate nouă. Când ne-am apropiat de casa acesteia, ne-am dat seama că, de fapt, am condus la casa unei alte surori. Fusesem desemnate să vizităm această soră, o mamă a doi copii mici mai puțin activă, dar nu planificasem să o vizităm în aceea zi. Întrucât eram acolo, am bătut la ușă, dar nimeni nu a răspuns.

Am hotărât să fim perseverente și am așteptat. Sora, pe nume Monica, a venit în cele din urmă și ne-a spus că era ocupată. Am observat că era obosită și că mai avea puțin și plângea. Când am spus că ne aflam acolo să o ajutăm, ne-a lăsat să intrăm. Bebelușul ei plângea, așa că i-am spus să meargă să aibă grijă de bebeluș și noi vom aștepta. Când Monica s-a dus sus cu bebelușul, ne-am apucat de treabă, am făcut curat în câteva camere și am împăturit toate hainele pe care le-am văzut.

Când Monica a văzut ce frumos arăta casa ei, a început să plângă, și-a deschis sufletul în fața noastră și ne-a vorbit despre unele dintre încercările ei. Noi am promis că o vom ajuta și am vorbit cu președinta Societății de Alinare despre încercările ei. Următoarea duminică, Monica a fost la Biserică.

Monica a devenit o soră activă, fericită și noi am continuat să-i slujim cu dragoste și grijă. Ea încă avea aceleași încercări, dar a putut să se descurce cu acestea având mai multă credință și mai mult curaj datorită activității ei din cadrul Bisericii.

Sunt atât de recunoscătoare pentru exemplul lui Graça din timpul în care am slujit împreună. Ne-am rugat pentru îndrumare și Dumnezeu ne-a condus la Monica. ■

Rosana Soares, Utah, S.U.A.

ILUSTRAȚIE DE STAN FELLOWS

Ei au plantat o sămânță în inima mea

Am simțit că ar trebui să le spun surorilor care mi-au predat prima dată că m-am alăturat Bisericii și că ele au plantat sămânța Evangheliei restaurate în inima mea.

De unde am venit? Ce fac aici? Unde voi merge după această viață?

Când aveam 29 de ani, aceste întrebări îmi tot veneau în minte. Părinții mei muriseră. Am jelit pierderea primului meu copil nou născut. Am avut alți trei copii pe care i-am crescut și o viață plină de încercări.

Domnul a început să răspundă la întrebările mele când El a îndrumat două tinere misionare către casa mea. Când le-am invitat înăuntru, ele m-au întrebat dacă era ceva ce simțeam că lipsește din viața mea. Le-am spus despre părinții mei și fiul meu. Le-am spus că eu cred că nu ar fi drept să ai copii și să formezi o familie dacă totul s-ar sfârși odată cu moartea. Am întrebat dacă îi voi vedea vreodată pe părinții mei și pe fiul meu.

Ele au spus: „Marta, poți fi alături de familia ta pentru totdeauna”.

Inima mi s-a umplut de bucurie. Am dorit să aflu mai multe. La următoarea lor vizită, m-au învățat mai multe despre Evanghelia lui Isus Hristos. Mi-au dat un exemplar al Cărții lui Mormon și m-au îndemnat să o citesc și să-L întreb pe Dumnezeu dacă este cuvântul Său. Am acceptat provocarea lor. Când m-am rugat, răspunsul lui Dumnezeu a venit clar precum o rază de soare. Am știut în inima mea că era adevărată.

Din păcate, când am început să merg la un loc de muncă nou, am pierdut legătura cu misionarele. În lunile care au urmat, căsnicia mea s-a încheiat și am încercat să încep o nouă viață alături de copii.

În cele din urmă, m-am recăsătorit. Într-o zi, soțul meu mi-a spus că îi lipsea faptul de a-L avea pe Dumnezeu în viața sa. Am hotărât să mergem la biserica la care mergea înainte. Când am intrat în clădire, am văzut un exemplar al Cărții lui Mormon pe o masă în foaier. Era aceeași biserică despre care aflasem înainte! Mi-a plăcut Spiritul pe care L-am simțit acolo. Când am plecat, l-am întrebat pe soțul meu cum puteam să fiu botezată.

El a spus: „Trebuie ca misionarii să-ți predea”.

„Mi-au predat acum cinci ani!”, am răspuns.

Copiilor mei și mie ne-au fost predate lecțiile. Ziua botezului nostru a fost cea mai fericită zi din viața noastră.

După câțiva ani, am simțit că ar trebui să le spun surorilor care mi-au predat prima dată că m-am alăturat Bisericii. Pe Facebook, am găsit un grup de misionari care au fost în misiune în Misiunea Santa Maria, Brazilia. Acolo era și una dintre surorile care mi-au predat. I-am trimis o cerere de prietenie și i-am spus cine eram, cum am devenit membră a Bisericii, că familia noastră a fost pecetluită în templu și că fiul meu slujea acum în misiune cu timp deplin. I-am spus că toate aceste lucruri au fost posibile deoarece ea și colega ei au plantat sămânța Evangheliei restaurate în inima mea. ■

Marta Algarve, Santa Catarina, Brazilia

ILUSTRAȚIE DE RAFAEL LÓPEZ

Am umplut două pungi cu mâncare și m-am îndreptat spre casa unei surori din episcopia mea.

O binecuvântare în plus

Soția mea, Carmen, și cu mine am avut primul nostru copil când am fost chemat să fiu episcopul episcopiei noastre. La aceea vreme, aveam probleme din punct de vedere financiar. A devenit un lucru stresant pentru mine să am grijă de familia mea și, în același timp, să veghez asupra membrilor episcopiei noastre și să am grijă de ei.

Într-o duminică, la adunarea de împărtășanie, am observat o mamă singură cu cei patru copilași ai ei. A stat în ultima bancă din capelă și a încercat, cât a putut de bine, să îi țină liniștiți. Știam că și ea avea probleme financiare, însă nu a cerut niciodată ajutor. Au trecut săptămâni și, în fiecare duminică, ea a venit la Biserică însoțită de copiii ei.

Într-o zi, mi-am primit salariul. Fiind binecuvântat să primesc un bonus, am hotărât să folosesc banii în plus pentru a cumpăra materiale pentru a face reparații urgente la casa mea. Dar, în timp ce mă îndreptam spre piață, mi-am adus aminte de această soră și de copiii ei. Am simțit că trebuie să folosesc banii în plus pentru a cumpăra mâncare pentru ei. Am sunat-o pe Carmen și i-am spus ce am simțit că trebuia să fac. Ea a fost de acord.

Când făceam cumpărături, niște fursecuri mi-au atras atenția. M-am gândit că poate copiii ar dori niște dulciuri. Am umplut două pungi cu mâncare și m-am îndreptat spre casa acestei surori.

Am băut la ușa uzată de lemn de câteva ori. Când eram gata să plec, în cele din urmă, ușa s-a deschis. Sora a spus: „Episcopule, sunt surprinsă să te văd aici”. Instantaneu, copiii ei au ieșit fugind din spatele ei.

Am spus: „Ți-am adus ceva de mâncare”.

Una dintre fiicele ei a găsit fursecurile și a strigat: „Fursecuri!”. Frații și surorile ei s-au adunat în jur cu entuziasm. Fiica în vârstă de șapte ani m-a îmbrățișat. Ea a spus: „Mulțumesc, episcopule!”.

M-am uitat în casa lor și am văzut că această soră spăla haine într-o albie pe podea. Familia nu avea o masă și ei dormeau pe o saltea pe podea. Mi-am dat seama câte lipsuri aveau. Am făcut ce era necesar pentru a fi sigur că ei vor avea o masă și că fiecare va avea un pat.

Această experiență m-a ajutat să recunosc faptul că Domnul îi îndrumă și îi binecuvântează pe slujitorii Săi. Nu avem nevoie de o chemare specială pentru a ne ajuta frații și surorile. Trebuie doar să fim în armonie cu Spiritul, să ne dăm seama cine are nevoie de ajutorul nostru și să fim dispuși să fim instrumente în mâinile Domnului. ■

Roberto Atúncar Nieto, Lima, Peru

ILUSTRAȚIE DE ALE + ALE, MORGAN GAYNIN

Două pagini pline de recunoștință

Tatăl meu a suferit toată viața de stimă de sine scăzută și s-a simțit lipsit de valoare. A fost crescut de un tată alcoolic care, adesea, îi spunea cât de inutil credea că era. Din fericire, tatăl meu nu a devenit alcoolic, dar nu ne-a spus niciodată mie sau fraților și surorilor mele că era mândru de lucrurile pe care le făceam bine și nu ne-a lăudat niciodată. În copilăria mea, am încercat să-i fiu pe plac, dar am simțit mereu că nimic din ceea ce făceam nu era suficient. Acest lucru a tensionat relația noastră.

Într-un an, i-am menționat aceasta înțeleptului meu episcop. M-a sfătuit să-i scriu tatălui meu o scrisoare în care să menționez toate motivele pentru care eram recunoscătoare pentru el. Acel lucru nu era ușor de făcut pentru mine. Rănile mele erau adânci și nu am vrut ca scrisoarea mea de recunoștință să devină una în care să-mi exprim resentimentele. Așadar, m-am rugat. Având Spiritul pentru a mă îndruma, am scris cu ușurință motivele pentru care eram recunoscătoare pentru tatăl meu. A durat ceva, dar, când am terminat, scrisesem două pagini.

Am trimis scrisoarea, neștiind cum va reacționa tatăl meu. Dar știam că nu pot alege modul în care v-a reacționa. A trebuit doar să privesc în inima mea și să-mi amintesc de ce scrisesem scrisoarea.

Dimineața următoare, am fost sunată de mama mea vitregă. Plângea. Mi-a spus că tatăl meu citise scrisoarea din nou, și din nou, și din nou. Mi-a spus că el nu putea vorbi cu mine pentru că plângea foarte tare.

„Îți mulțumesc”, mi-a spus ea. „Tatăl tău avea nevoie de aceasta.”

În acea zi, ceva mai târziu, tatăl meu m-a sunat să-mi mulțumească. M-a sunat în fiecare zi, timp de câteva zile, să-mi spună cât de mult însemna scrisoarea pentru el.

Aș vrea să pot spune că relația noastră s-a vindecat în mod miraculos, dar încă mai aveam de lucru. Cu timpul, inima mea a început să se vindece, iar relația noastră s-a îmbunătățit. În cele din urmă, am putut să-l iert.

Câțiva ani mai târziu, după o luptă dificilă cu cancerul, tatăl meu a decedat. Sunt sigură că, acum, are parte de multă bucurie, pe măsură ce Salvatorul îl ajută să se vindece de anii de abuz. Știu că am avut parte de vindecare prin puterea ispășirii lui Isus Hristos. Salvatorul ne înțelege nevoile și ne poate ajuta să înlăturăm otrava rănilor și resentimentelor din sufletele noastre. Știu că recunoștința, iertarea și dragostea sunt leacuri puternice. ■

Elise Dahlen, Utah, S.U.A.

Tatăl meu citise scrisoarea din nou, și din nou, și din nou. Nu putea vorbi cu mine pentru că plângea foarte tare.

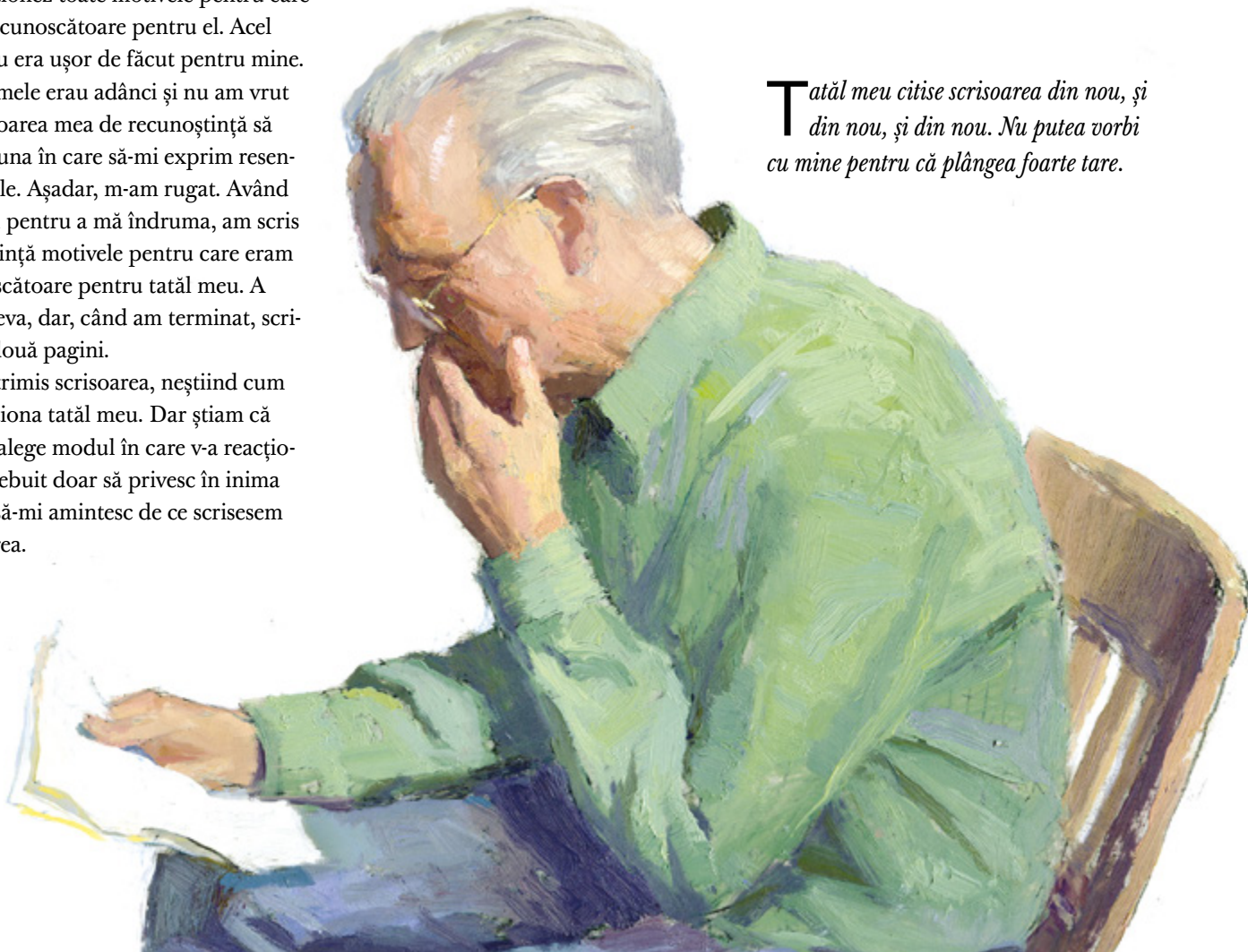

ILUSTRAȚIE DE ALLEN GARNS

Joy D. Jones
președinta generală a Societății Primare

ABORDAREA PORNOGRAFIEI:

protejăm, reacționăm și vindecăm

Aceste trei puneri în practică ale dragostei ne pot ajuta copiii cu experiențele legate de pornografie cu care s-ar putea confrunta.

Mă doare să recunosc influența pornografiei chiar și asupra celor mai tineri din societatea noastră – copiii noștri. Fiind o urgie de proporții epice, pornografia poate provoca rușine, înșelăciune, sentimente denaturate, pierderea autocontrolului, dependență copleșitoare și irosirea totală a timpului, gândurilor și energiei. Este mare nevoie ca noi toți – părinți, familii, învățători, conducători – să ne vedem, să ne prețuim și să ne protejăm cu adevărat copiii și tinerii.

Dragostea se numără printre cele mai mari daruri ale lui Dumnezeu. Să-L iubim pe Dumnezeu și să ne iubim aproapele sunt acele două cele mai mari porunci care ne-au fost date de Însuși Isus Hristos. Eu cred că dragostea este, de asemenea, arma noastră cea mai puternică în lupta împotriva pornografiei.

Cu siguranță, așa cum spune și cunoscutul slogan, „pornografia ucide dragostea", însă să ne aducem aminte, de asemenea, că dragostea ucide pornografia. Aceasta nu înseamnă că dragostea noastră față de cineva îi poate schimba dependența sau comportamentul. Însă, dragostea ne poate motiva – cum ne pregătim, cum reacționăm, cum ascultăm – îndeosebi în ceea ce-i privește pe copiii noștri. Dacă dorim să avem vreo speranță în privința eradicării acestei urgii din lume, dragostea trebuie să fie atât în vârful, cât și la baza acțiunilor noastre.

Doresc să sugerez trei puneri în practică ale dragostei asupra cărora sper să ne concentrăm, să le acceptăm și să ni le însușim. Aceste trei puneri în practică ale dragostei sunt legate de trei faze ale experiențelor cu pornografia cu care copiii noștri s-ar putea confrunta.

Prima, spunem „Te iubesc" protejându-i cu adevărat. A doua, spunem „Tot te iubesc" prin modul în care reacționăm față de expunerea lor la pornografie, indiferent dacă este intenționată sau nu. Și, a treia, spunem „Te voi iubi mereu" sprijinindu-i cu dragoste în

FOTOGRAFIE DE GETTY IMAGES, FOLOSITĂ ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE, AU POZAT MODELE

Această problemă are efect asupra băieților noștri și fetelor noastre, iar noi nu vorbim suficient despre ea.

timp ce lucrează asupra vindecării, dacă pornografia a fost o obsesie sau o dependență pentru ei. În fiecare aspect, dragostea este cheia.

1 PROTECȚIA: „TE IUBESC”.

Imaginați-vă un copil pe care-l iubiți. Când îi spuneți acestui copil: „Te iubesc”, ce înseamnă acest lucru? În principiu, înseamnă că oferim protecție, astfel încât să-i putem ajuta pe cei pe care-i iubim să devină cât pot de buni și să înfrunte provocările vieții. Parte a protecției este crearea unor relații puternice, de încredere și statornice. Aceste tipuri de relații ne ajută să ne apropiem copiii. Când clădim relații puternice de încredere și ne protejăm copiii și nepoții – sau când protejăm orice copil – le oferim un loc sigur la care să apeleze. Această protecție îi ajută să înțeleagă cine sunt și-i ajută să-și înțeleagă relația cu Dumnezeu. Faptul de a se simți apreciați și iubiți îi ajută pe copii să-L înțeleagă și să se bizuie pe Tatăl Ceresc grijuliu care dă instrucțiuni întru fericirea lor.

Sunt îngrijorată că este posibil ca mulți părinți să nu înțeleagă, deocamdată, cât de periculoasă este cu adevărat pornografia sau să creadă că este doar problema băiatului din vecini. Realitatea este că această problemă are efect asupra băieților noștri și fetelor noastre, iar noi nu vorbim suficient despre ea.

Cu mulți ani în urmă, soțul meu și cu mine am auzit o povestire plină de învățături pe care le-am spus-o de multe ori copiilor noștri. Povestirea este despre un șarpe cu clopoței care a rugat un băiat care era în trecere să-l ducă în vârful muntelui pentru a vedea un ultim apus înainte ca el, șarpele, să moară. Băiatul a ezitat, însă șarpele cu clopoței i-a promis că nu-l va mușca dacă-l va duce. După această concesie, băiatul l-a dus pe șarpe, cu grijă, în vârful muntelui, unde au văzut apusul împreună.

După ce l-a dus pe șarpe înapoi, în vale, băiatul și-a pregătit ceva de mâncare și un pat pentru a înnopta. Dimineață, șarpele a întrebat: „Băiețelule, mă duci, te rog, la mine acasă? A sosit timpul să părăsesc această lume și aș dori să mă întorc acasă”. Băiatul se simțise în siguranță, iar șarpele se ținuse de cuvânt, prin urmare a hotărât să-l ducă pe șarpe acasă, așa cum îl rugase.

FOTOGRAFIE DE GETTY IMAGES, FOLOSITĂ ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE; AU POZAT MODELE

El a luat, cu grijă, șarpele, l-a ținut aproape de piept și l-a dus înapoi în deșert, acasă, pentru a muri. Chiar înainte să pună șarpele jos, șarpele cu clopoței s-a întors și l-a mușcat de piept. Băiatul a țipat și a aruncat șarpele jos. „Domnule Șarpe, de ce ai făcut aceasta? Acum, voi muri cu siguranță!" Șarpele s-a uitat în sus la el și a rânjit: „Știai ce sunt când m-ai ridicat".

În lumea din zilele noastre, văd mulți părinți care le oferă propriilor copii un șarpe. Mă refer la telefoanele inteligente. Nu putem pune telefoane mobile cu acces la Internet în mâinile copilașilor noștri care nu sunt suficient de mari încât să fi fost învățați suficient, care încă nu au capacitățile necesare de a raționa și de a lua hotărâri, și care n-au control parental și alte instrumente care să ajute la protejarea lor. Jason S. Carroll, profesor în domeniul vieții de familie la Universitatea Brigham Young, a declarat: „Ne protejăm copiii până când se pot proteja singuri". Trunchiul cerebral, care găzduiește centrii plăcerii ai creierului, se dezvoltă primul. Capacitățile de a raționa și de a lua hotărâri din lobul frontal se dezvoltă total doar mai târziu. „Așadar, copiii au pedala de accelerație fără frâna total funcțională."[1]

Fiecare telefon trebuie să aibă protecții, chiar și cele ale adolescenților. Acesta este un sfat bun și pentru adulți. Nimeni nu este imun la mușcătura unui șarpe veninos. Unii părinți aleg telefoane mobile cu clapetă pentru copiii lor pentru a limita apelarea și trimiterea de mesaje.

În afară de telefoanele inteligente, există nenumărate alte dispozitive cu ajutorul cărora pot fi accesate platforme nedorite prin intermediul Internetului. Un studiu recent a indicat că 79% din expunerea nedorită la pornografie are loc acasă.[2] Copiii pot fi expuși la aceasta prin intermediul tabletelor, telefoanelor inteligente, consolelor de jocuri, aparatelor portabile de redare DVD și al televizoarelor inteligente, numind doar câteva dintre aceste dispozitive. Cunosc familii care au stabilit o singură zonă din casa lor, prin care se trece des, în care pot fi folosite dispozitive electronice. Aceste familii o numesc „camera pentru media" și toate dispozitivele lor sunt ținute la vedere, pentru ca toată lumea să poată vedea la ce sunt folosite. Niciodată nu este doar o singură persoană în cameră folosind un dispozitiv care are acces la Internet.

Alte familii au optat pentru reguli, cum ar fi: fără telefoane în dormitoare sau la baie. Altele au spus, pur și simplu: „Nu folosești niciodată telefonul când ești singur". Iar altele oferă acces treptat la aplicații pe care copiii lor le pot folosi cu software care permite telefonului copilului să fie configurat de părinte. În acest fel, părinții îi învață că încrederea este dobândită și că protejarea telefonului este importantă.

Indiferent care sunt nevoile individuale ale familiei noastre, fie ca noi să ne învățăm fiecare membru al familiei să folosească tehnologia în mod înțelept și pozitiv încă de la început – pentru a-și forma o mentalitate morală. Să ne educăm copiii în moduri constructive pentru a folosi tehnologia în scopuri bune. Îi putem învăța să evalueze întrebându-se: „Folosirea acestui lucru va servi unui scop bun?". Alegerile noastre privind modul în care ne învățăm familia acum vor avea efect asupra generațiilor viitoare.

În calitate de părinți, sper că vom lua în considerare importanța relațiilor noastre cu propriii copii și a acțiunilor concrete pe care le întreprindem pentru a-i proteja. Când întărim aceste relații de dragoste, copiii vor înțelege mai bine de ce avertizează Dumnezeu împotriva relelor pornografiei, ei vor ști cum s-o evite și vor fi pregătiți dacă se confruntă cu ea.

2 REACȚIA: „TOT TE IUBESC".

Purtarea de conversații plăcute, deschise care încurajează copiii să-și împărtășească gândurile, experiențele și întrebările părinților lor nu este un lucru ușor. Putem invita copii de toate vârstele să vină să discute cu noi dacă sau când încep să aibă orice problemă legată de pornografie, oricât de mică – de la expunerea timpurie și neatentă la vizionarea ocazională, la vizionarea intensă și până la vizionarea obsesivă. Discuțiile purtate din timp sunt mai bune, iar copiii vor veni mult mai ușor când știu că sunt iubiți și nimic din ceea ce spun sau fac nu poate schimba acea dragoste.

Cu toate acestea, un copil vine foarte rar de bunăvoie. Se întâmplă, de regulă, când un părinte atent întreabă copilul: „Este ceva în neregulă?" sau îi spune: „Nu pari să fii în apele tale". Cu cât copilul simte mai multă dragoste, cu atât mai ușor îi este să se deschidă.

Această confirmare a dragostei este stabilită în mintea lor prin experiențe mici care se repetă. Problemele minore care sunt discutate cu dragoste stabilesc temelia unei reacții sănătoase, astfel încât atunci când se ivesc probleme mari, comunicarea este încă deschisă. Cel mai important, copiii știu că reacția dumneavoastră va fi: „Tot te iubesc. Nu încetez să te iubesc doar pentru că ceva s-a întâmplat. Te voi iubi mereu".

Din anumite motive, nu vorbim foarte mult cu tinerii și copiii despre una dintre cele mai puternice urgii și una dintre cele mai mari ispite pe care o vor înfrunta. Repulsia noastră față de acest subiect îi face să ajungă să afle despre el de pe Internet, de la alți copii sau adolescenți sau chiar prin intermediul mijloacelor de informare în masă cunoscute. Unii dintre noi ezită chiar să folosească termenul *pornografie* în preajma copiilor dorind să le protejeze inocența. Este atât de stânjenitor. Probabil că părinții noștri nu ne-au vorbit atât de deschis. Dacă discuția noastră încurajează curiozitatea? Dacă vor dori să afle mai multe? Cum ne așteptăm ca propriii copii să discute cu noi despre pornografie dacă nu vorbim niciodată cu ei despre ea?

Dragi părinți, noi trebuie să începem conversația și să nu așteptăm ca propriii copii să vină la noi. Îmi place foarte mult sugestia de a avea conversații frecvente, confortabile, cu regularitate, în loc să fie un eveniment singular. Beneficiile conversațiilor sincere sunt acelea că părinții și conducătorii de încredere sunt experții, nu Google-ul; conversația poate să aibă loc într-un mediu sigur; și discuția sporește încrederea copilului. Dorim ca acești copii să se simtă pregătiți și încrezători, nu speriați. Dorim să vorbim cu ei, nu să le vorbim.

În calitate de părinți și de învățători, nu putem ajuta copiii dacă nu învățăm noi înșine. Faptul de a preda despre *ce este* și despre *de ce trebuie evitată* este esențial. Putem învăța și putem ajuta copiii să înțeleagă de ce pornografia este un lucru greșit, de ce este atât de periculoasă, de ce nu dorim ca ea să le facă rău și ce trebuie să facă atunci când se confruntă cu ea.

Le oferim copiilor noștri *de ce-uri* suficiente în moduri adecvate vârstei lor? Dacă singurul motiv pe care li-l oferim pentru a evita pornografia este „Este un lucru rău”, acesta se poate dovedi a fi un motiv necorespunzător. În schimb, trebuie să prezentăm cât de multe „de ce-uri” putem pentru a stabili un imperativ moral care ne motivează tinerii.

Sunt foarte multe motive pentru a evita pornografia, însă, mai jos, sunt prezentate doar câteva motive din partea organizației Fight the New Drug (Împotriviți-vă noului drog) care ar putea capta atenția tinerilor noștri.

- Pornografia vă poate schimba modul de funcționare a creierului, iar studiile arată că poate chiar să vi-l micșoreze și să vi-l facă mai puțin activ.
- Pornografia poate duce la dependență.
- Pornografia va distruge încredere în sine.
- Pornografia vă poate face să rămâneți singuri.
- Pornografia le poate face rău celor pe care-i iubiți.
- Pornografia poate ruina sexualitatea sănătoasă.
- Pornografia are strânsă legătură cu violența.
- Pornografia îi face pe oameni să devină, într-un final, necinstiți.
- Pornografia vă va răpi timpul și energia.
- Pornografia provoacă depresie, anxietate și rușine.

Aș adăuga faptul că pornografia este contrară poruncilor lui Dumnezeu. Cu aceste motive și cu multe altele, ne susținem cazul împotriva pornografiei, însă cunoașterea fără implementare duce la frustrare. Trebuie să stabilim limite și așteptări rezonabile și utile. Faptul de a ajuta copiii să-și creeze propriul raționament de a sta departe de pornografie este esențial. Dacă un copil nu hotărăște singur ce poziție are în legătură cu acest subiect, există o mare probabilitate ca el să fie inclus în actualele statistici zguduitoare.

3 VINDECAREA: „TE VOI IUBI MEREU”.

Când copiii sunt expuși la pornografie și prinși în capcana ei, ei se chinuie să reacționeze, să-și revină și să se vindece. Sprijinul sincer, serios, constant, ferm și oferit cu răbdare este necesar când copiii își asumă responsabilitatea pentru a-și reveni și pentru a-și croi drumul înainte în viață. Nimeni nu poate să ofere acest gen de sprijin așa cum o poate face un părinte. După ce i-am învățat adevărul, în mod personal și cu atenție, după ce am stabilit, cu bunătate, o relație de încredere și am încurajat conversațiile, copiii trebuie să știe că, în pofida greșelilor și alegerilor lor, vor fi siguri că vor auzi: „Te voi iubi mereu indiferent de ceea ce se întâmplă”.

Îmi aduc aminte de o întâmplare din viața familiei noastre care a avut loc în urmă cu mulți ani. Soțul meu și cu mine eram plecați de acasă, iar fiul nostru cel mai mare avea grijă de ceilalți copii. Am fost sunați de un vecin îngrijorat care ne-a anunțat că o mașină de pompieri era în fața casei noastre. Ne-am dus repede acasă și am văzut că fiul nostru, în vârstă de 10 ani, se jucase în curtea din spate în preajma unui câmp de două hectare și jumătate de iarbă înaltă și uscată. El încercase să vadă dacă putea să aprindă un foc cu pietre de cremene.

DETALIU DIN *LĂSAȚI COPILAȘII SĂ VINĂ LA MINE*, DE CARL HEINRICH BLOCH

Găsiți mai multe resurse online pe overcomingpornography.ChurchofJesusChrist.org.

În mod evident, a reușit! Când am ajuns noi, micul incendiu fusese stins de departamentul de pompieri, pompierii îi făcuseră morală fiului nostru, iar vecinii începuseră să plece. Fiul nostru se simțea rușinat, era speriat, plângea și știa că făcuse ceva rău.

Am intrat cu toții în casă. Fiul nostru era atât de speriat, încât, deși situația era gravă, tot ceea ce am putut să facem a fost să-l îmbrățișăm pe acest băiat drag și să-l asigurăm de dragostea noastră și că ne bucuram că nu fusese rănit.

Când copiii sunt expuși la pornografie și mai ales când sunt prinși în mrejele ei, se vor simți rușinați, speriați și vor plânge. Este greu să discuți deschis despre ceva ce a fost făcut în secret. Provoacă sentimente de rușine și de vulnerabilitate. Este posibil ca ei să aibă parte de eșecuri și de provocări pe parcurs, în timp ce se recuperează și se vindecă. Nevoia lor de dragoste constantă este critică. Părinții trebuie să știe că dragostea lor va ajuta întotdeauna, însă nu va fi tot ceea ce este necesar.

În procesul de vindecare, va trebuie să canalizați o parte din acea dragoste pe care o aveți față de copilul dumneavoastră găsind resursele de ajutor potrivite. Dragostea dumneavoastră este temelia a ceea ce trebuie să se întâmple, însă dacă cineva pe care-l iubiți este prins în acele mreje, mai mult ca sigur va trebui să căutați specialiști care-l pot ajuta pe cel drag al dumneavoastră și care vă pot ajuta și pe dumneavoastră.

Pe măsură ce dumneavoastră și cel drag al dumneavoastră căutați vindecare, sper că veți găsi tărie în Cel care are puterea de a vindeca toate rănile, de a uni oamenii și de a crea relații care sunt peste capacitatea noastră actuală de a ni le imagina. Salvatorul nostru, Bunul Vindecător, are puterea de a salva. Le putem fi părinți copiilor noștri și îi putem îndrepta către El, însă doar El le poate fi Salvator. Iar lucrul minunat este faptul că El ne iubește copiii într-un mod mai perfect decât o facem noi – indiferent de ceea ce se întâmplă. ■

Dintr-o cuvântare de referință rostită în cadrul conferinței Coaliția din Utah împotriva pornografiei din anul 2018 desfășurată în orașul Salt Lake, Utah.

NOTE

1. Jason S. Carroll, în Lisa Ann Thomson, „Eight Strategies to Help Children Reject Pornography", *Liahona*, aug. 2017, p. 19.
2. „The Facts about Online Threats", Parents Television Council Watchdog (blog), 21 iunie 2017, w2.parentstv.org/blog.

Tineri adulți

În această secțiune

44 **Întâlnirile și pornografia**
Liahona și personalul Departamentului Servicii pentru Familie

Numai în format digital

Cum am învățat să reacționez când cineva recunoaște că are probleme cu pornografia
Nume păstrat confidențial, Utah, S.U.A.

Am depășit momentul după ce am aflat că logodnicul meu vizionează materiale pornografice
Nume păstrat confidențial, Polinezia Franceză

Am luptat pentru a birui pornografia. De ce n-ar face-o și el?
Nume păstrat confidențial, Guatemala

Găsiți aceste articole și altele:
- pe **liahona.ChurchofJesusChrist.org**;
- în **Săptămânal TA** (la secțiunea „Tineri Adulți" în aplicația Biblioteca Evangheliei;
- pe **facebook.com/liahona**.

Împărtășiți povestirea voastră

Aveți o povestire de împărtășit? Sau doriți să citiți articole despre anumite subiecte? Trimiteți articolele sau întrebările și sugestiile voastre la **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Să-L căutăm pe Hristos în locul întunericului pornografiei

În planificarea articolelor pentru tineri adulți, petrecem mult timp gândindune la problemele cu care se confruntă acum. Sunt atât de multe. Dar, în timp ce ne gândeam la articolele pe care să le includem luna aceasta, am început să discutăm despre un subiect care ne-a afectat personal, ne-a afectat prietenii și a afectat nenumărate alte persoane: întâlnirile și pornografia. Știam că planificarea unei astfel de secțiuni va fi dificilă. La urma urmei, pornografia afectează atât de mulți oameni în moduri sfâșietoare, care, uneori, le distrug viața. Și, pentru tinerii adulți necăsătoriți, acest lucru poate face ca viitorul să pară și mai incert decât este deja, mai ales în ceea ce privește pregătirea pentru căsătorie.

Am văzut cu adevărat mâna Tatălui Ceresc îndrumând munca noastră în timp ce primeam relatări de la tinerii adulți ale căror relații au fost afectate de pornografie. Și vedem că există mai mult decât o strălucire de speranță pentru căsătorii eterne fericite, fără dependență. De ce? Pentru că fiecare povestire mărturisește despre puterea schimbătoare, dătătoare de speranță și vindecătoare a lui Isus Hristos și a ispășirii Sale.

Așadar, dacă vă aflați într-o relație care este afectată de pornografie, vă invităm să citiți secțiunea din această lună, cu articole împărtășite de alții, care și-au expus latura vulnerabilă și care știu prea bine că lupta împotriva pornografiei este reală. Aceste articole acoperă subiecte precum aducerea în discuție a pornografiei când ieșiți la întâlniri și modul de a o aborda (pagina 44), cum să reacționați când cineva recunoaște că are probleme cu pornografia (numai în format digital), faptul că iertarea și vindecarea pentru ambele persoane sunt disponibile (numai în format digital) și modul în care Spiritul vă poate ajuta să știți cum să mergeți înainte în relația voastră (numai în format digital).

Știm că, dacă vă puneți încrederea în Salvator și invitați Spiritul în viața voastră în timp ce căutați răspunsuri, Tatăl Ceresc vă va conduce în direcția cea bună pentru situația voastră unică. Poate că întunericul pornografiei predomină în lume, dar lumina vindecătoare a Salvatorului învinge orice întuneric. Tot ce trebuie să facem este să-L căutăm.

Cu stimă,
Chakell Wardleigh și Mindy Selu
Redactori ai rubricilor din revistele Bisericii dedicate tinerilor adulți

Citiți sfatul președintelui M. Russell Ballard cu privire la ce să faceți atunci când relația voastră cu cei care ieșiți la întâlniri este afectată de pornografie, în articolul său din versiunea digitală a revistei *Liahona* din această lună.

FOTOGRAFIE DE GETTY IMAGES, FOLOSITĂ ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE, AU POZAT MODELE

Întâlnirile și pornografia

***Liahona* și personalul Departamentului Servicii pentru Familie**

În calitate de tineri adulți, toți știm că întâlnirile pot fi ceva entuziasmant, înfricoșător, care te face să te simți împlinit, precum și ceva stresant, toate în același timp. Când începem să ne deschidem unul față de celălalt, dorim, în mod firesc, să cunoaștem mai multe unul despre celălalt, iar vulnerabilitatea din ce în ce mai mare este importantă în clădirea și aprofundarea relațiilor. Care sunt visurile, temerile și crezurile noastre? Ce sentimente avem față de căsătorie și familie? Ce provocări am avut sau avem de înfruntat pe care ar trebui să le împărtășim unul celuilalt?

Deși este înfricoșător să vorbim (sau să întrebăm) despre probleme cu pornografia, faptul de a *nu* vorbi despre ele poate duce ulterior la probleme devastatoare. Fiecare problemă cu pornografia în parte este unică și dificilă și este posibil ca nici măcar să nu știți dacă este o problemă sau cum să discutați despre aceasta cu persoana cu care ieșiți la întâlniri, așadar este important să căutați îndrumare din partea Spiritului. Nu există doar o singură soluție pentru fiecare situație, însă, în acest articol, oferim anumite sugestii acelora dintre voi care și-ar putea adresa întrebările de mai jos.

- Cum pot aborda subiectul pornografiei cu persoana cu care ies la întâlnire? Când este potrivit să întreb sau să vorbesc despre aceasta?
- Cum pot ști dacă ar trebui să-mi continui relația cu cineva care are un trecut legat de pornografie?
- Cum putem lucra împreună pentru a birui pornografia?

Ajutor și speranță în legătură cu faptul de a înfrunta pornografia la întâlniri.

Notă din partea redactorilor. Pentru că „întâlnire" înseamnă lucruri diferite în diferite culturi, în acest articol are sensul de a ieși la întâlnire, în acord cu standardele Evangheliei, pentru a ajunge să cunoști pe cineva și a dezvolta o relație cu persoana respectivă care ar putea duce la căsătorie.

FOTOGRAFII ȘI ICONURI DE GETTY IMAGES, FOLOSITE ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE, AU POZAT MODELE

Pentru cei care au avut probleme sau au probleme

Dacă ați avut în trecut probleme cu pornografia sau dacă aveți în prezent, ideea de a ieși la întâlniri v-ar putea face să aveți sentimente de deznădejde sau anxietate. Însă, dacă vă doriți sincer să înlăturați pornografia din viața voastră (sau dacă ați înlăturat-o deja), să știți că, prin propriile acțiuni și cu ajutor din partea Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos, puteți să aveți o relație sănătoasă și trainică. Când încercați să aveți o relație, gândiți-vă la întrebările care sunt prezentate în continuare.

1. Chiar trebuie să vorbim despre aceasta?

O întrebare des întâlnită este: „Chiar trebuie să-mi împărtășesc trecutul legat de pornografie cu persoana cu care ies la întâlniri, deși m-am pocăit pentru acest lucru?". Sau: „Trebuie să vorbesc cu persoana cu care ies la întâlniri despre problemele curente pe care le am cu pornografia?". În principiu, *trebuie* discutat – la momentul potrivit și cu delicatețe. Pe măsură ce purtați această conversație, țineți minte câteva principii importante.

- Timpul potrivit – conversația trebuie să aibă loc atunci când relația progresează la o etapă serioasă care ar necesita acest lucru în mod firesc.
- Onestitatea – relațiile trebuie să se bazeze pe încredere și onestitate. Deși persoana cu care ieșiți la întâlniri poate alege să termine relația, trebuie să înțeleagă natura problemei, progresul vostru curent în rezolvarea ei și planul vostru de a o înfrunta dacă va reveni în viitor.
- Iertarea – faptul de a fi onest cu persoana cu care ieșiți la întâlniri în legătură cu vizionarea de către voi de materiale pornografice nu înseamnă că trebuie să oferiți detalii explicite când discutați despre aceasta. Dacă v-ați pocăit și simțiți că ați fost iertați, nu mai trebuie să vă simțiți vinovați în legătură cu aceasta. Domnul nu-Și mai amintește de păcatele noastre odată ce ne-am pocăit de ele (vedeți Doctrină și legăminte 58:42), așadar conversația voastră cu persoana cu care ieșiți la întâlniri are mai puțin legătură cu „faptul de a mărturisi" și mai mult cu cel de a clădi încredere, de a vă împărtăși planurile legate de recuperarea continuă și de a avea parte de sprijinul ei.
- Vindecarea – chiar dacă v-ați pocăit, vizionarea îndelungată sau intensă de materiale pornografice poate avea efecte biologice, psihologice, sociale și spirituale pe termen lung. Procesul de vindecare poate însemna o muncă asiduă și poate dura mult, însă recuperarea totală și vindecarea reală sunt posibile. De-a lungul acestui proces, veți avea nevoie de ajutor și sprijin corespunzătoare, care trebuie s-o includă pe potențiala soție sau să-l includă pe potențialul soț.

2. Sunt pregătit sau pregătită pentru o relație serioasă?

Una dintre cele mai mari diferențe dintre cineva care este pregătit pentru o relație serioasă și cineva care nu este pregătit este dorința acestuia de a fi total cinstit cu persoana cu care iese la întâlniri. Dacă aveți probleme cu pornografia, fie permiteți fricii să vă ducă relația la o fază de neîncredere, fie folosiți credința pentru a înfrunta provocările împreună.

Deși poate fi incomod și înfricoșător să vă împărtășiți trecutul legat de pornografie, evitarea acestui lucru nu poate decât să vă sporească sentimentele de frică și rușine. Frica de a pierde acea persoană vă poate face să negați sau

Pentru cei care ies la întâlniri cu cineva care a avut probleme

Deoarece vârsta medie la care are loc prima expunere la pornografie este în jurul celei de 11 ani, pornografia fiind atât de ușor de accesat, cei mai mulți dintre tineri au fost expuși la pornografie, într-o oarecare formă, până la vârsta de 18 ani. Acest lucru ar putea fi o îngrijorare în ceea ce privește ieșitul la întâlniri. Însă expunerea nu este același lucru ca dependența și sunt diferite niveluri de implicare în pornografie (vedeți Dallin H. Oaks, „Eliberarea din capcana pornografiei", *Liahona*, oct. 2015, p. 50–55). Vestea bună este că ispășirea lui Isus Hristos poate oferi tărie și vindecare tuturor celor care le caută. Iată câteva întrebări asupra cărora să cugetați pe măsură ce relația voastră progresează.

1. Când și cum ar trebui să întreb despre pornografie?

Modul de a hotărî cum și când să abordați acest subiect cu persoana cu care ieșiți la întâlniri poate fi un lucru despre care ați putea discuta cu părinții voștri, cu frați și surori mai mari, conducători din cadrul Bisericii sau cu oricine altcineva în care aveți încredere pentru a vă oferi un sfat bun. Găsiți o modalitate care vi se pare potrivită și, apoi, purtați această conversație la momentul potrivit, când ajungeți să nu vă intereseze, din punct de vedere romantic, decât persoana cu care ieșiți la întâlniri sau când deveniți mai serioși în legătură cu relația voastră.

Acest lucru nu înseamnă că trebuie să vă începeți prima întâlnire cu un interogatoriu, însă, pe măsură ce relația voastră progresează, puteți căuta inspirația Spiritului care să vă ajute să știți cum și când să întrebați despre trecutul celui sau celei cu care ieșiți la întâlniri legat de pornografie.

2. Cum trebuie să reacționez?

Când voi și persoana cu care ieșiți la întâlniri începeți să vă împărtășiți sentimente sincere, acest lucru poate aduce vindecare. Este important să fiți conștienți de propriile gânduri și sentimente când se recunoaște vizionarea de materiale pornografice – acest lucru vă poate face să fiți critici, mânioși, stupefiați sau să vă simțiți înșelați. Dar, în același timp, recunoașterea din partea acestei persoane poate, de asemenea, să crească încrederea, compasiunea, dragostea și empatia între voi. Când reacționați, gândiți-vă la sentimentele ei și la sentimentele voastre.

să evitați să împărtășiți toată povestea, ceea ce poate duce mai târziu la pierderea încrederii și la afectarea relației.

Pe de altă parte, când respectați libertatea de a alege a persoanei cu care ieșiți la întâlniri, îi veți respecta alegerea de a rămâne în relație cunoscând *atât lucrurile bune, cât și pe cele rele*. Este posibil să vă fie teamă în continuare de rezultat, însă este important să recunoașteți că, oferind toate informațiile, cealaltă persoană vă poate ajuta, de asemenea, în acțiunile și dorința voastră de a înlătura pornografia din viața voastră. Însă indiferent dacă relația funcționează sau nu, cu ajutorul lui Dumnezeu, puteți merge înainte pe cărarea către recuperare.

3. Cum merg mai departe?

Faptul de a descoperi că persona cu care ieșiți la întâlniri are probleme cu pornografia ar trebui să fie un motiv de îngrijorare, însă nu-i trădați încrederea împărtășindu-i problemele altor oameni. Faptul de a vorbi, apelând la confidențialitate, cu episcopul sau cu un specialist, ori, cu permisiunea persoanei cu care ieșiți la întâlniri, cu un prieten sau un conducător de încredere v-ar putea fi, de asemenea, util.

Când hotărâți dacă veți continua sau nu relația, trebuie să căutați continuu îndrumarea Spiritului. Însă următoarele sugestii pot fi, de asemenea, utile.

- Întrebați aceste persoane cât de mult le-a influențat pornografia viața și unde se află în procesul de vindecare. Ele trebuie să-și fi arătat dorința de a elimina pornografia din viața lor luând toate măsurile necesare.
- Recunoașteți că anumite forme de pornografie (de exemplu, pornografia infantilă) sunt un indicator important că persoana respectivă are nevoie de ajutor de specialitate și ar putea fi o persoană în preajma căreia să nu fiți în siguranță.
- Conștientizați că puterea ispășirii Salvatorului este reală. Puteți ierta, iar aceste persoane pot fi vindecate.
- Hotărâți că nu acceptați nimic altceva decât onestitate totală în relația voastră și demnitatea de a vă căsători în templu.
- Înțelegeți faptul că va fi nevoie de timp pentru vindecare și recuperare. Recidive pot avea loc, iar cei care încearcă să-și revină vor avea nevoie de sprijin. Acest lucru include faptul de a înțelege ceea ce le declanșează această dorință (lucruri care le pot face pe aceste persoane să revină la pornografie) și de a le sprijini sau ajuta să ia măsuri de protecție corespunzătoare.
- Dacă relația voastră progresează către căsătorie, asigurați-vă că amândoi sunteți de acord că pornografia este inacceptabilă și nu reflectă o relație sexuală conjugală sănătoasă.

Cea mai importantă parte a faptului de a merge mai departe este bizuirea pe ceea ce Duhul Sfânt vă îndeamnă să faceți, ceea ce ar putea fi faptul de a continua relația înțelegând că problemele legate de pornografie trebuie să înceteze, până la terminarea relației continuând să sprijiniți acțiunile celuilalt de a se schimba. Orice ați hotărî, persoana cu care ieșiți la întâlniri trebuie să înțeleagă că lucrurile se pot schimba în funcție de progresul ei sau de lipsa progresului în legătură cu faptul de a birui pornografia.

Lucrați împreună pentru a birui pornografia

Biruirea pornografiei poate dura și poate necesita muncă asiduă, însă este posibilă. Și, în cele din urmă, faptul de a lucra împreună pentru a o birui vă poate întări relația pe măsură ce amândoi dobândiți o înțelegere mai profundă în legătură cu ispășirea lui Isus Hristos și învățați să vă sprijiniți unul pe altul când aveți parte de adversități. În timp ce lucrați împreună pentru a o birui, gândiți-vă la lucrurile care urmează.

- Pagina de Internet a Bisericii **overcoming pornography.ChurchofJesusChrist.org** oferă multe resurse (inclusiv informații despre programul Bisericii de recuperare după dependență) care vă pot ajuta pe amândoi să treceți prin acest proces de vindecare.
- Gândiți-vă să găsiți un loc concret și să stabiliți un timp anume pentru a discuta despre pornografie, astfel încât aceasta să nu devină elementul central al relației voastre. Când discutați despre ea, nu tratați subiectul cu ușurință și nu vorbiți cu aere de superioritate. Relația voastră trebuie să fie un loc sigur în care amândoi să vă simțiți iubiți și sprijiniți, nu interogați sau înjosiți.
- Practicile spirituale pot ajuta la asigurarea unei protecții împotriva ispitei. Încurajați-vă reciproc să păstrați și să întăriți obiceiuri spirituale desfășurate cu regularitate – inclusiv studiul din scripturi făcut cu rigurozitate și preaslăvirea în templu (când este posibilă), ținerea zilei de sabat, faptul de a sluji altora, postul ținut cu consecvență și rugăciunea sinceră – cu o dorință mai mare de a vă întări relația cu Salvatorul și cu Tatăl Ceresc. Această relație poate ajuta la diminuarea influenței pornografiei în viața voastră. Ucenicia este o chestiune care durează toată viața, iar tăria pe care o dobândim ca ucenici ai lui Hristos ne va ajuta să ne biruim toate încercările din viață, nu doar pornografia.
- Dacă acțiunile voastre nu se dovedesc a avea succes, să nu vă temeți sau să nu vă fie rușine să căutați ajutorul unui profesionist în domeniul sănătății mintale pe aspecte de dependență sexuală. Acesta vă poate ajuta să dobândiți mai multe informații în vederea tratării împotriva vizionării de materiale pornografice și rezolvării cauzelor din spatele acesteia.
- Aduceți-vă aminte că suntem înconjurați de mass-media necorespunzătoare care ne ispitește să păcătuim. Dacă persoanele cu care ieșiți la întâlniri recidivează, rapiditatea cu care revin pe drumul cel bun este un bun indicator al angajamentului lor de a înlătura pornografia din viața lor. Însă dacă începeți să simțiți că voi sunteți mai motivați să vedeți schimbarea decât ele, ar trebui să reconsiderați continuarea relației.
- Influența voastră asupra persoanelor cu care ieșiți la întâlniri poate fi foarte puternică, însă nu trebuie să fie motivul principal pentru care ele își schimbă comportamentul. Dorința de a se schimba trebuie să vină din ele, nu de la voi.

Mai presus de toate, căutați îndrumarea Tatălui Ceresc și aduceți-vă aminte că există întotdeauna speranță prin intermediul Salvatorului. Harul Său este suficient pentru a ne vindeca și a ne schimba. Ispășirea Sa vă este pusă amândurora la dispoziție pentru a vă oferi tărie și pentru a vă ajuta să iertați. Însă, persoana care are probleme cu pornografia trebuie să caute, în mod activ, ajutorul Salvatorului pentru a o birui. Nimeni nu o poate face în locul ei. Aveți credință și încredeți-vă în Tatăl Ceresc. El vă va îndruma în situația voastră unică. ■

În Chile, telefoanele mobile sunt scumpe,

dar, în anul 2016, mi-am stabilit obiectivul de a câștiga suficienți bani pentru a cumpăra unul. Timp de un an, am cumpărat bomboane și *alfajores** în cantități mari și le-am vândut prietenilor mei la școală. Economiseam tot ce câștigam. Nu mâncam în oraș la prânz și nu mergeam la film.

Nu voiam să le cer părinților mei să îmi cumpere un telefon. Voiam să pot spune că l-am obținut prin propriile eforturi. Tatăl meu m-a încurajat. „Carol, continuă să vinzi", îmi spunea.

Am învățat multe lucruri. Nimic nu este gratuit. Este nevoie de efort pentru a ne îndeplini obiectivele, dar nu trebuie să renunțăm niciodată. Când obținem lucruri prin propriul efort și ne dăm seama de câtă muncă este nevoie pentru a le obține, le prețuim mai mult.

Am învățat că trebuie să hotărăsc ce vreau să obțin și încotro să mă îndrept. Dacă vreau să mă căsătoresc în templu, trebuie să merg la biserică și la seminar, iar, mai târziu, la institut și la activități pentru tineri adulți necăsătoriți. Și trebuie să mă întâlnesc cu tineri băieți demni. Ca să ne îndeplinim obiectivele este nevoie să sacrificăm ceva acum pentru ceva mai bun în viitor.

Carol, 15 ani, Chile

* Un fursec tradițional din America de Sud.

TINERI

ÎN ACEASTĂ SECȚIUNE

52 **De la hărțuire la botez**
Vârstnicul Hugo Montoya

54 **Destin divin**
Emma C.

56 **Prieteni care mi-au împărtășit lumina lor**
Mariana M. Lara

58 **Să nu ne fie frică să împărtășim adevărul**
Michael R. Morris

62 **Întrebări și răspunsuri**

64 **Ultimul cuvânt: Piatra din capul unghiului a credinței noastre**
Președintele Gordon B. Hinckley

FOTOGRAFIE DE LESLIE NILSSON

Când aveam 17 ani, am avut de îndurat o presiune socială mare la liceul meu. Prietenii pe care îi aveam nu-mi împărtășeau valorile. Prietenii mei și cu mine am participat împreună la multe activități corespunzătoare, precum cele în care jucam baschet sau fotbal. Dar, de asemenea, ei beau alcool și fumau – două activități pe care nu le făceam cu ei.

Într-o zi, câțiva dintre noi ne aflam în afara școlii învățând pentru un test pe care urma să-l dăm mai târziu în aceea zi. Alături de mine se aflau doi dintre cei mai apropiați prieteni ai mei, Juan și Francisco (numele au fost schimbate). La un moment dat, cineva a scos brichete și țigări. M-am gândit că prietenii mei s-au săturat de învățat și au uitat că eu eram acolo. Am aflat că m-am înșelat când s-au întors spre mine și au spus: „Acum e timpul ca Hugo să învețe să fumeze”.

Înainte ca eu să pot reacționa, Juan și Francisco au sărit către mine și m-au prins de brațe, fiecare de

DE LA HĂRȚUIRE LA BOTEZ

ILUSTRAȚII DE BROOKE SMART

Vârstnicul Hugo Montoya
din Cei Șaptezeci

câte o parte. Ei mi-au ținut brațele în jos în timp ce cineva îmi punea o țigară între buze. Trupul meu a respins imediat acest lucru și am scuipat țigara pe jos, departe de mine. Curând după aceea, am simțit lovitura unui pumn strâns care s-a lipit de maxilarul meu. Ei m-au amenințat spunând: „O să aprindem țigara din nou și o să înveți să tragi un fum. Să nu o arunci pe jos. Dacă faci asta, nu îți va fi bine".

În acel moment, am știut că am încurcat-o. Am închis ochii și am spus o scurtă rugăciune cerând orice fel de ajutor. Imediat ce mi-am terminat rugăciunea, mașina profesorului nostru a apărut și a parcat lângă noi. Profesorul nostru a ieșit din mașină și ne-a întrebat ce făceam. Prietenii mei mi-au dat drumul. „Ne pregătim pentru test", l-au asigurat ei pe profesor. Am intrat în școală și am dat testul și întâmplarea s-a încheiat.

În pofida faptului că acea întâmplare a fost una dură, i-am iertat pe prietenii mei pentru ce au făcut. Știam că nu înțelegeau standardele mele și hotărârea mea de a trăi potrivit Cuvântului de înțelepciune, așa că i-am iertat și am ales să nu am niciun resentiment față de ei. Când am terminat școala, am plecat în misiune, dar am continuat să comunic cu Juan și Francisco. Le-am scris frecvent scrisori în care le împărtășeam Evanghelia și mărturia mea despre Isus Hristos. I-am invitat să se pocăiască și să meargă la Biserică. Spre marea mea surprindere, unul dintre ei chiar s-a dus.

Înainte, i-am invitat frecvent pe prietenii mei la adunările de duminica, dar niciunul nu a acceptat până acum. Deși nu am putut să merg cu Juan, frații mei și tatăl meu au fost acolo pentru a-l ajuta și a-i fi prieteni. Familia mea l-a acceptat și Juan s-a simțit foarte confortabil la Biserică. El a început să se schimbe puțin câte puțin, până când a hotărât să fie botezat. Am fost încântat pentru el și am fost chiar mai încântat când mi-a spus că a învățat să-L iubească pe Isus Hristos datorită scrisorilor mele. Când am venit acasă din misiune, am continuat, de asemenea, să am o prietenie strânsă cu Francisco și, după ceva vreme, el și soția sa au fost botezați. Astăzi, Juan și Francisco încă sunt doi dintre cei mai apropiați prieteni ai mei.

Aceste evenimente mi-au marcat viața. Am învățat că cel mai bun mod de a influența viețile oamenilor este de a trăi în mod neprihănit, a-i iubi pe alții și a-i ajuta. În broșura *Pentru întărirea tineretului* citim: „Pentru a avea prieteni buni, fiți un prieten bun. Arătați interes sincer față de alții; zâmbiți și arătați-le că vă preocupă persoana lor"[1]. Aceasta este ceea ce Domnul m-a ajutat să fac cu Juan și Francisco. Datorită acestor lucruri, am doi cei mai buni prieteni pe care i-am cunoscut și acum lucrăm împreună pentru a sprijini împărăția lui Dumnezeu în calitate de membri ai Bisericii.

Prietenia dumneavoastră și exemplul dumneavoastră neprihănit vă vor binecuvânta prietenii și generațiile care vor veni.

Respectați întotdeauna standardele Bisericii, chiar dacă vă aflați într-o situație foarte dificilă precum am fost eu. Broșura *Pentru întărirea tineretului* ne învață: „În timp ce căutați să fiți prieteni altora, nu vă compromiteți standardele. Dacă prietenii vă îndeamnă să faceți lucruri greșite, fiți cei care apără ce este drept"[2]. Chiar dacă pare că toată lumea face ceea ce este împotriva poruncilor, rămâneți puternici, deoarece exemplul dumneavoastră este puternic. Fiți genul de exemplu la care prietenii dumneavoastră se pot gândi în momentele dificile. În unele cazuri precum al meu, prietenia dumneavoastră poate fi lucrul care îi ajută să învețe, să se pocăiască și să se convertească. ■

NOTE
1. *Pentru întărirea tineretului* (2011), p. 16.
2. *Pentru întărirea tineretului*, p. 16.

Destin divin

De obicei, prietena mea era fericită întotdeauna. Ce o putea deranja?

Emma C.

Sunt din Franța, dar sora mea și cu mine am petrecut un an în estul Statelor Unite în schimb de experiențe ca eleve. În tot acel timp, am cunoscut multe persoane, dar cea care m-a impresionat cel mai mult a fost o fată pe nume Destiny. A devenit una dintre cele mai bune prietene ale mele. Împreună cu ea și sora mea, am făcut tot felul de lucruri, în timp ce eram la școală și după. Destiny era tot timpul fericită. Lucrul acesta mi-a plăcut cel mai mult la ea.

Apoi, într-o zi, am văzut-o tristă, cum nu o mai văzusem vreodată. Am întrebat-o ce se întâmplase. Mi-a spus că nu voia să vorbească despre aceasta. Apoi, am văzut că ținea o hârtie în mână. Am luat-o și am citit-o.

Cineva scrisese lucruri incredibil de rele despre ea. Bilețelul anonim spunea că este urâtă, că nimeni nu o plăcea, că nu avea niciun motiv să trăiască și că ar trebui să-și ia viața. Nu aș fi crezut niciodată că cineva ca ea putea fi atacată în felul acela. M-a afectat profund să știu durerea prin care trecea.

Din acel moment, am depus un efort și mai mare să fiu prietena lui Destiny – nu doar să petrec timp cu ea, ci să fiu acolo pentru ea și, în special, să fiu sinceră. I-am explicat că este o fiică a lui Dumnezeu, binecuvântată cu natură divină, demnă de admirație și capabilă să facă lucruri mărețe.

Este dificil să încerci să te iubești când alții te tratează rău și te critică. Ca prietenă a lui Destiny, am învățat că, uneori, cel mai bun mod de a-i ajuta pe alții este doar să-i iubești și să-i ajuți să știe cine sunt cu adevărat.

La sfârșitul anului, când m-am întors în Franța, Destiny mi-a spus un lucru pe care îl voi prețui mereu. „Emma”, mi-a spus, „tu m-ai salvat. Înainte să veniți, voiam să mă sinucid. Dar tu și sora ta m-ați ajutat foarte mult, păsându-vă de mine. Azi, mă iubesc pe mine și vă iubesc pe voi”.

Sunt mulți copii la școală care sunt batjocoriți, care sunt maltratați sau izolați. Găsiți o modalitate să le dați o mână de ajutor. Vorbiți cu ei, gândiți-vă la ei, fiți buni cu ei. Este ceea ce ar face Salvatorul și, uneori, un simplu salut sau un zâmbet poate schimba totul. ■

Autoarea locuiește în Franța.

ILUSTRAȚIE DE REGINALD SWINNEY

PRIETENI care mi-au ÎMPĂRTĂȘIT LUMINA lor

Mariana M. Lara

Locuiam împreună cu mama mea într-un mic oraș din Mexic unde toți se cunosc. Știam să deosebesc binele de rău, dar eram confuză și eram singura tânără fată activă din tot orașul.

Am vrut să mă simt inclusă, așa că am făcut un lucru care avea sens atunci: să am un iubit. Aceasta a fost doar una dintre primele greșeli pe care am început să le fac. Am început să cedez presiunii prietenilor mei și să cred că eram destul de mare încât să gândesc pentru mine însămi, ceea ce însemna să devin o tânără fată inactivă care trăia în întuneric.

Am trăit în întuneric timp de un an, cu fiecare zi care trecea afundându-mă din ce în ce mai mult în întuneric. Hotărârile mele greșite au dus la certuri cu familia mea și mi-am dat seama că nu mai puteam locui împreună cu ei. Dar numai când un prieten apropiat, sfânt din zilele din urmă, a decedat, mi-am dat seama că lipsește ceva. Din nefericire, am dat vina pe Dumnezeu și pe Evanghelie. Am încetat să cred că binecuvântările vin din faptul de a fi supuși. Știam că, dacă nu hotăram să încep să trăiesc în acord cu Evanghelia, aș fi continuat să ignor legătura mea cu Biserica și să trăiesc într-o manieră lumească.

Stăteam pe patul meu într-o cameră întunecată, plângând și compătimindu-mă, când mi-am dat seama că-mi era teamă – teamă de a fi acolo singură, cu nimeni cu care să vorbesc, teamă de a nu putea repara toate greșelile pe care le făcusem, temându-mă că nimeni nu mă va ierta, mai ales Dumnezeu.

În cele din urmă, m-am mutat în Minnesota, S.U.A., împreună cu bunicii mei, care nu sunt membri ai Bisericii. Tatăl meu vitreg a zburat cu mine și, în prima

ILUSTRAȚIE DE ALBERTO RUGGIERI

mea duminică acolo, am fost la biserică, dar numai la adunarea de împărtășanie. Până la sfârșitul adunării, hotărâsem deja să părăsesc Biserica, dar, spre surprinderea mea, chiar când mergeam spre mașină, am văzut episcopul alergând să ne prindă. Ne-a adresat câteva întrebări și ne-a invitat să ne întoarcem duminica viitoare – și am făcut-o.

Următoarea duminică, chiar când se termina adunarea de împărtășanie, înainte de a mă ridica, am fost înconjurată de tinerele fete din episcopie – tinere care aveau să mă ajute să-mi schimb viața.

Deodată, am intrat într-o lume cu totul diferită: o lume cu un episcop și o președintă a Tinerelor Fete cărora le păsa de mine și, mai ales, tinere fete care încercau să trăiască zilnic în acord cu Evanghelia, care se străduiau să aibă standarde înalte și să apere ceea ce este drept. Străluceau atât de mult, încât puteau să lumineze calea înaintea mea.

Atunci mi-am dat seama ce trebuia să fac: „Să [las lumina mea să] lumineze… înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele [mele] bune, și să slăvească pe Tatăl [meu], care este în ceruri" (vedeți Matei 5:16). Astfel, am început să merg la biserică și la activitățile comune ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete în fiecare săptămână, să citesc din Cartea lui Mormon și să mă rog în fiecare zi, să mă îmbrac decent, să folosesc un limbaj mai bun, să merg la templu și să mă pregătesc să-mi primesc binecuvântarea patriarhală.

Mă schimbasem complet, dar nu mi-am dat seama până la tabăra Tinerelor Fete – când am simțit Duhul Sfânt și am descoperit că am o mărturie – o mărturie care avea să-mi aducă aminte că Dumnezeu mă iubește – că El are un plan pentru mine și că nu vrea ca eu să fiu singură. O mărturie atât de strălucitoare și puternică, încât m-a schimbat. O mărturie de împărtășit și care să lumineze nu doar calea mea, ci și a altora. O mărturie care nu se teme să strălucească în întuneric. ■

Autoarea articolului locuiește în Baja California, Mexic.

Îmi era teamă și mă simțeam singură. Apoi, m-am mutat într-o altă țară și m-am dus la biserică pentru prima dată după o lungă perioadă de timp.

SĂ NU NE FIE FR

hona

ICĂ

SĂ ÎMPĂRTĂȘIM ADEVĂRUL

Înarmat cu o mărturie despre Evanghelie și binecuvântările ei, Fabian nu a permis ca vârsta sa fragedă să-l oprească să devină un membru misionar puternic și fără frică.

Michael R. Morris
Revistele Bisericii

Soarele apune asupra cartierului Las Tomas, construit pe coastele nisipoase cu vedere spre orașul Antofagasta. Mai jos, luminile încep să strălucească pe măsură ce ziua se încheie în acest oraș portuar din nordul țării Chile.

Este sâmbătă seara și Fabian H., în vârstă de 13 ani, ar putea să petreacă timp cu prietenii lui. Dar Fabian, un nou membru al Bisericii, alege să-și petreacă seara împreună cu misionarii cu timp deplin. Este timpul „să ajutăm la adunarea lui Israel”[1].

Dintre toți membrii misionari dedicați cu care Kellen VanNatter și Jordan Shelton au lucrat în timpul misiunii lor cu timp deplin din Chile, Fabian se remarcă mai mult decât ceilalți.

Kellen a spus: „Dacă era liber, el era afară cu noi făcând muncă misionară. Când vacanța de vară s-a terminat, el era trist nu doar pentru că trebuia să meargă la școală, ci și pentru că nu mai avea atât de mult timp să vină cu noi”.

Jordan, care a fost câteva luni colegul lui Kellen, a adăugat: „Probabil, Fabian venea cu noi de patru sau cinci ori pe săptămână – în fiecare săptămână – cât timp am slujit împreună în Antofagasta. A fost cel mai bun membru misionar cu care am lucrat vreodată”.

Ce face un tânăr băiat să fie atât de disponibil să facă muncă misionară în pofida disprețului din partea colegilor de clasă și a respingerilor din partea străinilor? Pentru Fabian, răspunsul îl reprezintă binecuvântările pe care el și membrii familiei sale le-au primit de când a acceptat Evanghelia – binecuvântări pe care vrea să le împărtășească altora.

„Bucurie inexplicabilă”

Fabian a început să fie învățat de misionari la puțin timp după ce ei i-au bătut la ușă. Încă își aduce aminte prima sa adunare de împărtășanie.

El a spus: „Nu cunoșteam pe nimeni când am intrat în capelă, așa că eram puțin emoționat. Dar am simțit ceva minunat. Am simțit că făceam parte din Biserică de luni sau ani”.

„El își împărtășește mereu *propriile* experiențe – precum modul în care s-a simțit când a mers la Biserică

După câteva săptămâni, la botezul său, el a spus: „Am simțit o bucurie inexplicabilă când am fost scufundat în apă și am ieșit la suprafață. M-am simțit ca o persoană nouă, știind că Îl voi urma pe Isus Hristos și că voi face tot ce-mi stă în putință pentru a ține poruncile Sale”.

Când părinții necăsătoriți ai lui Fabian, Leonardo și Angela, s-au alăturat fiului lor în timpul lecțiilor predate de misionari, ei au învățat despre căsătoria în templu și familiile eterne. Fabian a spus: „O săptămână mai târziu, tatăl meu a stabilit o dată a nunții. Mama a fost foarte fericită”.

La patru luni după ce Fabian s-a alăturat Bisericii, Angela l-a urmat în apele botezului. El a spus: „Aceasta a fost o binecuvântare minunată”.

Alte binecuvântări au urmat rapid. Leonardo, care fusese botezat când era tânăr, a redevenit activ în Biserică. Studiul Evangheliei a devenit un lucru de bază în căminul lor. Membrii familiei au devenit mai apropiați. Leonardo și-a găsit un loc de muncă stabil. Și Fabian a primit Preoția aaronică.

Fabian a spus: „Îmi place să dețin preoția pentru a putea distribui împărtășania membrilor episcopiei și a-i ajuta să-și reînnoiască legămintele. Sunt fericit în mod special când pot să dau împărtășania membrilor familiei mele și vârstnicilor care mi-au predat. Modul în care tata mă privește cu mândrie când mă vede distribuind împărtășania mă face foarte fericit”.

„Acest lucru ar fi minunat”

Fabian a început să facă muncă misionară ca membru înainte de a fi botezat.

El a spus: „Le-am zis la trei prieteni de-ai mei că voi fi botezat. Doi dintre ei au venit. Îmi place să împărtășesc Evanghelia pentru ca prietenii mei să înțeleagă în ce credem și ce facem la Biserică și ca ei să poată învăța Evanghelia, să fie botezați și să trăiască vieți fericite. Aș fi foarte fericit dacă unul dintre ei s-ar boteza și ar deveni unul dintre membrii cvorumului meu. Acest lucru ar fi minunat”.

Fabian are un exemplar al Cărții lui Mormon cu el la școală și are cu el broșuri pentru munca misionară pentru a le da prietenilor săi. El este fericit să răspundă la întrebări despre Biserică și să invite prieteni la adunările de duminica și la serile de activități ale tinerilor. Nu îi este frică să abordeze oamenii de pe stradă și, așa cum l-au învățat misionarii, să-i invite să învețe despre Biserică și să se pregătească pentru a fi botezați.

Kellen a spus: „Lui Fabian nu îi pasă dacă cineva crede că este ciudat pentru că își împărtășește mărturia. El știe că face lucrul corect. El știe că lucrurile spirituale sunt mai importante decât orice altceva”.

Jordan a spus că, atunci când Fabian își împărtășește mărturia, el primește putere din convertirea sa, din dragostea sa pentru Evanghelie și din binecuvântările primite.

Jordan a spus: „El a văzut binecuvântările pe care le-a primit familia sa, lucru care îl inspiră să fie atât de curajos și de direct în a împărtăși Evanghelia prietenilor săi. Odată, el a depus mărturie unui simpatizant despre ce mare binecuvântare a fost faptul că părinții săi s-au căsătorit, dar și cât de greu i-a fost să aștepte patru luni de când a fost botezat pentru ca și mama sa să fie botezată. Emoțiile l-au copleșit și a fost mișcat până la

oferă ocazia să fiu un exemplu pentru alții, inclusiv pentru sora mea mai mică”.

Nu este o surpriză faptul că unul dintre cele mai importante obiective ale lui Fabian este să fie și el misionar cu timp deplin după ce va absolvi liceul.

El a spus: „Vreau să împărtășesc adevărul celor care nu-l cunosc. Vreau să-i invit să-și spele păcatele. Vreau să-i învăț cum pot fi o familie eternă. Vreau să-i invit să fie fericiți acum și să trăiască într-o stare de fericire nesfârșită după această viață”. ■

NOTĂ

1. Vedeți Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

pentru prima dată și cum se simte când citește din Cartea lui Mormon.”

lacrimi. Apoi, el a depus mărturie că, dacă ținem poruncile, Dumnezeu va avea grijă de noi”.

Kellen a adăugat: „Mărturia lui Fabian îl face un membru misionar puternic.

El nu zice: «O, am auzit pe cineva spunând asta la Biserică». În schimb, el își împărtășește mereu *propriile* experiențe – precum modul în care s-a simțit când a mers la Biserică pentru prima dată și cum se simte când citește din Cartea lui Mormon. Este totul foarte autentic și real”.

„Mereu mă simt bine”

Pentru Fabian, faptul că împărtășește Evanghelia îi aduce o altă binecuvântare.

El a spus: „Uneori, lucruri rele mi se întâmplă la școală, dar, apoi, misionarii vin și bat la ușa mea și mă întreabă dacă sunt dispus să-i ajut să predea. După ce merg cu ei, mă simt ca și cum nu aș avea nicio problemă. Mereu mă simt mai bine când merg cu ei, citesc din scripturi cu ei și îi ajut să împărtășească Evanghelia. Faptul de a împărtăși Evanghelia și povestea convertirii mele îmi întăresc mărturia. Și predarea Evangheliei îmi

Fabian se pregătește pentru o seară de făcut prozelitism alături de vârstnicii Kellen VanNatter (sus, centru) și Jordan Shelton (sus, dreapta).

NIMIC NU ESTE MAI IMPORTANT

„Dragii mei tineri extraordinari, ați fost trimiși pe pământ în acest moment precis, acest moment extrem de vital din istoria lumii, pentru a ajuta la adunarea poporului lui Israel! Nu se întâmplă *nimic* pe pământ acum care să fie mai important decât acest lucru. Nu există *nimic* care să aibă o importanță mai măreață. Absolut *nimic*.

Această adunare trebuie să însemne *totul* pentru voi. Aceasta *este* misiunea pentru care voi ați fost trimiși pe pământ.”

Președintele Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018), HopeofIsrael .ChurchofJesusChrist.org.

„Cum pot găsi prieteni cu standarde bune?”

„Compasiunea prietenilor care se apropie de exemplul lui Hristos ne influențează și ne schimbă profund viața. Trebuie să ne amintim că, adesea, Domnul, ne trimite «binecuvântări... prin fapta celor ce iubesc».”

Vârstnicul Joseph B. Wirthlin (1917–2008), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, Conferința Generală din luna octombrie a anului 1997.

Blândețea este cheia

Dați dovadă de dragoste și fiți blânzi. Arătați că vă pasă de ei și de fericirea lor. Dacă nu arată că le pasă de voi și nu sunt blânzi, probabil este mai bine să nu căutați prietenia lor.

Madi B., 15 ani, Arizona, S.U.A.

Împărtășiți Evanghelia

Vă puteți face prieteni noi cu standarde bune participând la lecții cu misionarii. Ei cunosc destul de mulți tineri care au nevoie de un prieten în Biserică.

Vârstnicul Quintanilla, 20 de ani, Misiunea Bridgetown, Barbados

Rugați-vă pentru prietenii voștri

Mă rog mult pentru a ști dacă prietenii mei sunt cei care mă pot ajuta să am standarde mai înalte și să-mi întăresc mărturia despre Isus Hristos.

Imanol M., 18 ani, Chihuahua, Mexic

Dumnezeu vă va ajuta

Am învățat că, dacă depun efort să caut oameni care emană lumina lui Hristos, acel lucru aduce o schimbare reală. Tatăl Ceresc vă cunoaște dorințele și, dacă vă faceți partea, El va răspunde la rugăciunile voastre.

Olivia T., 18 ani, Utah, S.U.A.

Trăiți potrivit standardelor voastre

Fiți un exemplu în ceea ce privește faptul de a trăi potrivit standardelor voastre. Dacă aveți prieteni care nu au aceleași standarde, arătați-le că sunt speciali înaintea lui Dumnezeu. Isus i-a iubit pe toți oamenii și i-a învățat să-I urmeze calea.

Bernard B., 19 ani, Palawan, Filipine

Răspunsurile sunt menite să ajute și să ofere perspectivă, nefiind declarații oficiale privind doctrina Bisericii.

Tu ce crezi?

„Cum depășesc sentimentele de singurătate?”

Trimiteți răspunsurile voastre și, dacă doriți, o poză cu rezoluție mare până în data de 15 noiembrie 2019 la liahona.ChurchofJesusChrist.org (apăsați pe „Submit an Article or Feedback”).

Răspunsurile pot fi redactate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii.

Care este poziția Bisericii față de mediul înconjurător?

Un cuvânt cheie pentru a înțelege poziția noastră față de mediul înconjurător este *administrare*. Nu înseamnă că oamenii dețin pământul și îl pot exploata cum doresc, ci înseamnă că suntem responsabili pentru cum îi folosim resursele (vedeți Doctrină și legăminte 104:13–15). Deși „este suficient și chiar din belșug” (Doctrină și legăminte 104:17), Dumnezeu vrea să folosim resursele pământului în mod înțelept (vedeți Doctrină și legăminte 59:20).

Dumnezeu a creat pământul și a declarat că întreaga Sa creație este bună (vedeți Genesa 1:1, 31). Acest pământ a fost creat pentru a fi căminul copiilor lui Dumnezeu, ca parte a planului salvării întocmit de El. Pământul va fi sfințit și va primi o glorie celestială (vedeți Doctrină și legăminte 88:18–19).

Dumnezeu nu a făcut doar un pământ folositor, ci și frumos. Lucrurile pământului „sunt făcute pentru beneficiul și folosința omului, atât pentru a place ochiului, cât și pentru a înveseli inima”, precum și „pentru a înviora sufletul” (Doctrină și legăminte 59:18–19).

Trebuie să Îl cinstim pe Dumnezeu apreciindu-I creațiile, exprimându-ne recunoștința pentru ele și străduindu-ne să le conservăm frumusețea. Trebuie să conservăm resursele, să protejăm natura și să evităm poluarea și risipa.

Piatra din capul unghiului a credinței noastre

Președintele Gordon B. Hinckley (1910–2008)
al 15-lea președinte al Bisericii

În fiecare templu nou, avem o ceremonie a pietrei din capul unghiului, în armonie cu tradiția care datează din timpuri străvechi. Înainte ca în construcții să se folosească beton, pereții temeliei clădirii erau făcuți din pietre mari. Se săpa un șanț, iar în el se așezau pietrele pe post de temelie. Pornind de la un punct de început, zidul temeliei era construit într-o singură direcție, către o piatră de temelie; apoi zidul continua spre colțul următor, unde se așeza o altă piatră, de unde zidul era continuat către colțul următor și, de acolo, la punctul de început... Ultima piatră se numea piatra din capul unghiului, iar așezarea ei era motiv de mare sărbătoare. Odată ce această piatră de temelie era așezată, temelia era pregătită pentru suprastructură. De aici vine și analogia lui Pavel în a descrie adevărata Biserică:

„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,

fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.

În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul" (Efeseni 2:19–21).

Avem pietre de temelie elementare pe care a fost întemeiată de Domnul această măreață și „bine închegată" Biserică din zilele din urmă. Sunt absolut fundamentale acestei lucrări, chiar temelia, fundația pe care este așezată... [Dar] menționez piatra din capul unghiului, pe care o recunoaștem și cinstim ca fiind Domnul Isus Hristos...

El este piatra din capul unghiului a Bisericii care Îi poartă numele, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți (vedeți Faptele apostolilor 4:12). El este autorul salvării noastre, sursa vieții veșnice (vedeți Evrei 5:9). Nu există nimeni care să-L egaleze. Niciodată nu a fost. Niciodată nu va fi. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru darul constând din Preaiubitul Său Fiu, care Și-a dat viața pentru ca noi să putem trăi și care este piatra din capul unghiului neclintită a credinței noastre și a Bisericii Sale. ■

Din cuvântarea rostită în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 1984.

ILUSTRAȚIE DE JAVIER ARRÉS

Patru pietre din capul unghiului ale Bisericii

Președintele Gordon B. Hinckley a depus mărturie că Isus Hristos este piatra din capul unghiului a credinței noastre. De asemenea, ne-a învățat că Biserica lui Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este clădită pe alte pietre de temelie de bază.

Domnul Isus Hristos

Domnul și Salvatorul nostru. Piatra din capul unghiului pe care sunt clădite credința și Biserica noastră.

Prima Viziune

A inaugurat minunata lucrare a restaurării.

Cartea lui Mormon

Se face auzită ca un glas din țărână, cuvintele profeților depunând mărturie despre Salvatorul omenirii.

Preoția

Prin puterea și autoritatea ei, oamenii acționează în numele lui Dumnezeu administrând treburile împărăției Sale.

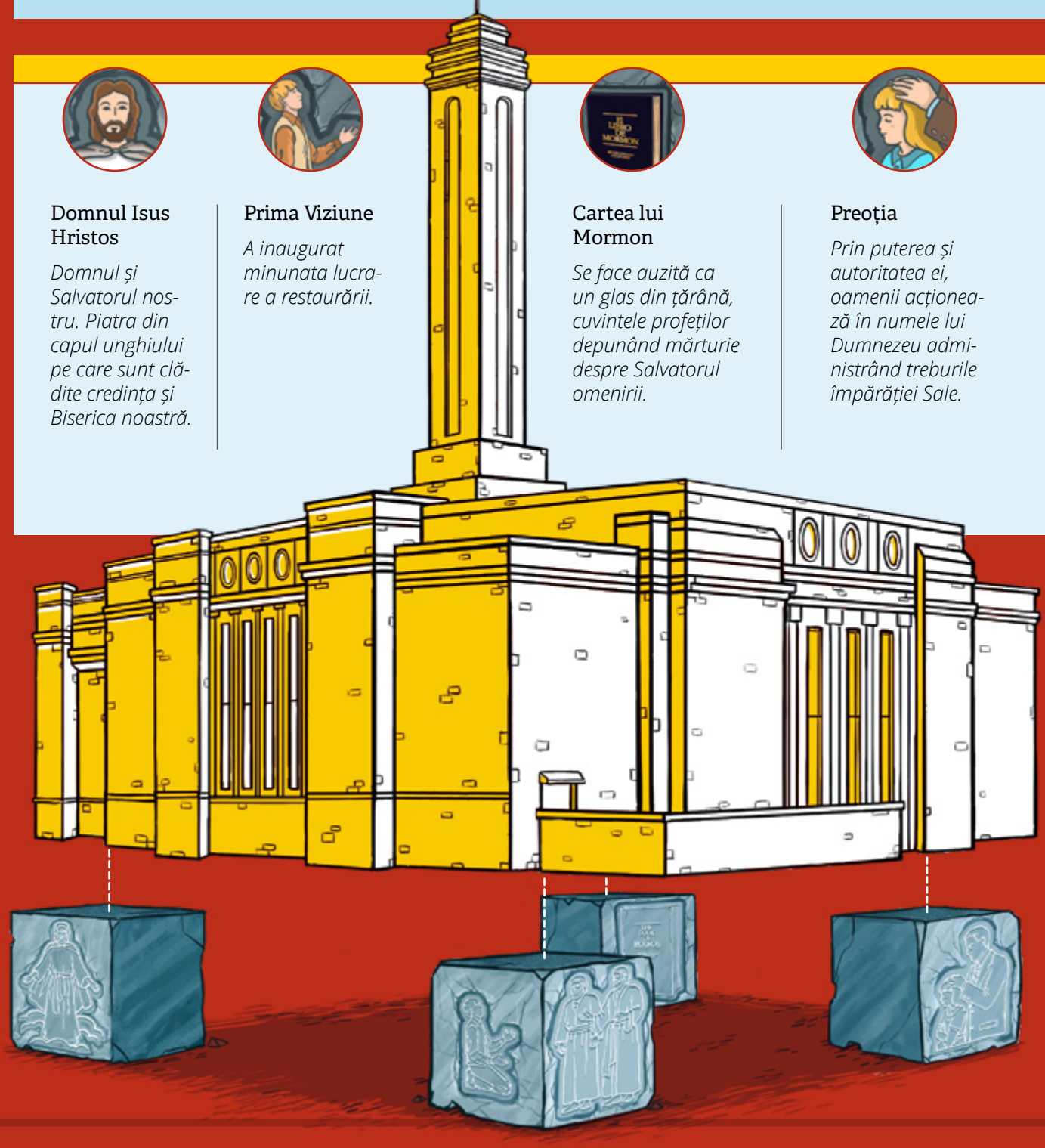

TINERI ADULȚI

ARE POTENȚIALUL TĂU PARTENER/POTENȚIALA TA PARTENERĂ VREO PROBLEMĂ CU PORNOGRAFIA?

Există speranță și ajutor. Iată cum puteți merge înainte cu credință.

42

TINERI

INFLUENȚA PRIETENILOR BUNI

52–57, 62

VINO ȘI URMEAZĂ-MĂ

EFESENI 2: CARE SUNT PIETRELE DIN CAPUL UNGHIULUI ALE BISERICII?

64

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN
4 02186 10171 5

octombrie 2019

Prietenul

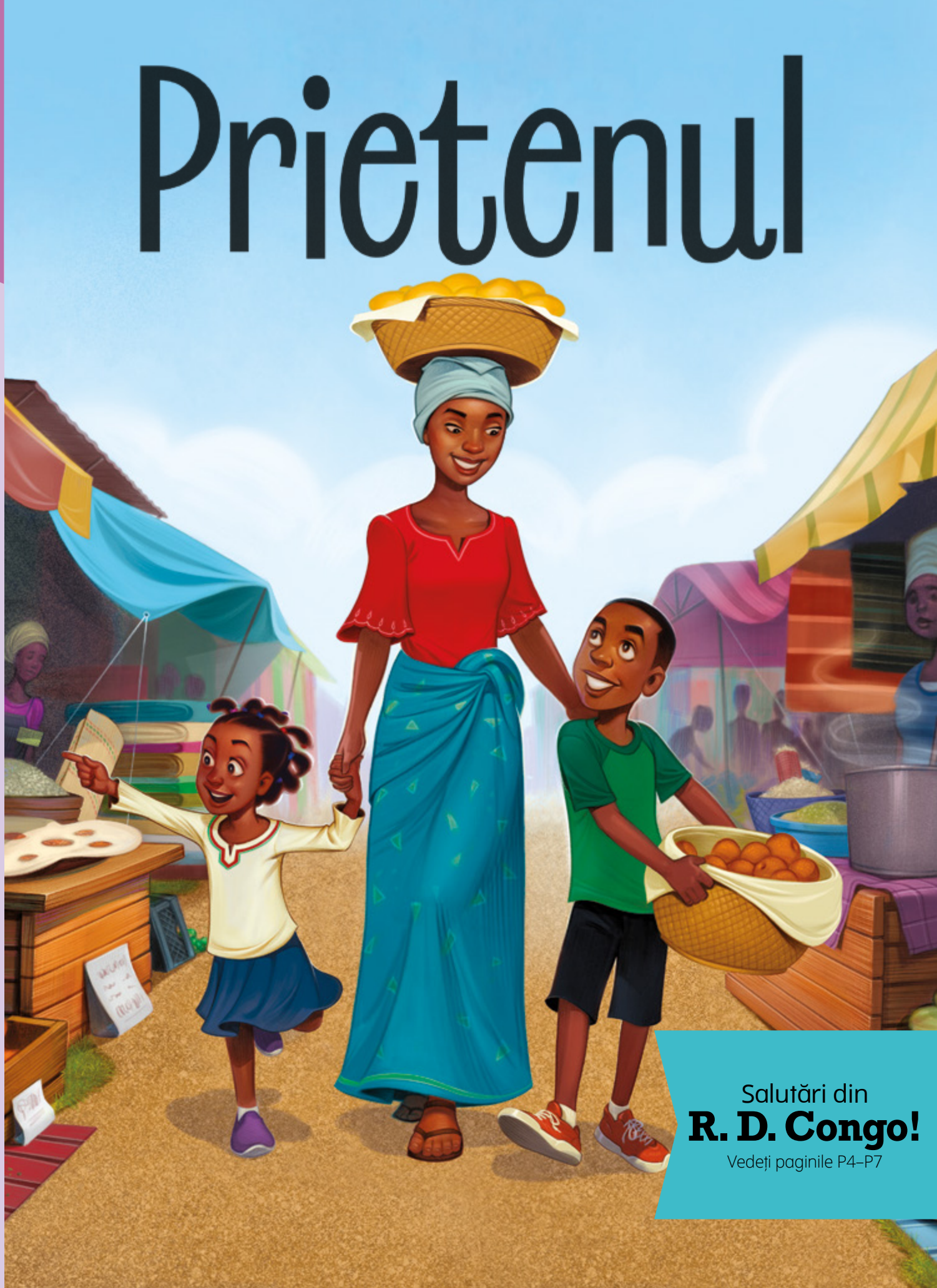

Salutări din
R. D. Congo!
Vedeți paginile P4–P7

Secțiunea pentru copii a revistei *Liahona*, publicată de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Să-i iubim pe ceilalți așa cum ne iubește Isus

Isus le-a dat ucenicilor Săi o poruncă importantă: „Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu” (Ioan 15:12). În calitate de ucenici ai lui Hristos, trebuie să trăim în pace cu ceilalți oameni. Acest lucru include și oamenii care nu cred în aceleași lucruri ca noi.

Iată câteva moduri în care îi putem iubi pe ceilalți așa cum Salvatorul ne iubește pe noi:

- **fiți buni cu oamenii care sunt diferiți;**
- **dați dovadă de respect față de crezurile lor;**
- **niciodată să nu hărțuiți sau să nu insultați pe cineva;**
- **fiți un bun ascultător;**
- **fiți politicoși. Nu argumentați fiind furioși;**
- **apărați ceea ce este adevărat;**
- **spuneți altora despre Evanghelie într-un mod umil. „[Fiți] credincioși adevărului, în dragoste” (Efeseni 4:15).**

Porunca Salvatorului nostru de a ne iubi unul pe altul așa cum ne iubește El este probabil cea mai mare provocare a noastră. Mă rog ca noi să putem să încercăm să dăm dovadă de dragoste în tot ce facem. ●

Adaptat după „Să iubim și să trăim acceptând diferențele”, Liahona, *nov. 2014, p. 25–28.*

Profeți și apostoli

Scripturile spun că Biserica este clădită „pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos” (Efeseni 2:20). Acest lucru înseamnă că Isus Hristos conduce astăzi Biserica prin intermediul profeților și apostolilor.

Colorați imaginile cu oamenii care vorbesc în cadrul conferinței generale. Sau colorați-le după conferință pe măsură ce vorbiți cu membrii familiei voastre despre cuvântările voastre preferate. Colorați o inimă de fiecare dată când auziți pe cineva care Îl menționează pe Isus. El vă iubește!

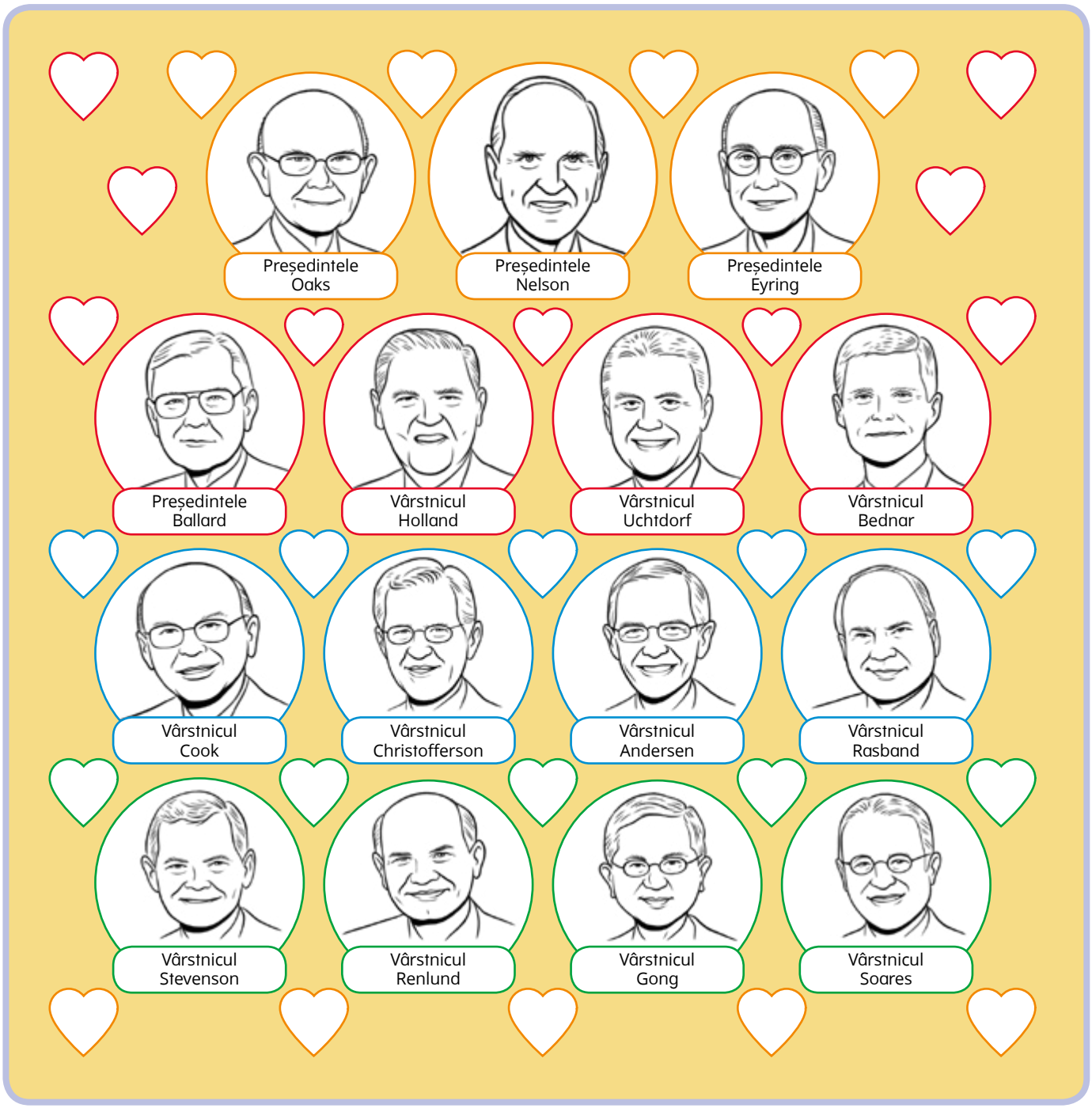

ILUSTRAȚII DE JARED BECKSTRAND

Această pagină susține pagina 155 a manualului *Vino și urmează-Mă – pentru persoane și familii*.

La doar o rugăciune distanță

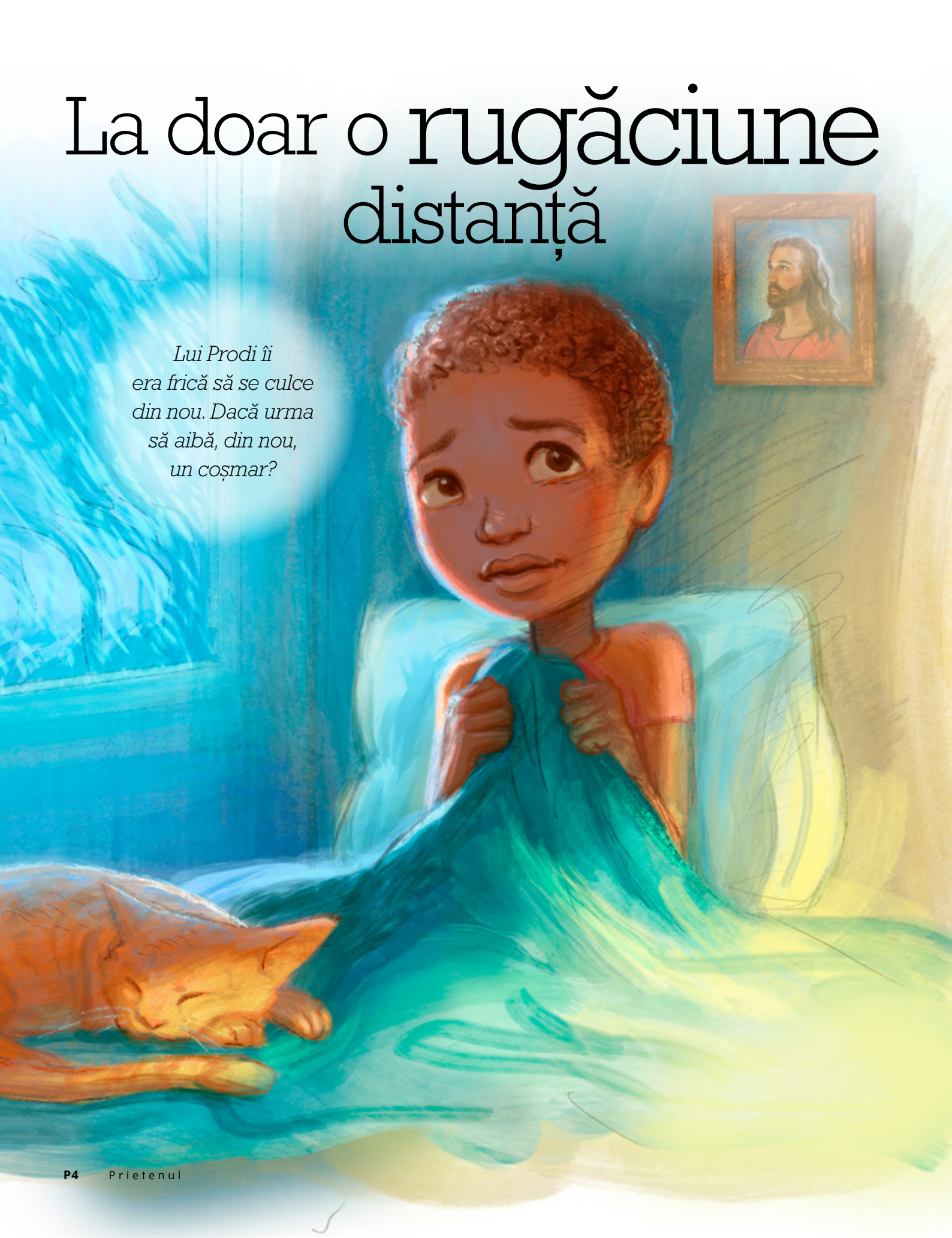

Lui Prodi îi era frică să se culce din nou. Dacă urma să aibă, din nou, un coșmar?

Lucy Stevenson
Revistele Bisericii

*„Roagă-te Lui.” (*Cântece pentru copii*, p. 6)*

Prodi s-a trezit din somn foarte speriat. Inima-i bătea foarte repede.

Ploaia răpăia pe acoperiș în timp ce el stătea pe pat în întuneric. Putea să audă apa care picura de pe smochinul african de lângă fereastra lui, iar aerul era înăbușitor și cald. Prodi a tras aer în piept și a încercat să se liniștească. A fost doar un vis.

S-a dat ușor jos din pat și a aruncat o privire în camera părinților. Mama și tata dormeau liniștiți. Surioara lui, Célia, era ghemuită în patul ei. Totul era în regulă. Familia lui era în siguranță.

Prodi s-a urcat din nou în pat și a încercat să adoarmă. S-a foit și s-a răsucit de mai multe ori. Știa că visul său nu fusese real, însă fusese atât de înfricoșător! Deși era obosit, îi era teamă să adoarmă din nou. Dacă urma să aibă, din nou, un coșmar?

Prodi s-a întins pe spate și a privit tavanul. A încercat să se gândească la lucruri frumoase. „Tată în Ceruri ești cu adevărat? Tu chiar auzi și răspunzi când ești întrebat?” Un val de căldură l-a acoperit pe Prodi în timp ce se gândea la versurile cântecului său preferat de la Societatea Primară. Sora Kioska i-a învățat că Tatăl Ceresc veghează mereu asupra lor. Ei pot să se roage Lui oricând, oriunde.

Prodi știa ce să facă. S-a dat jos din pat și a îngenuncheat pentru a se ruga.

„Dragă Tată Ceresc”, s-a rugat el, „sunt tare speriat. Te rog să ai grijă de familia mea. Și, Te rog, ajută-mă să adorm și să nu mai am coșmaruri”.

Prodi și-a încheiat rugăciunea și s-a urcat înapoi în pat. Trupul i s-a relaxat, iar mintea i s-a liniștit. Nu după mult timp, a adormit.

Când s-a făcut dimineață, Prodi s-a trezit sub căldura soarelui care strălucea prin fereastră. A auzit oale zăngănind în bucătărie și s-a dus s-o găsească pe mama. Célia era la masă mâncând tapioca rămasă. Mama încălzea și pentru el să mănânce.

„*Bonjour*”, a spus mama. „Ai dormit bine?”

„Am avut un coșmar înfricoșător”, a spus Prodi. „Dar, apoi, am spus o rugăciune. Tatăl Ceresc m-a ajutat să mă simt în siguranță.”

„Îmi pare rău că ai avut un coșmar”, a spus mama. L-a îmbrățișat strâns pe Prodi și l-a ținut așa un timp îndelungat. „Dar sunt atât de bucuroasă că ai spus o rugăciune. Se pare că Tatăl Ceresc chiar te-a ajutat.”

„M-a ajutat”, a spus Prodi. „Am putut să readorm și nu am mai avut niciun coșmar.” Prodi a îmbrățișat-o strâns pe mama. Era bucuros să știe că, indiferent de cât de speriat a fost, Tatăl Ceresc era la doar o rugăciune distanță. ●

Dă pagina pentru a-l cunoaște pe băiatul din această povestire.

ILUSTRAȚII DE KATIE PAYNE

Salutări din Republica Democrată Congo!

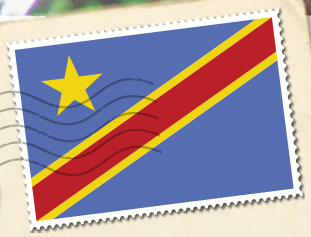

R.D. Congo este situată în centrul Africii. Aproximativ 80 milioane de oameni trăiesc acolo.

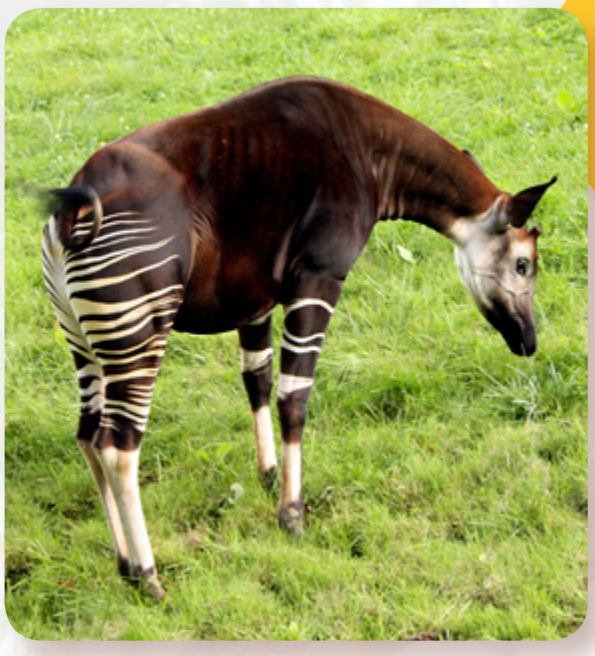

O mare parte a R.D. Congo este acoperită de păduri tropicale. Este căminul multor animale interesante, cum ar fi elefanți, gorile și rinoceri. Acest animal se numește okapi.

R.D. Congo este cunoscută pentru frumoasa artă tradițională, inclusiv statuetele de lemn, coșurile împletite și măștile.

Misionarii din Biserica noastră au început să predice oamenilor din R.D. Congo în anul 1986. Acum, aproximativ 60.000 de oameni din R.D. Congo sunt membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

În R.D. Congo, majoritatea oamenilor vorbesc limba franceză la Biserică. Aceasta este limba oficială a țării. Dar în R.D. Congo se vorbesc alte 250 de limbi!

În acest an, în R.D. Congo s-a dedicat primul templu! Membrii Bisericii de acolo sunt entuziasmați să aibă un templu în țara lor.

Faceți cunoștință cu câțiva dintre prietenii noștri din R.D. Congo!

„Într-o duminică, erau soldați peste tot, iar părinții mei mi-au spus că va fi dificil să mergem la biserică. Le-am spus părinților că ar trebui să participăm cel puțin la adunarea de împărtășanie. Împreună, am dat dovadă de credință și am fost la biserică pentru a cinsti ziua Domnului."

Prodi K., 7 ani, Kinshasa, Republica Democrată Congo

„Îmi place să-i ajut pe alții. Într-o zi, în pauză, un coleg de clasă era trist pentru că nu avea nimic să mănânce. M-am dus la el și am împărțit prânzul meu cu el."

Célia Tshidibi K., 5 ani, Kinshasa, Republica Democrată Congo

Ești din R.D. Congo? Scrie-ne! Ne-ar plăcea să citim scrisoarea ta. Vedeți pagina P24.

ILUSTRAȚIE DE KATIE MCDEE

Nu vreau să fiu diferită!

Eliza Broadbent
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

„Valoarea sufletelor este mare înaintea lui Dumnezeu” (Doctrină și legăminte 18:10).

Mika aștepta mereu cu nerăbdare cursurile de dans. Îi plăcea să asculte muzică. Îi plăcea să exerseze săritura fluture și să o facă perfect. Și îi plăcea mai ales când toată clasa dansa împreună. Când făceau aceasta, era ca și cum dansatorii erau unul și același. Era ca și cum nu era singura cu sindromul Down.

Astăzi au învățat un nou pas de dans. Mika și-a urmărit profesoara sărind în aer. Le-a urmărit pe celelalte fete încercând. Unele au prins mișcare imediat. Unele au avut nevoie de câteva încercări. Mika a încercat din nou și din nou, dar tot nu a reușit.

„Doamna profesoară, mă puteți ajuta?”, a întrebat Mika.

Fata de lângă ea s-a uitat la Mika. Apoi, s-a aplecat spre fata de lângă ea. „De ce vorbește așa?”, a întrebat ea

în șoaptă. Ambele fete s-au întors și s-au uitat la Mika.

În drum spre casă, Mika a fost tăcută tot timpul.

Când au ajuns acasă, mama frământa aluat în bucătărie. Avea făină pe obraz. Uneori, acest lucru o făcea pe Mika să râdă. Dar azi, și-a lăsat rucsacul pe podea și s-a așezat pe un scaun de la masă.

„Cum a fost cursul de dans?", a întrebat mama.

„Groaznic", a spus Mika. „Am cerut ajutor, iar o fată a spus că vorbesc ciudat. Apoi, s-a holbat la mine." Mika a privit în jos. „Nu vreau să mai merg la dans."

„Oh, Mika!", a spus mama. „Îmi pare foarte rău. Tatălui tău și mie ne place să te privim dansând. Suntem atât de mândri de munca ta!"

Mika a simțit că îi dau lacrimile. „Nu îmi place să am sindromul Down. Nu îmi place că fața mea este diferită. Mi-aș dori să nu fie atât de dificil pentru mine să învăț lucruri noi. Trebuie să exersez chiar și vorbirea!"

Tatăl s-a așezat lângă Mika și și-a pus brațul pe umerii ei. „Mika, te iubim *atât de mult*. Nu am schimba niciun lucru la tine."

Dar Mika a dat din cap și și-a ascuns fața cu mâinile. „Nu vreau să fiu diferită. Vreau să scap de sindromul Down!"

Mama și tatăl nu au spus nimic câteva clipe.

„Am o idee", a spus mama. Mika s-a uitat printre mâini la mama ei. „De ce nu te rogi să-L întrebi pe Tatăl Ceresc ce simte *El* despre tine?"

Mika s-a gândit la aceasta. Îi plăcea să spună rugăciuni. A dat ușor din cap. „Poți să scrii întrebarea ca să-mi amintesc ce să întreb?"

Mama a scris întrebarea. Apoi, Mika a luat foaia de hârtie și s-a dus în camera ei să se roage.

Când a revenit în bucătărie după câteva minute, chipul ei strălucea ca un bec. „Tatăl Ceresc a răspuns!", a spus ea.

„Ce a spus?", a întrebat mama.

„A spus: «Mika, te iubesc așa cum ești»", a spus ea. „Și a spus-o cu glas TARE!"

Săptămâna următoare, la cursul de dans, Mika nu și-a făcut griji despre ceea ce credeau celelalte fete despre sindromul Down pe care îl avea. În schimb, a observat o altă fată, pe Sara, care părea tristă. Și Sarei îi era greu să învețe câteva dintre noile mișcări.

Când a ajuns acasă, Mika a hotărât să-i scrie un bilețel Sarei. A desenat multe inimi. Mama a ajutat-o să scrie.

„Dragă Sara", a scris Mika. „Ești o dansatoare minunată. Doresc să fiu prietena ta. Mă bucur că ești la cursul meu de dans."

Mika abia aștepta să-i dea Sarei bilețelul. Voia ca și Sara să fie fericită și să se simtă iubită la dans. ●

Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

ILUSTRAȚII DE MARYN ROOS

Vârstnicul Stevenson vizitează Chile

Apostolii călătoresc în toată lumea pentru a le sluji oamenilor și a-i învăța despre Isus Hristos.

Vârstnicul Gary E. Stevenson și sora Lesa Stevenson au mers împreună cu președintele Russell M. Nelson și sora Wendy Nelson în Chile pentru un eveniment foarte important. Un nou templu a fost dedicat în orașul Concepción!

Acest templu frumos și nou este al doilea construit în Chile și al 18-lea în America de Sud.

Copiii au venit cu părinții lor pentru a-l auzi pe președintele Nelson rostind o rugăciune specială pentru a dedica templul.

Laura și Alicia O. au ajutat la punerea ultimei pietre în afara templului. Aceasta se numește piatra din capul unghiului a templului. Apoi, templul a fost gata să fie dedicat.

În Chile au loc multe cutremure. Templul Concepción, Chile are o fundație specială pentru a-l proteja să nu fie deteriorat în cazul unui cutremur.

„Astăzi am simțit că totul a fost divin”.

Acum, membrii demni ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă pot merge înăuntru pentru a fi pecetluiți cu membrii familiei lor și pentru a sluji făcând botezuri în templu.

FOTOGRAFIILE DIN PARTEA DE SUS, DIN DREAPTA ȘI DE JOS DE JEFFREY D. ALLRED, *DESERET NEWS*

Vârstnicul Renlund vizitează copii

Apostolii călătoresc în toată lumea pentru a le sluji oamenilor și a-i învăța despre Isus Hristos.

Vârstnicul Dale G. Renlund vizitează multe locuri cu soția sa, sora Ruth L. Renlund, pentru a ajuta oamenii să învețe despre Isus Hristos. Rostește cuvântări și le vorbește misionarilor. Dar, oriunde călătorește, partea lui preferată este să se întâlnească și să dea mâna cu copiii. Uneori, chiar îi vizitează la Societatea Primară!

În Peru

În Japonia

În Bolivia

În Coreea de Sud

„Vrei să știi un secret? *Prietenul* este revista mea preferată a Bisericii. Mereu o citesc prima!”

Vârstnicul Renlund vrea ca toți copiii de pretutindeni să știe că Tatăl Ceresc îi cunoaște și îi iubește.

O bonetă albă
pentru Florence

Jordan Monson Wright
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

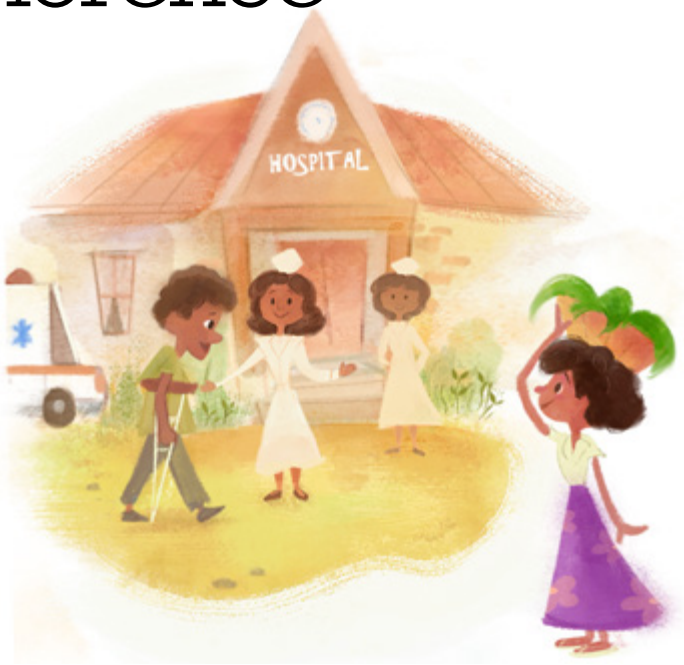

Florence Onyejekwe, în vârstă de treisprezece ani, și-a ocupat locul obișnuit din piața în aer liber aglomerată din Onitsha, Nigeria. Strada era plină de vânzători care invitau cumpărătorii grăbiți. Pe capul femeilor se balansau coșuri în timp ce mergeau. Școala tocmai se terminase pentru sărbători, iar Florence știa că prietenele ei se bucurau de vacanță. Însă Florence își petrecea sărbătorile vânzând vernonia aici, în piață. Era singura ei ocazie de a câștiga bani pentru a-și plăti taxele școlare.

Însă, Florence nu s-a plâns. La urma urmei, mama ei petrecea zilnic ore întregi la piață vânzând igname pentru a cumpără alimente pentru familie. Mama muncea din greu. Ambii ei părinți munceau din greu. Neavând multă educație, doar atât puteau să facă. Florence era aproape să termine școala primară. Probabil că, dacă putea să-și continue școala, ar putea să obțină un loc de muncă bine plătit și să-și ajute familia.

Când s-a întors acasă, Florence și-a întâlnit părinții și a întrebat: „Credeți că m-aș putea duce la gimnaziu? Și poate la facultate?”.

Mama s-a uitat la Nnam (tata) și a dat din cap. „Facultatea costă cu mult peste ce ne permitem”, a spus Nnam. Florence s-a uitat în pământ, la pantofii ei. Nu a vrut ca mama și Nnam să vadă cât de dezamăgită era.

După câteva zile, Florence s-a oprit la spital pentru a lua un medicament. Spitalul era la fel de aglomerat ca și piața, însă nu atât de gălăgios. Florence s-a uitat la asistentele medicale și la bonetele lor albe și apretate. S-a imaginat într-o uniformă ca aceea ajutând bolnavi și având grijă de bebeluși într-un spital mare. Poate că *ea* putea să devină asistentă medicală.

Florence știa că părinții ei aveau dreptate – dobândirea unei educații era dificilă. Însă Florence era obișnuită cu munca asiduă. S-a hotărât să încerce.

Indiferent de câte treburi casnice avea zilnic, Florence și-a făcut timp să studieze. A luat examenele pentru gimnaziu, iar Nnam a împrumutat suficienți bani pentru ca ea să se poată duce. Mai târziu, ea a aflat că guvernul urma să ajute cu plata școlii de asistente medicale. Visul ei putea deveni realitate!

Însă, când a venit vremea să înceapă școala de asistente medicale, Florence a avut o mică îndoială. Dacă era prea greu? Dacă se simțea singură? Florence și-a plecat capul și s-a rugat: „Dragă Dumnezeu, Te rog să-mi dai tăria de a mă duce la școala de asistente medicale și de a munci din greu”.

La școala de asistente medicale, Florence a învățat cum să administreze medicamente și să mențină instrumentele curate de microbi. Uneori, pacienții ei s-au simțit mai bine, alteori nu. Florence s-a rugat adesea pentru a avea curaj. După trei ani lungi, Florence a absolvit fiind cea mai bună studentă din clasa ei. Visul ei devenise realitate! A ajuns să poarte boneta albă de asistentă medicală *și* a putut să câștige suficient încât să-și poată ajuta familia.

După mai mulți ani, Florence a fost într-o ramură mică din Misiunea Accra, Ghana. Soțul ei, Christopher Chukwurah, era președintele de misiune. Florence a întâlnit câțiva copii din ramură care nu se puteau duce mereu la școală. Erau nesiguri în legătură cu viitorul lor. Ei i-au adus aminte lui Florence de ea când era copil. „Ce aș putea să spun pentru a-i ajuta?”, a spus Florence într-o rugăciune tăcută.

Apoi, a simțit un îndemn clar: Spune-le despre viața ta.

Florence s-a gândit la viața ei. Ea a lucrat în spitale din Nigeria și din Statele Unite. S-a măritat cu un bărbat bun și, împreună, au găsit Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. A devenit mamă. Acum, ea ajuta misionarii să rămână sănătoși și să lucreze din greu. Tatăl Ceresc a ajutat-o să devină asistentă medicală. El a ajutat-o să facă mai mult decât și-a imaginat. El putea să facă la fel pentru acei copii.

Florence s-a uitat la copii și a zâmbit. „Știți acele bonete albe pe care le poartă asistentele medicale? Am văzut o astfel de bonetă și m-am hotărât să devin asistentă medicală…” ●

Autoarea articolului locuiește în Idaho, S.U.A.

Această fotografie o arată pe Florence când a avut, în cele din urmă, propria bonetă albă!

ILUSTRAȚII DE ARTHUR LIN

Brooklyn P., 9 ani, Utah, S.U.A.

Anul trecut, am împrumutat o carte de la bibliotecă despre o fată care a început să scrie un blog. Am crezut că va fi o carte distractivă, deoarece personajul principal avea aceeași vârstă ca mine și mama mea este blogger. Așa că am crezut că va fi o carte cu care să rezonez.

Citisem doar câteva pagini din carte când fata a luat în deșert numele Domnului. Nu m-am simțit foarte bine după ce am citit acea parte. Dar am continuat să citesc, sperând că era ceva care s-a întâmplat o singură dată. Am mai citit câteva pagini și ea a făcut din nou același lucru.

M-am dus și i-am spus mamei ceea ce găsisem. Nu știam dacă trebuia să continui să citesc sau nu. Mama mi-a spus că era alegerea mea. Dar a fost de acord că, probabil, nu era un lucru bun să continui să citesc dacă fata spunea lucruri despre care noi știam că sunt greșite. Mama a spus că nu era un lucru bun dacă ea lua în deșert numele Domnului.

M-am gândit să mă uit dacă acest lucru se mai întâmpla, așa că am răsfoit cartea. Am aflat că luarea în deșert a numelui Domnului era modul în care fata vorbea cu regularitate. Am hotărât să returnez cartea la bibliotecă fără să mai citesc din ea.

M-am simțit tristă, deoarece autoarea cărții lua în deșert numele Domnului. Dar după ce am returnat cartea la bibliotecă, m-am simțit fericită că am făcut alegerea corectă. Știam că urmez „Standardele Evangheliei mele” din broșura *Credință în Dumnezeu*, în care se spune: „Voi citi și voi urmări numai lucrurile care sunt plăcute Tatălui Ceresc”. Știu că noi trebuie să folosim numele Tatălui Ceresc și pe cel al lui Isus în mod pios și cu respect. ●

Să continui să citesc?

ILUSTRAȚIE DE CONSTANZA BASALUZZO

Pot totul în Hristos, care mă întărește

(vedeți Filipeni 4:13).

ILUSTRAȚIE DE ANDY ELKERTON

Sora Joy D. Jones
președinta generală a Societății Primare

Provocarea legată de templu

„Inimile copiilor se vor întoarce către strămoșii lor” (Doctrină și legăminte 2:2).

Într-o duminică, consilierele mele și cu mine am participat la o adunare a Bisericii. Am rostit cuvântări despre templu și despre lucrurile speciale care au loc acolo. După adunare, un băiat de 12 ani pe nume Colby a venit și a dat mâna cu mine. Am vorbit despre templu. Apoi, l-am invitat să găsească un nume al unei rude decedate și să-l ducă la templu.

După puțin timp, am primit o scrisoare de la Colby. Iată ce mi-a spus:

„M-am dus acasă și am găsit un nume nou. Se pare că este cel de-al treilea meu stră-străbunic!

Mai târziu, m-am dus la templu și am fost botezat pentru el. A fost o experiență specială pentru că fratele meu m-a botezat, iar tatăl meu m-a confirmat pentru și în folosul său.

Am avut un sentiment plăcut care mi-a adus pace. Simt că ce am făcut pentru stră-străbunicul meu a fost cu adevărat bine, deoarece acum poate intra în împărăția celestială pentru a trăi alături de familia sa. M-am simțit foarte bine toată ziua.

Am mai aflat că nimeni nu știe cine au fost părinții celui de-al treilea străbunic al meu, așadar pot să găsesc numele lor și să le duc, de asemenea, la templu!”.

Ce exemplu minunat este Colby! Indiferent de vârsta pe care o ai, poți fi un exemplu pentru familia și prietenii tăi. Poți împărtăși oricărei persoane Evanghelia – chiar și strămoșilor tăi! ●

ILUSTRAȚIE DE ALISA HAGGARD

Arată și spune

Luna aceasta este conferința generală! Iată ce le place unor copii la conferința generală.

Îmi place să aud povestirile și să ascult corul cum cântă. Îmi plac și pildele pe care le rostesc.

Yuri H., 8 ani, Taoyuan, Taiwan

Îmi place să-l ascult pe profet pentru că Domnul vorbește prin el.

Andrés C., 12 ani, Valle del Cauca, Columbia

Îmi place să urmăresc conferința pentru că îmi place să învăț de la profeți și îmi place să petrec acel timp cu familia mea.

David J., 9 ani, Sololá, Guatemala

Abel C. și Tina S., 9 și 10 ani, ținutul Bong, Liberia, sunt frate și soră. Lui Abel îi place conferința, „pentru că atunci îl susținem pe profetul nostru ca președinte al Bisericii în fiecare an”. Tinei îi „place când profetul vorbește despre temple”.

Anna B., 10 ani, Maharashtra, India, a urmărit conferința cu mama ei. La fiecare conferință, are la îndemână jurnalul ei și pixuri pentru a scrie mărturiile și mesajele pe care le aude.

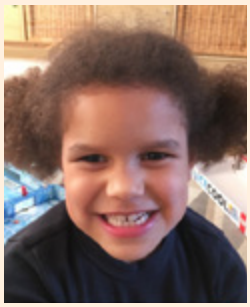

David și Juliana M., 4 și 6 ani, South Holland, Olanda, umplu cincisprezece boluri cu gustări și lipesc pe fiecare o poză a unui apostol sau a membrilor Primei Președinții. Când unul dintre ei vorbește, mănâncă ce este în acel bol!

IMAGINE DE FUNDAL DE LA GETTY IMAGES

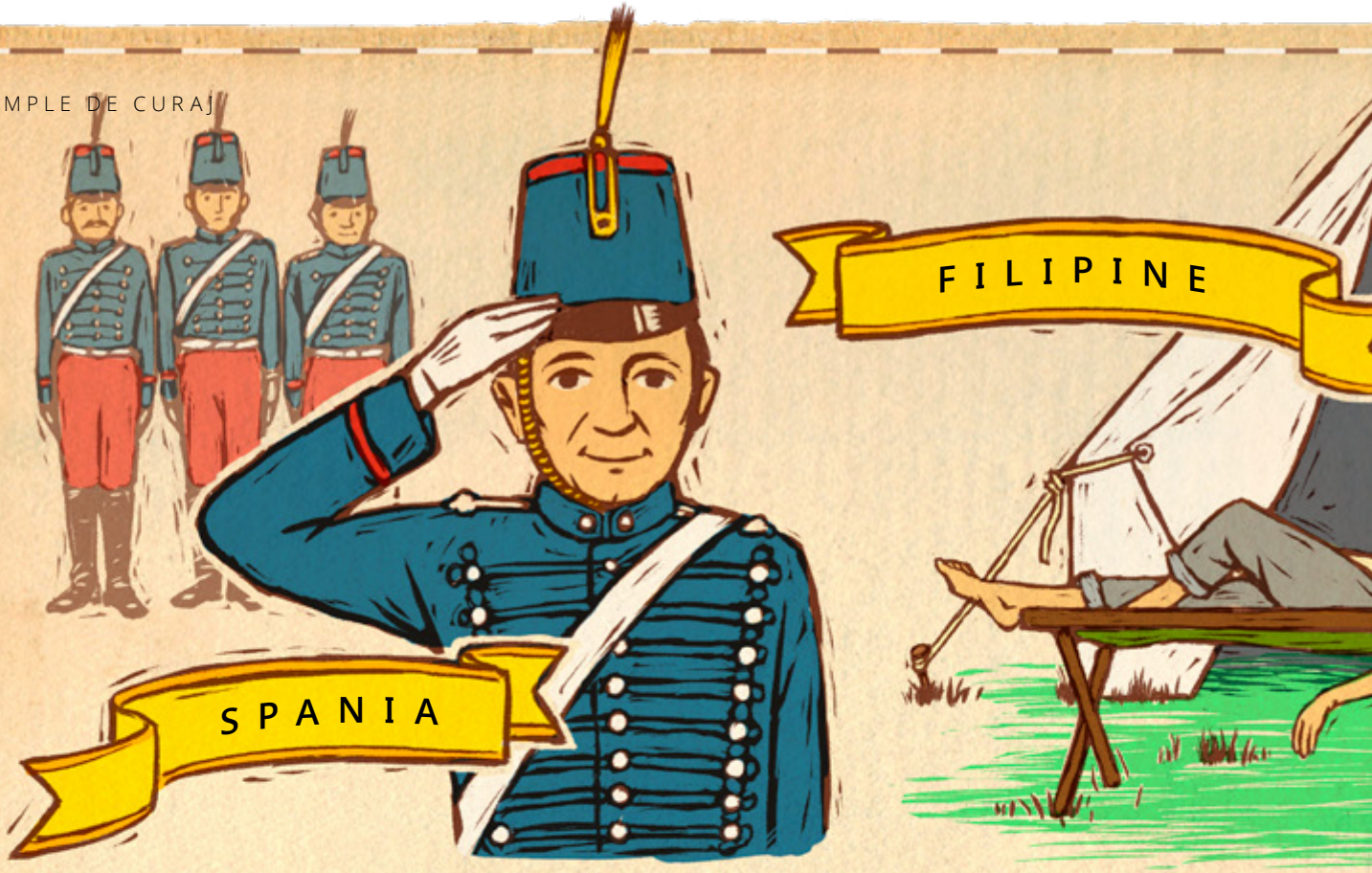

Slujind Domnului în limba spaniolă

Jennifer Maddy
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Imaginează-ți că prietenul tău îți dă cea mai bună carte pe care a citit-o vreodată. Deschizi cartea și… îți dai seama că nu o poți citi. Este într-o altă limbă! Ce ai face?

La începuturile Bisericii, Cartea lui Mormon a fost tipărită doar în limba engleză. Președintele Brigham Young a chemat doi misionari pentru a propovădui Evanghelia în Mexic și a traduce Cartea lui Mormon în limba spaniolă. Dar aveau nevoie de mai mult ajutor să o facă. Nu știau că, dincolo de ocean, Dumnezeu pregătise un bărbat care le putea oferi exact ajutorul de care aveau nevoie.

Meliton Gonzalez Trejo provenea dintr-o familie înstărită din Spania. A studiat din greu la școală și a devenit ofițer în armata spaniolă. Era mereu interesat de religie, dar nimic din ceea ce găsea nu părea potrivit. Într-o zi, l-a auzit pe un alt ofițer vorbind despre un grup de oameni care își spuneau „sfinți”. Făceau parte din Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, iar un profet al lui Dumnezeu îi condusese dincolo de Munții Stâncoși, în Statele Unite. Meliton a simțit o dorință puternică să-i întâlnească. El s-a alăturat unei expediții militare în Filipine, sperând că acest lucru l-ar ajuta să ajungă mai târziu în Statele Unite. Dar Meliton a fost atât de ocupat cu munca sa, încât vizitarea sfinților a început să pară mai puțin importantă.

Apoi, Meliton s-a îmbolnăvit grav. Și-a adus aminte de ce venise în Filipine și s-a rugat lui Dumnezeu pentru a ști ce trebuie să facă. În noaptea aceea, Meliton a avut un vis special. Știa că trebuia să se îndrepte către Munții Stâncoși.

Odată ce Meliton s-a însănătoșit, și-a continuat călătoria spre Statele Unite. A sosit în California în data de 4 iulie 1874 și s-a îndreptat spre orașul Salt Lake.

Când Meliton a sosit în Salt Lake, a dat de o problemă: putea să citească limba engleză, dar nu o vorbise niciodată. Nu putea comunica cu nimeni! Dar a hotărât

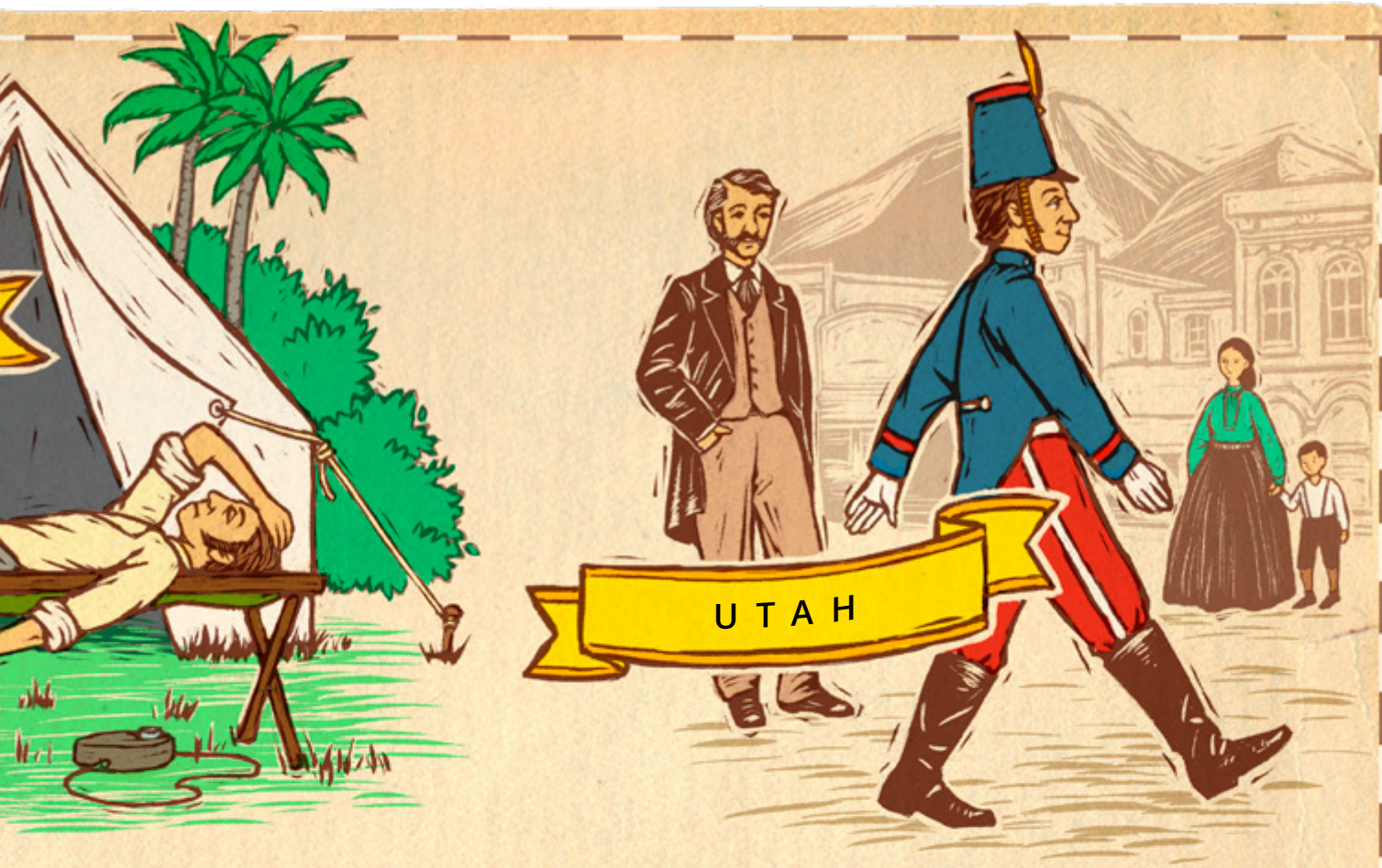

ILUSTRAȚII DE MARK ROBINSON

că, dacă nu putea vorbi cu oamenii, le va capta atenția într-un alt mod. Meliton și-a pus uniforma de militar din armata spaniolă și a mers în sus și în jos pe străzile orașului. După cum spera, mulți oameni l-au observat! În cele din urmă, a fost văzut de un membru al Bisericii, fratele Blanchard, un profesor universitar care vorbea limba spaniolă. Fratele Blanchard l-a ajutat pe Meliton să se stabilească în Salt Lake și l-a învățat Evanghelia. La scurt timp, Meliton a fost botezat.

De asemenea, fratele Blanchard l-a prezentat pe Meliton președintelui Brigham Young. Meliton i-a spus președintelui Young că, mai mult decât orice, voia să traducă scriptura Cartea lui Mormon în limba spaniolă.

Președintele Young l-a rugat pe Meliton să-i ajute pe misionarii care mergeau în Mexic să traducă părți ale Cărții lui Mormon în limba spaniolă. Meliton a petrecut multe săptămâni traducând cuvinte din limba engleză în spaniolă. În fiecare seară, verifica traducerea sa împreună cu misionarii. Vorbeau puțin limba spaniolă, dar au considerat că această traducere importantă avea nevoie de un vorbitor nativ de spaniolă. Au știut că Meliton a fost un răspuns la rugăciunile lor. În anul 1875, traducerea a fost publicată. S-a numit *Trozos Selectos del Libro de Mormon* (Fragmente selectate din Cartea lui Mormon).

Acum, misionarii erau pregătiți să se ducă în Mexic. Ei au pus pe cai 1.500 de exemplare ale scripturii traduse și și-au început călătoria. Pentru prima dată, vorbitorii de limba spaniolă au putut citi Cartea lui Mormon în limba lor! Chiar dacă Meliton trăia la mii de kilometri depărtare, în Spania, Tatăl Ceresc l-a condus exact acolo unde era nevoie de el. Datorită curajului și credinței lui Meliton, el a ajutat la aducerea cuvântului lui Dumnezeu la nenumărați oameni. ●

Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

Meliton Gonzalez Trejo (1844–1917) a slujit în mai multe misiuni în Mexic și a botezat pe unii dintre primii membri ai Bisericii de acolo. În anul 1886, Meliton a ajutat la terminarea întregii traduceri a Cărții lui Mormon în limba spaniolă.

Călătoriile misionare ale lui Pavel

Marissa Widdison
Revistele Bisericii

După învierea lui Isus, apostolul Pavel a călătorit în diferite locuri pentru a le propovădui oamenilor despre Isus. Nu existau mașini sau avioane pe atunci, așa că a mers mult pe jos! Uneori, călătorea cu corabia.

Pavel le propovăduia oamenilor în biserici și în casele lor. Le propovăduia pe vârfurile stâncoase ale dealurilor și pe străzile orașelor.

Multor oameni nu le-a plăcut ce propovăduia Pavel. Uneori, Pavel a fost aruncat în închisoare. Uneori, Pavel s-a îmbolnăvit.

Dar, cu toate aceste lucruri, Pavel a avut credință. El a spus: „Pot totul în Hristos”. A știu că Isus îl ajuta să fie puternic.

ILUSTRAȚII DE APRYL STOTT

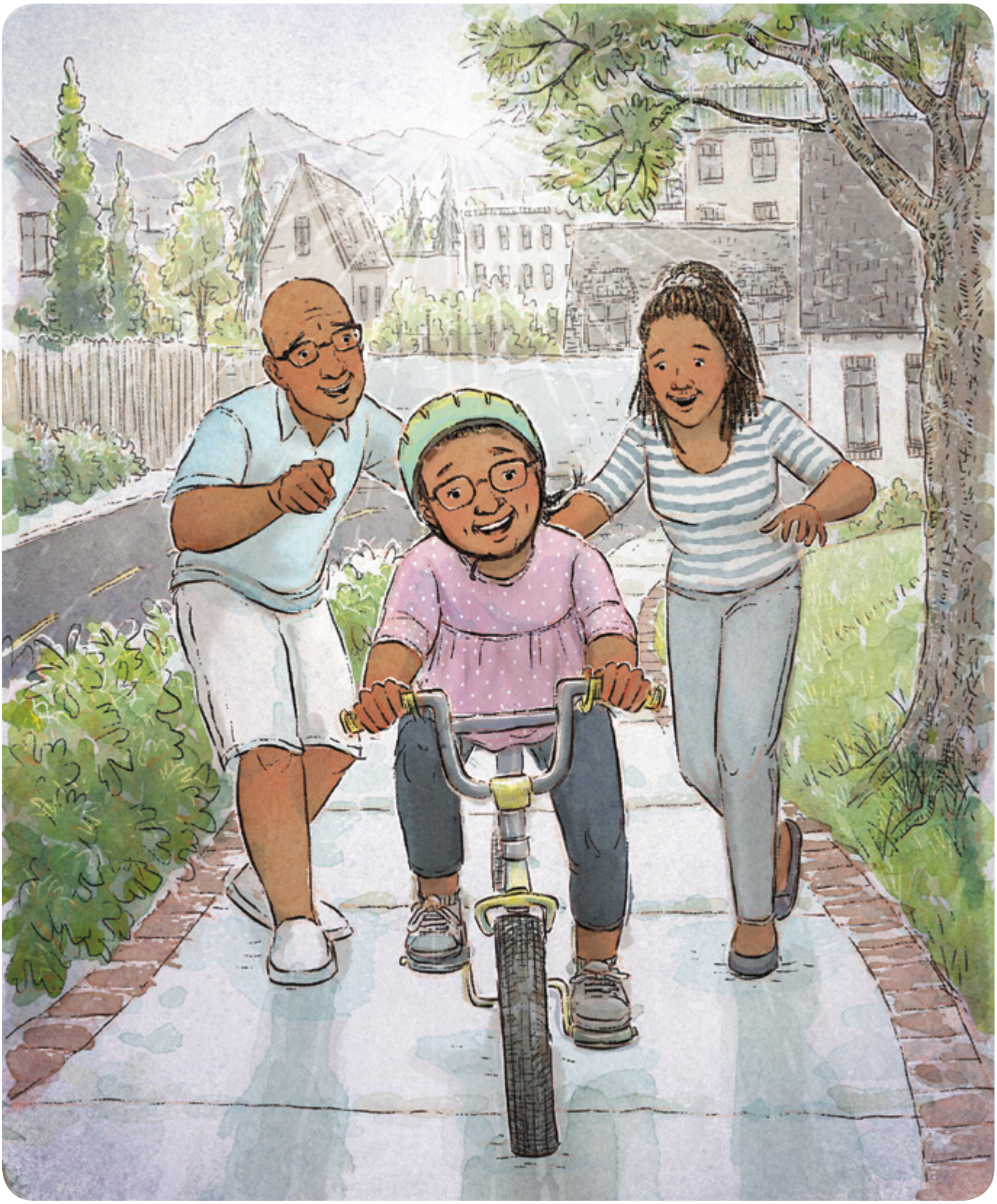

Isus Hristos mă poate ajuta și pe mine să fiu puternică.
Mă iubește și Îl iubesc și eu! ●

Isus mă poate ajuta să fac lucruri dificile

ILUSTRAȚIE DE APRYL STOTT

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

Dragi părinți,

Unul dintre principalele mesaje ale Noului Testament este acela că putem găsi pace și bucurie în Hristos, indiferent cum este viața noastră. Revista din această lună împărtășește o mărturie asemănătoare.

- La pagina P4, un băiat este alinat când are coșmaruri.
- La pagina P8, unei fete cu sindromul Down i se aduce aminte că Tatăl Ceresc o iubește.
- La pagina P15, un afiș ne învață că toate lucrurile sunt posibile cu ajutorul lui Isus Hristos.
- La paginile P20–23, Pavel dă un exemplu de credință.

Pe măsură ce citiți această revistă împreună, găsiți modurile în care Isus și Tatăl Ceresc au ajutat oamenii din fiecare povestire. Puteți sublinia cuvintele care descriu provocările de care au avut parte. Apoi, încercuiți cuvintele care descriu ce ajutor au primit. Ca familie, vorbiți despre cum, uneori, încercările sunt îndepărtate și cum, alteori, suntem făcuți mai puternici pentru a trece prin încercările noastre. Oricum ar fi, Isus și Tatăl Ceresc ne iubesc și sunt alături de noi!

Sperăm să aveți o lună minunată,
Prietenul

Cum trimiteți desenul sau experiența copilului dumneavoastră la *Liahona*

Accesați liahona.ChurchofJesusChrist.org și apăsați pe „Submit an Article or Feedback". Sau trimiteți-o pe e-mail la liahona@ChurchofJesusChrist.org împreună cu numele copilului dumneavoastră, vârsta, adresa de domiciliu și următoarea permisiune: „Eu, [scrieți-vă numele], permit Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă să folosească ceea ce a trimis copilul meu în revistele Bisericii, pe site-urile Bisericii și pe platformele rețelelor de socializare". Suntem nerăbdători să vă aflăm părerea!

Găsește Liahona ascunsă înăuntru!

PE COPERTA *PRIETENUL*
Ilustrație de Macky Pamintuan

CUPRINS

P2 Să-i iubim pe ceilalți așa cum ne iubește Isus
P4 La doar o rugăciune distanță
P6 Salutări din Republica Democrată Congo!
P8 Nu vreau să fiu diferită!
P10 Apostoli în jurul lumii: Vârstnicul Stevenson vizitează Chile
P11 Apostoli în jurul lumii: Vârstnicul Renlund vizitează copii
P12 O bonetă albă pentru Florence
P14 Să continui să citesc?
P15 Idee strălucită: Pot totul în Hristos
P16 Provocarea legată de templu
P17 Arată și spune
P18 Exemple de curaj: Slujind Domnului în limba spaniolă
P20 Povestiri din scripturi: Călătoriile misionare ale lui Pavel
P23 Pagină de colorat: Isus mă poate ajuta să fac lucruri dificile

© 2019 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

ROMANIAN
4 02186 10171 5